

THÁNH GIÁO SƯU TẬP
NĂM ẤT TỶ (1965)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯU TẬP
NĂM ẤT TỴ (1965)

(In lần thứ Hai)

Nhà xuất bản **TÔN GIÁO**

Hà Nội 2018

**ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO**

Đã thông qua VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI
Ngày 15-3 Kỷ Sửu (09-4-2009)
Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Quân

Thiên Vương Tinh

THIÊN VƯƠNG TINH

LỜI GIỚI THIỆU

Ra đời từ năm Ất Tỵ (1965), Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo (CQPTGL), có chức năng nghiên cứu giáo lý, sưu tập kinh điển đạo Cao Đài và các tôn giáo bạn để phổ biến chánh pháp chơn truyền theo tôn chỉ vạn giáo nhất lý.

Trong thập niên 60 và 70 của thế kỷ trước, CQPTGL đã xuất bản nhiều quyển *Thánh Giáo Sưu Tập*, trích lục và tập hợp lời châu tiếng ngọc của Ôn Trên ban trao và do CQPTGL tiếp nhận từ năm 1965 đến năm 1974.

Trải qua mấy mươi năm, các quyển đã ấn tống khi trước đều tuyệt bản. Để đáp ứng nhu cầu tu học của đông đảo tín đồ hiện nay, CQPTGL quyết định ấn tống lại bộ Thánh Giáo Sưu Tập nói trên.

Chúng tôi chọn trong từng bài thánh giáo một câu văn, câu thơ, hay một ý chủ đạo của Ôn Trên để mượn đó tạm làm nhan đề cho mỗi bài.

Khi trích lục thánh giáo, chúng tôi đã lược bớt những đoạn Ôn Trên dạy riêng cho một số đạo hữu. Các chỗ lược bớt đó được đánh dấu bằng ký hiệu (...).

Bộ THÁNH GIÁO SƯU TẬP (TGST) do CQPTGL xuất bản lần này bao gồm sáu quyển sau đây:

1. TGST NĂM ẤT TỴ (1965)
2. TGST NĂM BÍNH NGỌ - ĐINH MÙI (1966-1967)
3. TGST NĂM MẬU THÂN - KỶ DẬU (1968-1969)
4. TGST NĂM CANH TUẤT - TÂN HỢI (1970-1971)
5. TGST NĂM NHÂM TÝ - QUÝ SỬU (1972-1973)
6. TGST NĂM GIÁP DẦN (1974)

Mỗi quyển TGST thường bao gồm ba nội dung chủ yếu:

Một là những đàn xuân, qua đó Ôn Trên dạy con người vừa biết vui hưởng xuân cảnh, xuân đời trong trời đất thiên nhiên, vừa biết trưởng dưỡng xuân tâm, xuân đạo trong cuộc sống nhân sinh và tâm linh dung hợp.

Hai là những thánh giáo xiển dương truyền thống đạo đức dân tộc, lòng yêu nước thương nòi, tư tưởng Tam Giáo đồng nguyên, vạn giáo nhất lý, và đặc biệt là những thánh giáo phô diễn sâu sắc các phạm trù triết giáo Cao Đài...

Ba là những thánh giáo trang bị cho các hàng chí nguyện đủ đầy ý thức về sứ mạng quy nguyên phục nhât để cùng ra sức góp phần xây dựng thế giới đại đồng cho nhân loại.

Tâm nguyện chân thành của chúng tôi là bộ Thánh Giáo Suu Tập này sẽ giúp ích quý đạo hữu nghiên cứu đạo lý thâm sâu do các Đấng Thiêng Liêng dày công truyền dạy, đồng thời là hành trang tu học và hành đạo của mỗi người môn đệ Cao Đài trên đường tự độ, độ tha.

Trân trọng,

Hạ Chí năm Mậu Tý (2008)

Thay mặt Ban Thường Vụ
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo
Hiệp Lý Minh Đạo

ĐẠT TRÍ

1. TÂM TÂM THƯỜNG TỢ QUÁ KIỀU THỜI

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 30-12 Giáp Thìn (01-02-1965)

TIẾP ĐIỂN

THI

*Thượng lộ kêu nhau quyết cứu đời,
Trung dung hạnh đạo bước dừng lời,
Nhật tằng, nguyệt tụ, dày công quả,
Giáng điển mừng xuân có mấy lời.*

Thượng Trung Nhật

Tệ Huynh chào chư Thiên mạng. Chào Bộ Phận Hiệp Thiên Đài. Chào chung đệ huynh nam nữ. Xin mời an tọa.

THI

*Lâu ngày có dịp gặp cùng nhau,
Trò chuyện đạo đời tỏ ít câu,
Giữa lúc loạn ly gìn chánh đạo,
Khả tua phân biệt lẽ vàng thau.*

Nhân tiết xuân về, lâu ngày hội ngộ, Tệ Huynh lai đàn nhấn nhủ đệ huynh trên bước đường thế Thiên hành đạo, tự giác, giác tha, điều cốt yếu hiệp hòa, kiên nhẫn. Tệ Huynh chúc mừng sang năm mới, đệ huynh đã có sứ mạng phụng hành chánh đạo, sang một kỷ nguyên mới, đánh dấu sự chuyển hướng của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Cầu xin Ôn Trên chan rưới điển lành cho các đệ huynh vượt qua những chướng ngại vật, hầu hành tròn sứ mạng cao cả.

Có Đức Đông Phương Chưởng Quản lai đàn, Tệ Huynh xin tạm dừng bút, hẹn ngày tái ngộ. Chào chung đệ huynh, Tệ Huynh xin kiếu.

TIẾP ĐIỀN

THI

Đông Phương Chưởng Quản giảng cơ tiên,
Năm mới mừng chung các bốn nguyên,
Hạnh đạo trau dồi khôn mẫu sẵn,
Độ đời qua khỏi buổi chinh nghiêng.

Bản Đạo chào chư Thiên mạng. Chào Bộ Phận Hiệp Thiên Đài. Miễn lễ, an tọa.

Trước giờ xa giá lai lâm, Bản Đạo vội vã đến đây, trước để mừng xuân cùng chư hiền, sau có vài điều sắp xếp cho chư hiền biết trước hầu dễ dàng trên bước đường thi hành phận sự trong các đàn xuân.

Vậy hiền đệ Huỳnh Chơn hãy chuẩn bị sẵn hai ngọc cơ để khi tiện dụng nơi nào thì Thiêng Liêng sẽ cho biết trước hầu thấu ngấn ngày giờ để các hiền đệ, hiền muội trở về sớm hầu dưỡng sức cho đàn kế tiếp. Hiền đệ hiểu à? An tọa.

Còn một điểm sau đây cũng không kém phần quan trọng: Tuy rằng trên đường sứ mạng, nhiều dịp gần gũi cùng các Đấng Thiêng Liêng, lẽ cố nhiên các hiền đệ muội đã được thấm nhuần phần giáo lý Đạo. Tuy chẳng dạy riêng mình, nhưng khi thấy lỗi người, sớm toan xét phận để hầu tránh.

Các hiền đệ muội sẽ có nhiều dịp hưởng đặc ân của Thiêng Liêng ban bố điển huệ, cũng như đã từng được chan

rười trong thời đã qua. Nhờ đó cho nên, mặc dầu trải qua bao nhiêu cuộc sảy sàng, thử thách, khảo thí từ nội tâm đến ngoại cảnh, mà các hiền đệ muội vẫn còn gắng bước đến giờ phút này, còn sinh tồn để tiếp tục phục vụ Đạo Trời hầu tiến hóa thêm nữa.

Tuy nhiên, mỗi cá nhân đều có một căn cơ đạo đức, đạo hạnh khác nhau, vì thế mà sự hấp thụ điển lành chưa được đồng đều. Nếu dụng trí phàm mà xét đoán thì dường như Thiên Liêng có chỗ tư vị, ban bố chẳng được đồng đều.

Các hiền đệ muội đã tiến bước khá dài trên đường đạo hạnh, lập công bồi đức, nhưng phải luôn luôn cẩn thận, khắc kỷ, trau dồi càng thêm chặt chẽ, kỹ lưỡng hơn, để tránh khỏi những khúc quanh vì nghiệp quả. Tâm tâm thường tợ quá kiêu thời.

Mỗi khi có sự chỉ trích, bình phẩm của chúng sanh, các hiền đệ muội chớ vội phiền hà, mà phải phục thiện, để sớm tiến hóa trên đường công quả.

Nhân xuân sang, Bản Đạo cũng cảm xuân, để ít vắn thơ kiểm điểm và chúc mừng các hiền đệ muội.⁽¹⁾

(...)

Xa giá hầu kê, Bản Đạo xin gom một bài thơ chánh để chúc mừng chung chư hiền đệ muội còn trông ngóng.

THI

*Xuân sang được hưởng trọn ân hồng,
Phúc đức do mình lập quả công,
Học bạn, học Thầy, cùng Phật, Thánh,
Cho ra hướng đạo hội Hoa Long.*

⁽¹⁾ Lược bớt các vé thi dạy riêng mười bốn môn sanh hầu đàn.

Ban ơn chung các hiền đệ muội. Hãy thành tâm tiếp giá.
Bần Đạo xin lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Muôn thuở từ bi cứu chúng sanh,
Không riêng kẻ dữ với người lành,
Nghiệp duyên vay trả tùy căn độ,
Tam Giáo khác màu cũng một danh.*

Thầy linh hồn các con nam nữ

Thầy mừng các con đấng đấng. Thầy miễn lễ. Các con
an tọa.

THI

*Xuân về thấy trẻ đạo gia công,
Bổn khiến Thầy đây phải chạnh lòng,
Ngự giá đàn tiền lời khuyên nhủ,
Từ bi ban bố trọn ân hồng.*

NGÂM

*Xuân về con trẻ gia công,
Phổ thông giáo lý đại đồng khắp nơi.
Chung tay xây mới Đạo Trời,
Khuyến người tội lỗi trong đời loạn ly.
Diễn lành Thầy bố huyền vi,
Cho con nam nữ vững đi trên đường.*

Thầy rất bằng lòng mà thấy các con sum họp buổi đầu
xuân để lãnh lĩnh Thiêng Liêng trên bước đường lập công
bồi đức. Tuy còn một số ít, nhưng các con đã nhận thức
đâu là phải, đâu là trái, để hiển mình cho đại cuộc. Rồi đây,

các con sẽ lãnh phần thưởng tinh thần tương xứng với quá công.

Giờ lành, Thầy ban ơn chung các con nam nữ. Thầy hồi Bạch Ngọc. Thăng.

2. TÌNH TẠO HÓA BAN ĐỀU VŨ TRỤ

Thánh thất Nam Thành
Tuất thời, 01-01 Ất Ty (02-02-1965)

THI

*Xuân về giục già đến Nam Thành,
Xin báo đàn xuân với đệ huynh,
Thiện nguyện thành tâm hầu tiếp giá,
Chúc toàn thể được rưới ân lành.*

Thiện Chí Chơn Nhơn

Tệ Huynh chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư hiền đệ muội lưỡng ban. Nhân dịp xuân về, Tệ Huynh theo cùng Bạch Hạc Đồng Tử báo đàn, để thăm viếng cảnh xưa bạn cũ và để lời khuyên nhủ gia nội nhục nhi hãy cố gắng lập công bồi đức cho qua hồi thế cuộc điêu tàn. Hãy gạt bỏ những thắc mắc nhỏ mà phụng sự việc lớn là thánh thất Nam Thành.

Long giá sắp kê, Tệ Huynh xin chúc:

*Xuân về cùng với đệ huynh,
Gởi câu đạo đức, gởi tình nước non,
Bốn mươi xuân chẵn xoay tròn,
Hiệp hòa tu niệm cho còn về xuân.*

Xin kiếu.

TIẾP ĐIỂN

Long giá sắp kê, Tiểu Thánh **Bạch Hạc Đồng Tử** vội vã vào đây sắp đặt. Ban Cai Quản sở tại đánh ba hồi chuông trống để tiếp giá.

Trong lúc chờ đợi, Tiểu Thánh đề lời cầu chúc:

*Xuân về hãy đón trời xuân,
Bỏ qua những lúc phong trần đã qua,
Chúc cho huynh đệ hiệp hòa,
Phổ truyền đạo đức nước nhà an khương.*

Xin kiếu.

TIẾP ĐIỀN **Thầy các con**

Thầy mừng các con nam nữ.

THI

*Ngọc đá không phân bởi trí phàm,
Hoàng Thiên đâu phụ kẻ từ tâm.
Thượng, trung, hạ vẫn là con cái,
Đế, tướng, dân nào biệt bắc nam.
Giáo dục quần sanh trong vạn kiếp,
Đạo truyền chánh pháp buổi Kỳ Tam.
Nam thiên rộng mở chờ nguyên khách,
Phương thế quy nguyên vững chí làm.*

Thầy miễn lễ. Các con an tọa đấng đấng.

Các con ôi! Nhân tiết xuân về, Thầy đến với các con giữa thời đao binh chiến loạn. Thầy chạnh thương các con đã có công tâm đạo đức với Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Tuy về phần thể chất, các con gọi là không may, nhưng về tinh thần, âu cũng là một dịp để các con tiến hóa, hầu chứng minh lời tiên tri của Thầy từ xưa là đúng.

Các con ôi! Thầy là Chúa Tể càn khôn, sanh ra muôn loài vạn vật. Bao nhiêu cuộc tuần hoàn, dinh hư tiêu

trưởng, đó là sự nhiệm mầu của Thầy đã định sẵn. Vì vậy mà đến buổi hạ nguồn, Thầy đến xứ Việt Nam này để khai Đạo, kêu gọi các bậc nguyên nhân hãy sớm lập công bồi đức, hướng dẫn toàn thể sanh linh sớm tỉnh tu để về cõi trường tồn chánh giác, hoặc hưởng đời thượng nguồn thánh đức. Nguyên vị đã sẵn dành cho các bậc nguyên căn tu hành chánh đạo và cũng dành để cho những kẻ từng lương cải ác, sớm trở lại nguồn. Còn chốn địa ngục a tỳ là chỗ để trừng phạt những đấng bạo tàn hung ác, và cũng để răn trị những hạng người tu hành ngụy trá.

Hôm nay, Thầy đến với các con để vỗ về, an ủi cùng chan rưới điển lành cho các con, không phân biệt giàu nghèo, sang hèn, lớn bé, nguyên nhân cùng hóa nhân, để các con hấp thụ linh điển đó mà bình tâm sáng suốt, chọn một con đường đi, khỏi lo chông gai hiểm trở. Đó là con đường Đạo: tự giác, giác tha, bác ái, khoan dung.

Vậy thì nơi đây, các con hãy trút tất cả những tâm tư, những buồn tủi, những giận hờn, những đau khổ, để Thầy an ủi, vỗ về, xoa dịu nỗi tâm tư.

Lòng Tạo Hóa từ bi bao trùm vạn vật, mở lượng khoan dung, dang tay từ ái đón rước tất cả sanh linh. Đứa phải, đứa trái cũng là con cái của Thầy. Phải chi các con nhận thức con đường tiến hóa cao tốt mà tiến theo cho thuận lẽ Trời, hạ lòng người, thì đâu đến nỗi phải sanh trong cảnh tương tàn tương sát, chẳng biết thương nhau.

Khóc đi các con! Hãy khóc đi để Thầy ban lời khuyên dỗ.

Các con ôi!

THI BÀI

1. *Tình Tạo Hóa ban đều vũ trụ,
Đức háo sanh bao phủ càn khôn,
Chuyển luân nhật nguyệt vong tồn,
Cỏ cây nhơn vật vô cùng hóa sanh.*
2. *Mùa xuân ấy Trời dành vạn vật,
Mùa xuân là tánh chất nước non,
Chuỗi đời trăm hạt xoay tròn,
Xuân về xoa dịu hàn ôn chuỗi đời.*
3. *Xuân Ất Tỵ giữa thời phong vũ,
Xuân Lạc Hồng lẫn thú đẩu thương,
Đổi thay thế cuộc phi thường,
Con ôi suy gẫm cho tường máy linh.*
4. *Khấp nhơn loại cùng tình huynh đệ,
Một giống nòi là thể tay chơn,
Không thương thì chớ nên hờn,
Đứa khôn, đứa dại, quả nhơn đềm bù.*
5. *Huống chi con, người tu Đại Đạo,
Dưới chơn Thầy truyền giáo quy nguyên,
Tì trong cửa Phật, Thánh, Tiên,
Mà không đạt lý diệu huyền hay sao?*
6. *Con nhìn thấy trời cao che chở,
Con nhìn xem đất nở hoa màu,
Cỏ cây nhơn vật một bầu,
Cũng đều hằng sống phép màu Hóa Công.*
7. *Lẽ chúng sanh vui lòng đẹp dạ,
Khi mưa thu, nắng hạ rưới chan,*

*Khi xuân nở, khi đông tàn,
Vận hành thời tiết như gian cây nhờ.*

8. *Sao còn lúc thờ ơ giận dữ?
Sao còn hỏi buồn tủi trách than?
Rằng nóng bức, rằng cơ hàn,
Rằng không ban phước đỡ nàn riêng tư!*
9. *Trong khi đó lòng Từ Phụ đã,
Vẫn với tình Tạo Hóa đương nhiên,
Trời che đất chở vô biên,
Công bình thưởng phạt nghiệp duyên nhân loài.*
10. *Kìa thế giới ngày nay biến loạn,
Bởi người đời sao lãng lòng nhân,
Kìa là tôn giáo tranh phân,
Bởi người thiếu lễ tình thân đại đồng.*
11. *Con hỡi con! Đau lòng chẳng tá?
Con hỡi con! Xót dạ hay không?
Bao nhiêu xương trắng máu hồng,
Xuân về mang lại mấy dòng tang thương.*
12. *Nếu con giữ lập trường chánh đạo,
Nếu con gìn lời bảo Chí Tôn,
Nâng đũa dạy, học người khôn,
Nhũ khuyên kẻ quấy, bảo tồn người ngay.*
13. *Gìn hạnh đạo từ bi, bác ái,
Thuận lòng Trời, như ngài thương yêu,
Giữa cơn nắng sớm mưa chiều,
Bao nhiêu gian khổ, bấy nhiêu hợp quần.*
14. *Chi phái cũng tinh thần Đại Đạo,
Chùa thất đều hoài bão nhưn sanh,*

*Con đừng nê chấp cạnh tranh,
Rằng tà rằng chánh rồi sanh giận hờn.*

15. *Buổi sơ khai định phân luật lệ,
Cùng chánh truyền, chánh thể phân minh,
Thì con học đó sửa mình,
Sao cho tài đức, vị danh sánh bằng.*

16. *Cũng có con nặng oản tâm đạo,
Cũng có con trọng bảo danh Thầy,
Đứa thì củng cố đó đây,
Đứa thì kêu gọi ngày ngày quy nguyên.*

17. *Thầy không nở ngời yên Bạch Ngọc,
Nhìn thấy con cười khóc hồng trần,
Nam Thành ngữ bút tỏ phân,
Khuyên con giữ một tình thân đại đồng.*

18. *Thầy sắc ban Văn Phòng Giáo Lý,
Cho con nào có chí hy sinh,
Vì chánh đạo, dám quên mình,
Đem tài phục vụ nhưn sanh buổi này.*

19. *Thầy không mượn lâu...*

(Hoàng Mai xuất khẩu)

Huệ Chơn! Thầy biết con kiệt sức. Thầy miễn lễ, con an tọa. Huỳnh Chơn! Con hãy đem chung bạch thủy phía tả trên Thiên bàn. Huệ Chơn, con hãy uống đi để cho phục sức trong vài giây phút mà hành sự.

TIẾP BÀI

..... *đài chùa thất,
Mượn lòng con chơn thật mà thôi,*

*Không chức sắc, không vị ngôi,
Mà còn khổ cực, còn hồi gian nan.*

20. *Trước liệu lượng, sau toan hứa hẹn,
Lãnh lĩnh Thầy, đừng thẹn với Thầy,
Thủy triều vận tải đông tây,
Danh con được rạng, Đạo Thầy hoằng dương.*

21. *Xuân Át Ty diễn tuồng nhơn quả,
Gió xuân hòa lửa hạ nấu nung,
Hồng ân chan rưới khắp cùng,
Cho con trong cảnh lao lung khổ nần.*

THI

*Khổ nần chung chịu các con ơi!
Đâu phải yên thân với cảnh đời.
Chỉ có thương yêu là bảo vệ,
Tinh thần đạo đức vẹn mà thôi.*

Các con ôi! Xuân Át Ty, một mùa xuân phong vũ, Thầy sẽ chan rưới hồng ân cho tất cả muôn loài để được trấn an tinh thần trong cơn biến loạn, chẳng phải riêng gì các con. Các con hãy nhìn vào quá trình trong bốn mươi năm Đại Đạo, lịch sử ghi chẳng nên dòng, để các con nhớ lời Thầy dạy hôm nay hầu lập thân hành đạo.

(...)

Thầy sẽ cho Đức Lý Giáo Tông đến với các con. (...)

Thầy ban ơn lành các con. Thầy thăng.

TIẾP ĐIỂN

Giáo Tông Đại Đạo lâm cơ.

Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

THI

Lý trở trăm màu đượm sắc xuân,
Thái hòa vạn vật cảnh thanh tân,
Bạch y phủ kín lòng tu niệm,
Giáng bút đề xuân một ít vần.

Miễn lễ. Chư hiền đệ, hiền muội an tọa.

Nhân tiết xuân về, Bàn Đạo vâng lệnh Tam Giáo Tòa đến đây đề bàn với chư hiền đệ, hiền muội một vấn đề.

Lễo đễo bốn mươi xuân chẵn, đúng một năm qua. Thử hỏi lại từ đời đến Đạo có cái chi để cho người cầm bút khỏi ngại ngừng ghi lại những biến chuyển của dòng lịch sử? Riêng về việc Đạo, thử hỏi lại có được điểm nào nổi bật cùng thế giới năm châu hoặc cùng các tôn giáo bạn?

Than ôi! Đúng bực nam tài nữ liệt, trước những sự kiện, nào thế hệ, non sanh, nước non, xã hội, văn hóa, con thuyền Đại Đạo đã bập bênh trôi ở góc trời Nam, phải đương đầu cùng bao nhiêu biến chuyển của thế cuộc, đang lãnh trọng trách đề xướng quy nguyên Tam Giáo lại một nhà.

Thật là trọng đại thay! Diễm phúc thay! Đó là một điểm lành biểu dương tinh thần huynh đệ đại đồng, vạn giáo nhưt lý, nhìn nhận chúng sanh cùng nhân loại bốn biên là anh em một nhà, hướng chi giữa tình đồng chủng mà không được thương yêu như ruột rà quyến thuộc.

Đầu xuân, Bàn Đạo mong rằng:

THI

Dầu Nam Trung Bắc một dòng trôi,
Ai nữ nhìn nhau cách bể trời.

*Vay mượn nghĩa ân, dân lạc lõng,
Cưu mang danh vọng, nước đầy voi.
Sao không quét tuyết trên nhà tớ,
Mà lại lau sưng ở má người.
Đạo đức cứu đời, đời hãy tỉnh,
Lên đường kéo để mượn màng thôi.*

(...)

Bàn Đạo nhận thấy trong quá khứ cũng như trong tương lai, Nam Thành thánh thất là một địa điểm rất thuận tiện cho việc khai mở phổ truyền giáo lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Nơi đây đã dày công lớn của, trọng tâm của bao nhiêu hướng đạo cùng tín đồ. Vì vậy mà Bàn Đạo lưu ý Ban Cai Quản nam nữ sở tại, hãy hiểu sứ mạng của nó mà lo giữ gìn, tô bồi cùng sử dụng cho đúng chỗ, hợp lý với hợp tình, thì khỏi uổng công trình đã tạo tác gầy dựng tự bấy lâu. Đâu đâu cũng là Đạo của Thầy. Nơi nào phải lo nơi ấy cho đúng đắn luật lệ đạo pháp, đó là phương thế chuẩn bị cho ngày quy nguyên Đại Đạo. Bằng ngược lại, lặn lội leo trèo đông tây nam bắc mà thâm tâm cùng căn bản đạo đức chưa đúng mức cũng chẳng ích gì. Trái lại, cũng là cơ thử thách, tự mình làm bại hoại đức tin.

Cười... Cười... Để giải đáp thắc mắc một số hiền đệ về chỗ đàn cơ hôm nay: Dương thi hành phận sự của một đạo giả, bỗng nhiên đồng tử lại xuất khẩu, để các hiền đệ, hiền muội hiểu thêm về phần đạo lý cùng cơ mầu nhiệm của Thiêng Liêng.

Đã là Tạo Hóa, Đấng Tối Cao vô hình đủ quyền năng cùng pháp thuật, việc chi cũng làm đặng cả. Từ suốt một năm qua, các đàn cơ trong phạm vi phổ thông giáo lý được

lĩnh là phải trở lại nguồn gốc khi mới khai Đạo, để cho đúng với ý nghĩa chuẩn thẳng quy củ. Ngoại trừ trường hợp đặc biệt, bất khả kháng do thể chất của bộ phận, Thiêng Liêng mới tạm thời áp dụng phương thức đó mà thôi. Các hiền đệ muội trên bước đường đạo hãy sáng suốt kéo roi vào cạm bẫy huyền thuyết danh từ mà không phân biệt diệu huyền linh diệu. Nếu thỏa mãn dục vọng bởi huyền thuyết thì có ngày phải sa ngã vào đường lối mà kết quả là mất hẳn đức tin.

(...)

Nhị hiền đệ muội Thiện Bảo, Ngọc Kiều! Đầu năm mới, nhị hiền đệ muội đã quyết định thế nào về việc đảm trách thực hiện hình thức Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý thì hãy biện bạch để đệ huynh minh chứng.

[Thiện Bảo: Bạch Đức Giáo Tông, đệ tử thành tâm cúng dường hồn xác này và những gì thuộc về của đệ tử cho Tam Giáo Tòa. Xin Ôn Trơn trọn quyền định đoạt.]

[Ngọc Kiều bạch: Đệ tử cũng đồng ý nguyện như trên.]

Bản Đạo đáng khen đức hy sinh, lòng tin tưởng tuyệt đối vì đại cuộc của nhị hiền đệ muội. Bản Đạo thay mặt Tam Giáo Tòa chấp nhận lời tự nguyện của nhị hiền đệ muội. Nhưng phải nghe cho kỹ sau đây:

Nhị hiền đệ muội sắp lãnh nhiệm vụ mới là phục vụ cho Thượng Đế, cho Đại Đạo, cho nhân sinh. Một nhiệm vụ cao cả, không phải riêng cho Bát Bửu Phật Đài, cho Thanh Tâm Tự, cho riêng một cá nhân, hoặc một đoàn thể nào... Nơi đó sẽ là nhịp cầu liên giao chung cho Đại Đạo trong giai đoạn phổ thông giáo lý, không phân biệt chùa tháp, phái chi. Hiền đệ hiểu à! Nhị hiền đệ muội an tọa.

THI BÀI

*Chọn chánh ngoạt đương niên thập ngũ,
Mở Văn Phòng quy tụ khắp nơi,
Nhịp cầu phổ biến Đạo Trời,
Thừa hành cho đúng Ngo thời đừng xê.
Phan Trường Mạnh lời thề vì Đạo,
Đúng ngày ni lai đáo hiệp đoàn,
Phổ thông giáo lý Đạo vàng,
Thuận thời, thuận thế, thuận đàng độ nhơn.
Lương Văn Bồi bao cơn nghèo túng,
Cũng nhứt tâm thờ phụng Đạo Thầy,
Góp công giáo lý lâu nay,
Một pho tài liệu sẵn đây phổ truyền.
Đúng nhứt thời giao liên huynh đệ,
Lập con đò phổ tế nhơn sanh,
Do theo đó để thực hành,
Khỏi bàn canh cải, cải canh làm gì.*

(...)

THI

*Hôm nay phận sự đã hành xong,
Đệ muội nữ nam khá dặn lòng,
Tì giã ban ân lo giúp Đạo,
Diễn thiêng vôi dứt đến non Bông.*

Xin kiếu.

3. KHUYÊN NGƯỜI TU TRÌ CHÁNH ĐẠO

Thánh thất Bà Sen
Ngọ thời, 02-01 Ất Tỵ (03-02-1965)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị
lưỡng ban. Tiểu Thánh báo đàn, có Đức Giáo Tông lai cơ.
Vậy Tiểu Thánh chúc mừng toàn Đạo sang năm mới được
gội nhuận hồng ân vô lộ, đạo đức mẫn tuệ, công quả gia
tăng.

THI

*Mượn bút xuân mà chúc lẫn nhau,
Trong cơn chiến họa lán phong trào,
Hồi ai cố gắng lo tu niệm,
Để khỏi trầm luân mới được nào.*

Chư liệt vị nghiêm đàn. Tiểu Thánh chào chung tất cả.
Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỀN

Bản Đạo chào chư Thiên mạng. Chào lưỡng ban đấng
đấng.

THI

*Lý đào đưa nở tiếp xuân sang,
Thái quá xem ra cuộc hý tràng,
Bạch tỵ gấm chưa người đọc được,
Giáng trần vui với khách trần gian.*

Bản Đạo miễn lễ. Đàn trung an tọa.

Đàn xuân hôm nay là đàn ân huệ, không riêng cho chư

hiền đệ muội, mà là chung cho tất cả nhân sinh trong vùng này.

Chư hiền đệ, hiền muội ôi! Đạo là con đường bằng phẳng, bao la, để cho khách thiện căn vững vàng chen bước. Lý là lẽ thật cứu cánh muôn loài vạn vật. Thế mà người thế gian chẳng hiểu và hành được hai chữ đạo lý để tự cứu mình ư?

Bản Đạo rất vui cho nơi đây là mặc dầu trải qua mấy lúc thăng trầm, bao lần ly tán, bán lợi mua danh, chuốc quyền trục vị, nhưng đạo tâm nơi đây, từ lớn chí nhỏ, vẫn giữ được nề nếp xưa, vẹn gìn được bản căn đạo đức, không phải vì hoạn đồ của thế cuộc mà núng chí nao lòng. Đó là một điểm đáng ghi vào sổ ngọc của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Nhưng các hiền đệ muội vẫn còn mang nhục thể, còn phạm tâm chi phối; vì vậy mà phải ráng hợp quần, đoàn kết, nhắc nhở, dạy bảo cho nhau thường xuyên để thâm nhuần tôn chỉ Đạo hầu chống chỏi với những áp lực bên ngoài, đang và sẽ trấn áp, phá vỡ bức tường thành tâm đạo của các hiền đệ muội nơi đây.

Nhân tiết xuân về, Bản Đạo đến đây cùng các hiền đệ:

THI

*Muôn ánh hồng quang đượm vẻ xuân,
Trải qua năm tháng một ngày mừng,
Chung trà, chén rượu nung lên để,
Vạn vật cùng quên lúc nỡ nâng.*

THI BÀI

*1. Xuân về đượm vẻ thắm tươi,
Xuân về tô điểm bầu trời thiên nhiên.*

2. Xuân đến với cơ huyền Đại Đạo,
Xuân mang cơn vũ bão hồng trần,
Gió xuân thổi nhẹ lâng lâng,
Bỏ cơn giá rét, dịu dân tang thương.
3. Xem một cuộc hý trường biểu diễn,
Nhớ nghìn đời kinh điển chép ghi,
Dòng đời đặc thát thanh suy,
Hỡi người đạo đức biết chi chẳng là?
4. Nợ oan trái bởi ta trời buộc,
Nghiệp luân hồi ai chúc cho ai,
Xem trong rồi lại ngắm ngoài,
Gót chơn rỗ dưới dậm dài thiên luân.
5. Đường đạo đức cân phân suy gẫm,
Nẻo thế đồ dò dẫm gần xa,
Có người mà cũng có ta,
Còn đâu những cảnh ruột rà ly tan.
6. Nhìn sự thế đa đoan trăm mối,
Thảm người trần sớm tối ngược xuôi,
Sống trong kinh cụ ngậm ngùi,
Biết chẳng tu niệm giữa thời hạ nguon?
7. Cơ tiền định tuần hườn luân chuyển,
Dẫu có tài tát biển đời non,
Cũng trong gang tấc sống còn,
Cũng trong Tạo Hóa, đại khôn làm gì?
8. Khuyên người hãy tu trì chánh đạo,
Khuyên người nên cõi thảo nghiệp duyên,
Nhìn xem mặt pháp quy nguyên,
Trong cơn hỗn loạn, Phật Tiên xuống phạm.

9. Long Hoa hội Kỳ Tam ân xá,
Lập thượng nguơn thiên hạ thái bình,
Lòng Trời bao quát thình thình,
Đạo Trời cứu cánh vạn linh hội này.
10. Chuông triêu mộ đờ đây cảnh tỉnh,
Bát nhã thoàn lướt vịnh trầm luân,
Đưa người khỏi bến gian truân,
Phá mê cho khách hồng trần đê mê.
11. Sớm kêu gọi nhau về chánh đạo,
Đừng tranh phân ngoại giáo, nội môn,
Mới mong giữ vững quốc hồn,
Mới mong yên kiếp sinh tồn lê dân.
12. Thân này vốn là thân tạm mượn,
Vương của đời là vương trái oan,
Dầu cho điện ngọc ngai vàng,
Cũng không đổi được con đàng tử sanh.
13. Ai cũng có căn lành buổi trước,
Ai có căn mới được làm người,
Định thân thức tỉnh ai ơi!
Nấc thang tiến hóa của Trời ban cho.
14. Xuân Ất Tỵ dạn dò nội bộ,
Hạ sang thu đất trở cây lành,
Bấy lâu, vẹn giữ thanh danh,
Vì Thầy, vì Đạo, không sanh nguy tà.
15. Dầu gặp lúc chia ba tẻ bảy,
Phận tín đồ oằn oại tâm tư,
Nặng nề hướng đạo chớ từ,
Nỗi lòng khẩn khẩn bao giờ lãng quên.

16. Kia Đạo luật, móng nền có sẵn,
Nọ Quy Điều trước đặng phát ban,
Ở trong thước ngọc khuôn vàng,
Giữ gìn sao được vẹn toàn thủy chung.
17. Chờ một cuộc tao phùng Đại Đạo,
Hội Long Hoa kiếm thảo công trình,
Thưởng thặng trừng phạt phân minh,
Vị ngôi dành để vạn linh quay về.
18. Đừng sợ khổ toan bề thói thác,
Đừng vì buồn mà lạc căn xưa,
Dày công trong kiếp muối dưa,
Thặng trầm có lúc, nắng mưa có hồi.
19. Càng biến chuyển càng bồi đạo hạnh,
Càng truân chuyên càng gánh gông nhiều,
Mặc dầu trong cảnh hãm hiu,
An vui số phận dẫu đui đệ huynh.
20. Lòng đạo đức chúng sinh đã rõ,
Nghĩa đạo đồng chưa có tương liên,
Thế nên cơ cuộc đảo huyền,
Từ đời đến đạo có yên đâu là.
21. Nay được sắc Ngọc tòa ban bố,
Cho nơi này thoát số gian nguy,
Dặn lòng cố gắng tu trì,
Địa phương giữ vững chớ hề lãng xao.
22. Lớp phổ huấn mở trau luyện đức,
Cơ Quan gìn đạo luật nghiêm minh,
Nhìn người nên nghĩ phận mình,
Tri túc tiện túc khỏi chinh Đạo vàng.

23. *Thấy dân chúng nặng mang tục lụy,
 Xem cơ thời trong lý biến thiên,
 Nên cần gìn giữ bốn nguyên,
 Cho cảnh lá được vẹn tuyền quả, hoa.*
24. *Xuân Ất Ty gần xa nô nức,
 Xuân Việt Nam trong vực thẳm sâu,
 Cần nên đem lý Đạo màu,
 Thấm nhuần cho được đâu đâu yên lành.*
25. *Bản Đạo chứng tâm thành sở tại,
 Giảng điển thiêng bày giải mọi điều,
 Để toàn Đạo được thương yêu,
 Một vùng linh địa quy nhiều nguyên nhân.*
26. *Đàn xuân đã phân trần dạy dỗ,
 Rưới ân lành cứu độ nữ nam,
 Long Hoa đại hội Kỳ Tam,
 Vượt lên cho khỏi nêu danh Phong Thần.*
27. *Đại Đạo sắp nguyên nhân phải chõ,
 Có duyên lành ắt có vị ngôi,
 Xuân qua rồi lại mấy hồi,
 Tu đi kéo trở linh Trời đã ban.*
28. *Xuân về ân phước rưới chan...*

TẢN VĂN

Từ xưa, chư hiền đệ muội vẫn giữ một lòng với Đạo, giữ bốn căn xưa, thì cứ đó mà thi hành, tu công lập đức để được chen vai vào hàng Tiên Thánh, khỏi kiếp luân hồi.

(...) Bản Đạo ban ơn lành toàn thể hiện diện đàn tiền. Bản Đạo xin kiếu. Thăng.

4. LÀM CHO RẠNG TIẾNG CAO ĐÀI

Chơn Lý Đàn (Vạn Quốc Tự)
Tuất thời, 02-01 Ất Ty (03-02-1965)

THI

An hưởng trời xuân ngắm cỏ hoa,
Hòa theo nhạc gió, gió xuân hòa,
Thánh tâm mới biết đường siêu đọa,
Nữ đạo làm sao rạng Đạo nhà.

Thánh Nữ chào chư Thiên mạng, chào chư liệt vị lưỡng ban. Nhân dịp xuân về, Thánh Nữ lai châu Diêu Cung, đặc lĩnh báo đàn. Xa giá hồi chưa đến, Thánh Nữ xin tạm một vài lời để chúc xuân chư Thiên mạng cùng liệt vị trong năm Ất Ty. Mời an tọa.

NGÂM

Xuân về cảnh vật thắm tươi,
Xuân về đem lại cho người trần gian.
Một năm sương gió phủ phàng,
Mùa xuân êm ả dịu dàng tiết xuân.
Nhìn xem thế cuộc hồng trần,
Nỗi niềm vì Đạo vì dân nặng oằn.
Nhộn nhàng tiếp đón xuân sang,
Để người gởi gắm tâm can nã nê.
Nhìn xem cảnh vật tư bề,
Đổi thay, thay đổi không hề yên vui.
Nhắc ra thêm những ngậm ngùi,
Năm xuân chỉ để mấy lời thiết tha.
Chúc cho Thiên mạng an hòa,

*Công thành đạo đạt gần xa danh truyền.
Chúc cho liệt vị đàn tiên,
Lường ban huynh tử muội hiền vui tươi.
Sang năm Ất Tỵ đón mời,
Trên đường đạo hạnh vẽ vời lịch xinh.
Từ lâu xa cách thế tình,
Nhưng lòng vẫn nghĩ phận mình chúng sanh.
Dầu cho trên cảnh yên lành,
Đời còn điên đảo há đành yên sao.
Tài sơ cũng nguyện giúp vào,
Cho nên đại cuộc đơm màu Rồng Tiên.*

(...) Kia Thê Liên lộ dạng, Kim Mẫu lâm đàn. Chư Thiên mạng thành tâm nghinh tiếp. Thánh Nữ đã làm bận lòng huynh đệ, nhưng cũng là một việc chung, xin niệm tình miễn thứ. Thánh Nữ chào tất cả. Xuất ngoạn.

TIẾP ĐIỀN

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Xuân này có phải vẻ xuân xưa,
Sao cảnh tang thương vẫn mịt mờ,
Đại Đạo hồng dương nơi cõi Việt,
Cứu con qua khỏi nạn chiều trưa.*

Hỡi các con! Đã bốn mươi xuân chẵn, các con đem lại những kết quả gì để hôm nay làm quà xuân dâng cho Mẹ?

Ôi! Mẹ nhìn đến các con, không khỏi ngậm ngùi thương thay số kiếp tàn linh đang đắm chìm trong mọi bề khổ sở của trần gian mà con Mẹ cùng trong cảnh ấy. Nhưng các

con còn được yên lành bên gối Mẹ để nghe lời giáo huấn, để giúp Đạo cứu đời, tu công lập vị, hầu tìm một tương lai huy hoàng vững chắc. Rồi con có nhìn lại bao nhiêu nhân loại còn đang mơ giấc vinh quang, mơ dòng trần lụy, để thương hại hay chẳng? Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Xuân năm Ất Ty, tình mẫu tử nặng oằn, Mẹ không nỡ nhìn con trong cảnh điêu linh thảm khóc, mới vào nơi Chín Bệ, thỉnh sắc khai xuân, cho các con đều được hưởng chút hồng ân, vượt qua bớt nỗi hãi hùng kinh cụ. Nếu các con nhìn thấy những đau khổ của nhơn sanh, thì đối với sự cực nhọc trong mấy ngày xuân, ắt hẳn không mấy may cân xứng.

(...) Hỡi các con! Khi Phổ Thông Giáo Lý ra đời, các con đều có bổn phận. Từ đây các con phải đề thì giờ xem kinh, học điển luật, hầu lo cho giáo lý Đạo ngày mai.

THI BÀI

- 1. Tình Mẫu Tử sâu như biển cả,
Kiếp tàng linh đầy đọa trần gian,
Mẹ nhìn dòng lệ ngập tràn,
Biết làm sao được cứu an muôn loài.*
- 2. Luật Tạo Hóa sắp bày trị thế,
Cân công bình sẵn để phân minh,
Nặng lòng mình biết với mình,
Hỡi con! Con có tánh linh chẳng là?*
- 3. Tánh linh ấy Mẹ Già ban bố,
Vị ngôi xưa là chỗ tao phùng,
Vì con tham luyến trần hồng,
Lạc loài đường lối đau lòng Từ Tôn.*

4. *Nay cơ hội vẫn còn cứu cánh,
Gặp dịp này con lãnh công trình,
Đừng quen những thói thường tình,
Nuôi thân dưỡng xác hồn linh nặng nề.*
5. *Giáo lý Đạo đem về nhơn loại,
Đức háo sanh phúc tải vô biên,
Nếu con là bực nhơn nguyên,
Sớm lo liệu để được yên những ngày.*
6. *Dầu cực khổ chớ nài chớ nệ,
Gặp gian lao đừng trẽ, đừng chày,
Làm cho rạng tiếng Cao Đài,
Thân con mới đặng có ngày yên vui.*
7. *Năm Ất Tỵ gặp hội biến chuyển,
Khắp nhơn loài đều diễn tang thương,
Để xoay vần lại lập trường,
Đúng theo vận số trên đường Thiên cơ.
(...)*
8. *Khuyên tất cả sớm chiều tu niệm,
Khuyên cần lo kiếm điểm đạo tâm,
Rủi ra một phút lỗi lầm,
Sa chơn trái bước ngàn năm đọa đày.*
9. *Thương con giáng đàn này nhắc nhở,
Dặn dò con cho đỡ nhớ nhung,
Mong sao con cái tròng phùng,
Mới yên lòng Mẹ Diêu Cung phản hồi.*

Mẹ ban ơn lành các con...

*Ban ơn tất cả con hiền,
Đàn Xuân vừa dứt, cung Thiên Mẹ về.*

5. TU ĐI KÈO MUỘN BÓNG HOÀNG HÔN

Liên Hoa Cửu Cung
Ngọ thời, 03-01 Ất Tỵ (04-02-1965)

THI

Long Châu Tiên Nữ giáng đàn xuân,
Bồ Tát lâm cơ độ khách trần,
Dẫn dắt người đời sang nẻo Đạo,
Rưới bầu linh dược cứu toàn dân.

Tiểu Muội chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị lưỡng ban. Tiểu Muội được lệnh báo đàn. Vây, nhân tiết xuân về, Tiểu Muội chúc cầu chư Thiên mạng cùng liệt vị lưỡng ban được nhiều ân huệ Thiêng Liêng, vững bước trên đường đạo hạnh. Tiểu Muội xuất ngoại ứng hầu.

THI

Nam phương xuân sắc điểm muôn màu,
Hải khổ trùng dương lượn sóng xao.
Ngạn giác gay chèo qua vực thăm,
Thượng mưu vượt bước đến Đài Cao.
Quan tiên thế sự đa như mộng,
Âm luận nhơn gian tựa thủy bào.
Bồ Tát đã từng tu vạn kiếp,
Giáng đàn dạy dỗ mọi âm hao.

Bản Đạo chào chư hiền sĩ, hiền muội. Đàn xuân này là đàn giáo lý để nhắc nhở, khuyến khích chư hiền sĩ, hiền muội, nhứt là tại địa phương này, để hiểu biết phận mình với Đạo trong giai đoạn hiện tại.

Miễn lễ. Chư hiền sĩ, hiền muội an tọa đấng đấng.

Bần Đạo thừa lệnh Tam Giáo Tòa giảng hôm nay để khai xuân và ban rưới nhành dương cho chư đạo tâm lương phái cũng như tất cả chúng sanh ở địa phương Liên Hoa Cửu Cung đã trải qua bao nhiêu nổi thăng trầm theo thời cuộc mà nay vẫn còn số đạo tâm với ngôi thánh đường như thế này. Bần Đạo rất vui.

Lành thay! Lành thay chúng sanh địa phương! Tuy không nguy nga đồ sộ, nhưng đó là hình thức của lòng đạo tượng trưng, sự kết quả ở tương lai hẳn là duyên số. Nhưng Bần Đạo chỉ tiếc một điều là quá trình cùng hiện tại, hồ như sắp vượt ra ngoài vòng Đạo luật mà chẳng đi đôi.

Đây, Bần Đạo nhân dịp xuân về, đáp lại lòng thành khẩn của đạo tâm nam nữ trong mấy vần thơ gọi là xuân năm Ất Ty:

THI CA LIÊN HÀNH

- 1. Năm tháng qua rồi, xuân lại sang,
Xuân về xoa dịu nỗi bi quan,
Ai ơi! Có thấy đời là mộng?
Thấm thoát lần tay đếm chuỗi tàn.*
- 2. Tàn một giấc nam kha ảo mộng,
Trăm năm nào đặng sống trăm năm,
Phú bản vinh nhục buông cầm,
Mỏi mòn xác thịt, đọa trầm hồn linh.*
- 3. Linh căn xưa ở chốn Thiên Đình,
Nguyện đến cõi trần độ chúng sinh,
Thoát khỏi tai nạn sang bến giác,
Và đem đạo đức cứu toàn linh.*

4. Toàn linh đã biết đường siêu đọa,
Gặp Tam Kỳ ân xá quay về,
Giúp đời hành đạo phá mê,
Bỏ trần diệt tục, gần kề Phật Tiên.
5. Phật Tiên buổi chót đến hồng trần,
Kêu gọi người đời rõ lý chân,
Chớ để linh tâm vùi tục lụy,
Nên ngừa cám dỗ của tà thần.
6. Tà thần thấy người đang dục vọng,
Đã tu hành còn mộng寐 huyền,
Thừa cơ khuyến dụ rủ ren,
Thieu thân đành phải vì đèn lụy thân.
7. Lụy thân vì bởi ý ta bà,
Vì bởi người còn chấp cái ta,
Chẳng biết giả chơn, không chánh niệm,
Đành làm tội tớ thập tam ma.
8. Thập tam ma khuyên đừng lấp lửng,
Gươm huệ cầm cho vững diệt trừ,
Tịnh lòng hầu thấy chơn như,
Thoát trần sẵn có thuyền từ rước đưa.
9. Rước đưa khách tục khỏi hồng trần,
Chín phẩm sen vàng đặng hóa thân,
Đất Phật non Tiên không hệ lụy,
Ngàn ngày muôn kiếp được an thân.
10. An thân cõi niết bàn cực lạc,
Chứng quả hàng bồ tát, chơn nhơn,
Phép mâu luyện thuốc linh đơn,
Cứu người cho khỏi những cơn tai nạn.

11. *Tai nạn cuộc thế chẳng xa đâu,
Cố gắng chiều trưa học đạo mau,
Chớ để ngày qua cùng tháng lại,
Rời ra cũng chịu cảnh đau sâu.*
12. *Đau sâu thêm đọa mảnh linh hồn,
Bạch Ngọc không còn đến Chí Tôn,
Lời dặn xuân này ai cố nhớ,
Tu đi kéo muộn bóng hoàng hôn.*

NGÂM

*Từ bi cứu khổ trần mê,
Ban ơn nhơn tiết xuân về đón xuân.
Một năm qua, một ngày mừng,
Chen vai lo độ nhân quần Kỳ Ba.*

Bản Đạo nhận thấy chư hiền sĩ, hiền muội nơi địa phương này cũng đã đóng góp rất nhiều công với đời cũng như với Đạo. Đó là một điểm son mà Bản Đạo rất đáng khen cho đó.

Còn một vấn đề sau đây rất quan trọng mà các hiền sĩ, hiền muội phải lưu tâm để đặt đời đạo đức của mình đi đúng hầu khỏi uổng một kiếp được làm người. Chư hiền đệ, hiền muội phải hiểu con đường của mình đang đi phải đi về đâu, đi đến chỗ nào duy nhất, rồi sẽ định việc làm. Trước khi làm phải hiểu việc làm thế nào cho hợp tình hợp lý, có nghĩa có nhân. Được như vậy, mới dám hy sinh mọi mặt, mới có can đảm để vượt qua mọi chướng ngại.

Chư hiền đệ ôi! Có phải bao nhiêu lạch nước đều trở về nguồn, bao nhiêu cành lá đều trở về cây. Nếu trong lúc đó có một cành lá nào vì lý do gì rời khỏi cây, thì phải chịu héo khô, rồi tiêu diệt. Cũng như trong lúc đó có một lạch

nước nào chảy xa nguồn, rơi vào đồng khô cỏ nội, thì giọt hoặc lạch nước đó phải chịu khô đi.

Còn về phương diện đạo đức mà các hiền đệ, hiền muội đang thi hành đây, cũng là một con đường trong bao nhiêu con đường khác. Dầu khúc khuỷu quanh co, nẻo xa đàng vắng, rồi cũng phải trở lại quy hiệp với con đàng cái. Có như vậy mới khỏi lạc lõng, không ngày trở lại.

Nơi cảnh Liên Hoa Cửu Cung này, trong thời gian qua, không tránh khỏi cảnh rời rạc của nhơn tâm và sự lộn lộn đó đây của nhân sanh, từ bực hướng đạo cho đến tín đồ.

Các hiền hãy kiểm điểm lại việc làm của mình tại địa phương xem có được quy củ chuẩn thẳng, đúng luật lệ đạo, khả dĩ diu dắt nhân sanh hay chưa? Những quy điều phương thức mà Thiêng Liêng đã dạy trước kia có được đem ra áp dụng chưa? Trong việc làm có được vô tư chưa?

Nếu được thì cứ tiếp tục theo phương thức đường lối đó, còn bằng chưa được thì hãy sớm sớm quay về với thực tại mà củng cố nội bộ lại cho chặt chẽ với đạo pháp, quy điều, mở lớp huấn luyện những mầm non của Đạo. Có như vậy mới có những bực ưu tú sau này kế tiếp sự nghiệp đạo đức của bực tiền nhân.

Nếu không phổ độ toàn thể chúng sanh hoặc người chưa hiểu Đạo thì ít nhất cũng phải rèn luyện con em mình để khỏi những cảnh ăn trái bỏ hột, rồi đi đó đi đây tìm mua hột giống mà chưa chắc gì hột giống sẽ mua được loại trái ngon, quả quý.

Ôi! Thật là trớ trêu thay cho câu:

“Thả mồi bắt bóng giữa dòng,
Mua vàng lại gặp thau, đồng, thiếc, nhôm...”

(...)

Bần Đạo dạy bao nhiêu lời. Chư hiền sĩ cần ghi nhớ và tu công lập đức để đợi đến xuân sang.

THI

*Ít lời ráng học tới năm sau,
Sẽ có Thiêng Liêng hộ pháp mầu,
Từ giã thiện nam cùng tín nữ,
Điên lành rút lại dưới cung Đâu.*

Bần Đạo ban ơn toàn tất cả trung đàn, chan rưới hồng ân chúng sanh. Bần Đạo xin kiếu. Thăng.

6. ĐỨC HY SINH

Thánh thất Tân Định
Tuất thời, 03-01 Ất Tỵ (04-02-1965)

Ngọc Lịch Nguyệt

Bản Đạo chào chư Thiên mạng. Tệ Huynh chào các hiền đệ, hiền muội. Hiền đệ Huỳnh Chơn, vào giờ chót được lệnh Đức Đông Phương Chưởng Quản sắc ban lập thành hai ban cơ. Vậy xả đàn mười lăm phút. Nhờ hiền đệ sắp xếp theo thông lệ.

Bản Đạo chào chung. Xin kiếu.

THI

*Châu Lỗ còn roi bực trí tài,
Xương minh chánh giáo cõi trần ai,
Tiểu thừa muốn vượt lên trung, thượng,
Thánh triết kinh luân cố sức mài.*

Tiểu Thánh vâng lệnh cấp báo đàn tiền. Chư liệt vị thành tâm tiếp Đệ Quân ngự bút. Tiểu Thánh chào chung tất cả đàn trung. Lui.

THI

*Cái thế hơn gian định miếu từ,
Thiên Tào xích điện chiếu Thiên thư,
Cổ vân bình chúc sanh công đức,
Phật giả tâm hê, tâm Phật cư.*

Bản Đạo chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư nhu, chư muội. Miễn lễ. An tọa.

Vâng lệnh Tam Giáo Tòa, Bản Đạo giảng đàn khai xuân thánh thất Tân Định và dạy chư nhu, chư muội điều này:

Đời không thiếu chi bậc tài trí. Đạo chẳng thiếu chi người hiền đức. Chỉ tiếc rằng có đức tài nhưng chưa làm nên bậc vĩ nhân quân tử, có hiền đức nhưng còn thiếu cao tiết thanh liêm. Vì thế mà người hành đạo dường như sai lạc tôn chỉ của Đạo.

Chư như, chư muội! Phật là đâu? Tiên, Thánh, Thần cùng những bậc vĩ nhân là đâu? Không phải tự trên trời rớt xuống, mà chính là trong nhân gian tự xuất. Khả dĩ được như vậy, bởi đức hy sinh, lòng bác ái, đạo công bình. Những bậc ấy đã nhận xét, biết đâu là nhân nghĩa, đâu là tội lỗi, đâu là phải trái, tự khắc phục lấy lòng mình trước mọi sự vật cám dỗ, mọi đỉnh chung tạm bợ, mọi tình cảm không đúng chỗ; cương quyết định hướng mà đi đến đích toàn thiện. Dầu cam go, khổ cực, nghèo túng, sanh tử, vẫn xem là thường, chỉ đặt việc lớn là đạo nhân nghĩa lên trên hết. Bởi đó nên ngày nay cùng hậu thế mãi mãi tôn sùng, kính trọng.

Còn chư như, chư muội ngày nay đã chọn một con đường cho mình, con đường sáng sủa, bằng phẳng vinh dự, thì hãy noi gương thánh triết, hiền nhân, những lời khuyên dụ của các đấng Thánh Thần, hầu thực hiện cho kỳ được. Nếu mỗi mỗi người học và hành y và hành như như, thì thế gian này, ai ai cũng có thể trở nên Phật, Tiên, Thánh, Thần cùng vĩ nhân không khó.

THI

*Nhân nghĩa người tu phải thuộc lòng,
Công bình, bác ái, phải cho thông,
Hy sinh hạn chế lòng ham muốn,
Dù dẫn cùng nhau đến đại đồng.*

THI

*Đại đồng tôn giáo tại trần gian,
Khoa hội trường thi đến niết bàn,
Hạnh phúc bởi người tha thiết lập,
Mới là tế thể với an bang.*

THI

*An bang là việc của hiền nhân,
Tế thể, người tu phải gánh phần,
Vượt mọi khó khăn nơi cõi tạm,
Khó chi ngôi vị Phật, Tiên, Thần.*

THI BÀI

*Tu đã có lòng nhân chưa đủ,
Phải gia công kêu rủ nhân sanh,
Sớm mau bỏ dũ về lành,
Giác người tội lỗi cho thành hiền nhân.
Tu trước tập tinh thần bác ái,
Chạnh thương người hoán cải thế gian,
Từ trong dục vọng dấy loạn,
Trở nên bình tĩnh, dịu dàng, thương yêu.
Tu phải tập sớm chiều lập chí,
Tu phải gìn chung thủy lòng nhân,
Đi xa rồi lại bước gần,
Giống chuông cảnh tỉnh hóa nhân hội này.
Đức hy sinh thường hay nhắc nhở,
Lòng vị tha chớ hờ tâm trung,
Hy sinh thân thể trần hồng,
Hy sinh mọi mặt cho lòng an vui.*

*Cho nhân thế ném mùi đạo đức,
Cho chúng sanh thoát vực trầm kha,
Thấy người mà xét đến ta,
Rủ nhau thoát cảnh ái hà sông mê.*

THI

*Sông mê bể khổ phải mau ra,
Trần cấu đeo đai đến tuổi già,
Lặn hụp bao năm trong cảnh tạm,
Kiến bò miệng chấu chẳng đường ra.*

Hỡi chư nhu, chư muội! Thế nào là đức hy sinh? Có phải chẳng hy sinh là bỏ hẳn tất cả cuộc sống đơn giản cần thiết của mình mà đi tìm một phương hướng vô định, một đường lối không tuyệt đích, một phương pháp không tương chãng?

Không phải vậy. Đức hy sinh bao trùm mọi mặt trong sự sống hằng ngày của nhân thế. Dầu lớn, dầu nhỏ cũng có đức hy sinh.

Thí dụ như chư nhu, chư muội phế những cao lương mỹ vị, tìm thú rau tương dưa muối, cũng là một đức hy sinh. Hy sinh đó cho bao mạng sống. Dành bao ngày giờ thụ hưởng vật chất xa hoa để sưu tầm giáo lý, nghiền ngẫm, tham thiền, tìm lẽ đạo của đất trời hầu phổ truyền cho sanh chúng, cũng là một đức hy sinh. Nhẫn nhục, khoan dung với người tội lỗi, bưng bình để tìm cách giác ngộ họ, cũng là một đức hy sinh. Tạm gác những quyền lợi riêng tư cho cá nhân, cho gia đình mình, mưu cầu hạnh phúc cho đa số, cũng là một đức hy sinh. Trấn áp, tiêu diệt lòng ham muốn bất chánh, thói hung hăng, vị kỷ để phục thiện, cũng là một đức hy sinh.

Nhưng không phải hy sinh để phó mọi mặt cho người tội lỗi tự tung tự tác, hy sinh để cầu an hầu dung túng ký sinh trùng cho xã hội. Đó là lòng hy sinh không đúng chỗ.

Các chư nhu, chư muội năm đêm suy xét, thực hành cho đúng để khỏi uổng cho một kiếp làm người, một điểm phúc mà căn xưa có tu nên ngày nay mới được nhận lãnh một hình hài mang những tánh linh hơn muôn vật.

THI

*Có căn mới được kiếp con người,
Phải biết mà tu chớ dễ người,
Kẻ trở lại đời trong thoái hóa,
Khó mong gặp đặng phúc ân Trời.
Ân Trời khá giữ hộ thân,
Tự tu tự giác, độ nhân độ quần.
Mới là hưởng trọn mùa xuân,
Xuân này, xuân tới, còn xuân mãi hoài.*

(...)

Hiện tại, nơi thánh thất Tân Định đã hành đúng theo quy điều luật lệ, Bàn Đạo rất khá khen, nhưng từ đây về sau hồi còn nhiều cơn khảo thí và lòng người phạm tục không chịu nổi với trường vật dục sở tế, nên phải có việc không hoàn toàn, mỹ mãn. (...)

Nơi đây là một nơi đạo tâm vững chắc, luật lệ nghiêm minh, dầu phải lúc nghịch lẫn với nhau, nhưng cũng không quên đường lối cũ. Lành thay! Chỉ còn một điểm là không mở rộng được tình thương tuyệt đối với những kẻ nghịch mình. Vậy Bàn Đạo khuyên nam nữ đạo tâm phải nhớ lời Bàn Đạo dạy hôm nay mà hành sự cho phần công quả được vẹn toàn với hạnh đạo.

THI

*Đạo đức thành do một chữ hòa,
Xem người, người ấy cũng như ta,
Luận bình phải trái là hơn thế,
Mà phận người tu quyết phải xa.*

THI BÀI

*Xa nhau bởi lời qua tiếng lại,
Cách nhau vì khôn dại tranh đua,
Làm cho tà mị đuổi xua,
Thừa cơ chia rẽ bán mua đạo đồng.
Khuyên từ đây một lòng quảng đại,
Sắp về sau bác ái gầy nên,
Dầu cho thuyền đạo chông chênh,
Đồng tâm lèo lái khỏi miền trầm luân.
Bản Đạo giáng đêm xuân nhắc nhở,
Khuyên chừ nhu nam nữ nhớ lời,
Hòa người là thuận lẽ Trời,
Thế gian ổn định do nơi chữ hòa.*

(...)

Bản Đạo dạy bao nhiêu lời, toàn tất. Ráng công hành đạo từ đây đến xuân sau sẽ được điểm công. Nếu trường hợp đặc biệt, sẽ được lệnh Thiêng Liêng. Chư nhu, chư muội yên tâm ở địa phương mà làm việc đạo lý, đâu đâu cũng có, chẳng phải tìm đây chạy đó lung lạc đức tin. Từ mỗi mỗi hơn sinh cũng đều có đạo lý trong ngày ngày, ở việc làm và tư tưởng của họ. Tất nhiên chư nhu, chư muội cần hiểu mà giữ phận mình cho toàn vẹn, hầu lo nhiệm vụ thiêng liêng.

Bản Đạo dạy bao nhiêu lời. Chư như, chư muội cứ tìm hiểu mà hành sự.

(...)

THI

*Đã dặn dò rồi mọi trước sau,
Xuân năm Ất Ty ráng lên nào,
Đắp xây cho vững nền Thiên đạo,
Cứu lấy nhân loài buổi khổ đau.*

Bản Đạo ban ơn lành tất cả trung đàn. Xin kiếu. Thăng.

7. ĐEM ĐẠO RA MÀ CỨU NƯỚC NON

Thánh Tòa Vô Vi Huỳnh Quang Sắc
Tuất thời, 04-01 Ất Ty (05-02-1965)

Nhứt Nương Tiên Nữ

Tiểu Muội chào chừ Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng
ban. Tiểu Muội báo đàn có Đức Vô Cực Từ Tôn giá lâm.
Tiểu Muội chào chung, xuát ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Mẹ linh hồn các con nam nữ

Mẹ mừng các con đấng đấng.

THI

*Vô vi con muốn Mẹ soi đường,
Cực lạc mong về chốn cực bang.
Từ bỏ tư tâm cùng bản ngã,
Tôn thờ Đại Đạo kíp lần sang.*

Mẹ miễn lễ. Các con an tọa nghe lời Mẹ dạy.
Các con ôi!

THI

*Mẹ đến đàn xuân với các con,
Đương cơn chiến họa nạn tai còn.
Tiên y phủ lấy thân phạm tục,
Đem Đạo ra mà cứu nước non.*

THI

*Nước non chẳng phải góc này thôi,
Mà khắp năm châu cũng rới bời.*

*Khéo vụng do tay người sắp xếp,
Đạo yên, nước trị, thuận cơ Trời.*

Hỡi các con! Mẹ đến với các con trong mùa xuân Ất Tỵ để an ủi, vỗ về các con suốt trong một năm qua đầy khổ lụy. Dầu các con không dám thỉnh cầu nhưng vì nguyên căn đương giữa thời hiện tại, Mẹ thấy cần kêu gọi các con sớm biết sứ mạng của mình cùng sớm tránh những hố sâu vực thẳm đương ở trước mắt các con.

Mẹ không nở ngồi yên nơi Diêu Điện mà nhìn con cái của Mẹ sắp phải đương đầu với thế cuộc điêu tàn. Mẹ nhận thấy các con đã biết chọn nhiệm vụ của mình trên phương diện đạo đức, cứu đời; vì vậy nên Mẹ cho chuyển lệnh nơi Huỳnh Quang Sắc để dạy con mấy lời.

Con ôi! Đời đương giữa hồi tai ương dồn dập, lòng người cũng như lòng đạo các con hoang mang, xáo trộn. Đời thì như phong ba bão táp, biết bao chạm bầy đang chờ chực các con. Tiếc thương vì các con đã mang một thân phận cát đàng, một vóc dáng liễu mai, đang đối đầu với những cảnh hãi hùng do hậu quả của chiến tranh khốc liệt. Vì vậy nên Mẹ nhắc các con:

*Hảo Nam bang! Hảo Nam bang!
Tiểu quốc tảo khai Hội Niết Bàn.*

Các con may được diễm phúc sanh làm người đã là con của Thầy Mẹ, tín đồ của Đại Đạo, Thiên sứ của nhơn sanh; thế nên các con cần nhận thức rõ rệt sứ mạng của mình.

Các con muốn tự cứu, cứu đời ư? Các con muốn lập nhiều công đức với nhơn sanh hầu sớm trở về dâng lên Thầy Mẹ ư? Tốt lắm! Nhưng phải làm sao và phải làm gì hỡi các con?

Các con nhìn chung quanh các con. Ôi! Biết bao là thảm trạng, biết bao những tâm hồn cô đơn non nớt, yếu ớt đói lạnh, đầu đang xó chợ không nhà, thiếu áo hạt cơm, thiếu bao sự an ủi vỗ về của những bọc từ ái ra công cứu trợ. Họ đang chờ những bàn tay dịu hiền, những tấm lòng từ ái của các con.

Việc làm đã và sẽ đòi hỏi năng lực, phương tiện cùng tinh thần vĩ đại. Không phải một con làm nên, cần phải có sự hợp quần. Vì vậy giờ nay Mẹ đến đây với các con, trước là sưởi ấm cảnh vật, lòng người trong thời gian qua chìm lạnh với thời gian; sau nữa vạch một con đường rõ rệt để các con nhận thấy và lãnh lấy trách nhiệm của mình.

Các con là chơn linh đã giác ngộ sớm, các con phải nhận thức đâu là chánh tín, đâu là mê đồ, đâu là nhân nghĩa, đâu là cạm bẫy, đâu là danh vị hão huyền, đâu là những cái giả tạm, đâu là hạnh phúc. Các con hãy nhìn với thực tại mà các con đang hưởng thụ.

Hạnh phúc ở đâu hỏi các con? Không phải từ cõi vô hình rớt xuống. Không phải tự nhiên Thầy Mẹ ban cho. Không phải ở chốn điện ngọc đài son, nhà cao cửa rộng, gối bạc giường ngà. Mà chính hạnh phúc ở tự lòng con cùng công đức của con đem lại đời con những gì lạc thú siêu nhiên, tâm hồn thanh thoát.

Các con lo cho đời, cho chúng sanh, nhân quần xã hội, đem lại nguồn an ủi tinh thần cho họ, đem lại sự cơm no áo ấm, nhà ở, trường học, bệnh viện, v.v... Đó là nguồn hạnh phúc cho họ, mà chính là hạnh phúc của các con đó. Vẫn vĩnh cửu, trường tồn, mưa không lạt, nắng không phai, trộm không cắp, cướp không giật, lửa không cháy, phong ba bão táp không hề hấn gì.

Vậy đó các con. Nếu các con đánh rơi hạnh phúc thực tại đó, tức là chính đời con sẽ sống trong toàn là những giả dối, tạm bợ, sa đọa, luân hồi.

Giờ này, Mẹ gọi lại bốn chữ Nữ Chung Hòa Phái. Danh từ đã lùi theo quá khứ, bị phủ mờ dưới thời gian gió bụi. Giờ đây các con hãy tha thứ cho nhau, xóa bỏ tất cả những lỗi lầm hoặc vô tình hay hữu ý. Sang năm mới, những gì dĩ vãng hãy trả về cho dĩ vãng. Nên bắt tay nhau, nhìn nhau, thông cảm nhau, kết hợp lại thành một khối, một lực lượng tinh thần vững chắc. Rồi kế tiếp sẽ bắt tay vào việc chấn chỉnh, xây đắp, kiến thiết lại những tu viện, phước thiện, đạo đức học đường, những nơi chùa thất đã bị chiến tranh tàn phá, gây lại niềm tin tưởng cho đạo hữu của các con, cho nhân thế, chứng minh bằng việc làm cụ thể là Đạo cứu đời. Lúc bấy giờ các con mới có thể không ngại ngừng e thẹn mà hô to bốn chữ Đại Đạo cứu thế.

Các con hãy hợp quần rồi tùy khả năng soạn thảo nội quy, chương trình cùng phương pháp thực hành đệ duyệt sau này. Mẹ sẽ đến một lần nữa với các con. Có như vậy, các con mới hãnh diện khoan khoái tâm trung. Việc làm rất thích hợp với tâm hồn từ ái nữ giới các con. Dựa vào đó, các con mới có công quả đủ đầy mà đem về dâng lên cho Thầy Mẹ.

Con ôi!

THI

*Xây dựng đi con, vững móng nền,
Cho đoàn nữ giới khỏi chông chênh.
Lái lèo sẵn có nơi tay Mẹ,
Vượt bẻ độ đời rạng tuổi tên.*

THI BÀI

1. Tuổi tên đã ngàn xưa ghi để,
Phật, Thánh, Tiên hồ dễ mấy ai?
Nhớ chẳng lời trước giải bày,
Chừng nào đất đổi trời thay sẽ tường.
2. Phật, Tiên, Thánh hồng trần chuyển kiếp,
Độ nhân loài qua nhịp trâm luân,
Rồi ai, ai đó nguyên nhân,
Ai là Tiên Phật, Thánh Thần hỡi con?
3. Có phải chẳng giữ tròn phẩm hạnh,
Đạo luân thường đẹp cảnh gia phong,
Gìn câu tứ đức, tam tông,
Đó là Thánh Nữ Lạc Hồng Nam bang.
4. Nghĩa cúc dục ân thâm mang nặng,
Nợ áo cơm dành sẵn cao dày,
Gánh gông gái cũng như trai,
Liều thân cứu quốc nên vai Nữ Thần.
5. Sanh cõi tục nhưng tâm thoát tục,
Lạc chợ đời không chút luyến đời,
Thuyền từ bể hoạn dòng khơi,
Tu tâm luyện tánh về nơi đảo Bồng.
6. Cội phiền não trở bông cực lạc,
Nguồn thất tình Bồ Tát hiện thân.
Không tư dục, chẳng tham sân,
Liên đài chứng quả kẻ gần Lô Âm.
7. Phật, Tiên, Thánh cũng phàm như trẻ,
Cũng linh hồn nhục thể in nhau.

*Có gì đâu? Con tìm đâu?
Cho loài tà mị cơ cầu rủ ren.*

- 8. Đạo lý vốn là đèn đêm tối,
Đức nhân là nguồn cội vi nhân.
Là Tiên Phật, là Thánh Thần,
Là giếng trị quốc, an dân, thái bình.*
- 9. Đêm xuân Mẹ gửi tình mẫu tử,
Mượn Huỳnh Quang nung đỡ con hiền.
Tinh thần con hãy kết liên,
Sơ tam giờ Tuất niên niên thi hành.*
- 10. Thời biến loạn cam đành nhiệm vụ,
Cảnh gian nguy cần đủ tinh thần.
Mau mau kết chặt tình thân,
Nhịp cầu nối tiếp vẹn phần nữ lưu.*
- 11. Con đừng vọng ngoài câu đạo lý,
Con đừng ham danh vị hão huyền.
Đừng nghe tranh chấp thêm phiền,
Và đừng tạt đổ tài hiền rẽ chia.*
- 12. Từ bi dẫn con về đạo lý,
Bác ái dành ngôi vị tối cao,
Nhân kiên thêm đẹp sắc màu,
Tình thương cao cả phong trào gậy nên.*
- 13. Thuyền Đại Đạo chông chênh sóng gió,
Nữ giới ôi, con có đau lòng?
Làm sao cứu lấy non sông?
Làm sao vớt được muôn dòng sanh linh?*
- 14. Mẹ nhờ con hy sinh mọi lẽ,
Tinh thần con chặt chẽ kết liên.*

*Khoan dung, đức độ nữ hiền,
Kiêu hùng cương quyết vượt thuyền ra khơi.*

15. *Vớt những kẻ chơi vơi vì đạo,
Vớt những người điên đảo vì đời,
Dem về đường lối đạo Trời,
Thực hành chánh tín độ đời tế nhân.*
16. *Năm, tháng, ngày, lần lần mất dạng,
Kiếp sinh tồn định hạn bao lâu?
Tơ kia rút ruột con tằm,
Con ôi, cố nhớ, nhớ làm cho nên!*

THI

*Cho nên chức vụ nữ liên đoàn,
Khởi hồ hồng quân cõi Việt bang,
Đời đạo chỉ cần trong một lúc,
Thái bình trần tục ấy thiên đàng.*

(...)

THI

*Diêu Điện Mẹ về tạm biệt con,
Trì tâm tu sửa méo ra tròn.
Kim ngôn chạm dạ hành cho đúng,
Mẫu tử tương phùng chốn cõi son.*

Mẹ ban ơn lành các con đấng đấng. Mẹ hỏi Diêu Điện.
Thăng.

8. HỌC – TU, TU – HỌC PHẢI ĐI ĐÔI

Thánh tịnh Ngọc Chiêu Đán
Ngộ thời, 05-01 Ất Tỵ (06-02-1965)

THI

Thanh nhã mừng xuân ánh đạo vàng,
Minh tâm tâm bước lối minh quang,
Đồng lai phổ giáo nền Thiên Đạo,
Tử hậu noi theo thẳng bước đàng.

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư hiền huynh, hiền tỷ.

Giờ này, Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Đức Giáo Tông giáng bút. Vậy thành tâm tiếp điện.

Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu.

THI

Giáo dục nhân loài hiếu đạo Tiên,
Tông chi tộc Việt gặp chơn truyền,
Đại căn hạnh ngộ Tam Kỳ hội,
Đạo pháp học rành phả bản nguyên.

Bản Đạo chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ lưỡng ban. Miễn lễ. An tọa.

Nhân tiết xuân về, được lệnh Tam Giáo Tòa, Bản Đạo đến đây để chỉnh lại tư tưởng và sự hành đạo của nhân sinh sở tại.

Chư hiền đệ, hiền muội trót đã hiến đời mình vào cửa đạo để làm chi? Có phải để đặt đời mình trên con đường thiện lương tu học hầu đến ngày viên mãn, thành công đắc

quả, trở về hiệp nhứt một khối Đại Linh Quang, sau nữa được thành chánh quả, vào hàng Phật, Thánh, Tiên chẳng?

Phải rồi, nhưng muốn thi hành khỏi lạc lối thì cần phải hiểu các điều sau đây:

Học mà không tu như đọc thuộc lòng một bản thực đơn mà không thực phẩm. Còn tu mà không học ví như người mù đi đêm. Học tu, tu học phải đi đôi. Trong việc tu học, không phải chỉ một mình đi một nẻo, mà phải hợp quần, anh dìu em, khuyến khích, chỉ đường dẫn lối, mới có thể tránh khỏi những lúc vì vật dục sở tế mà xa cách bản nguyên. Vì vậy mà phật làm anh chị lớn trong địa phương phải vạch một đường hướng để đàn hậu tấn noi theo.

Đạo vẫn là có một. Chỉ tại người chưa quán thông lý Đạo nên phải lặn lội đó đây, rồi có ngày hơi mòn, sức mỏi mà chưa tìm ra lối thoát, nắm đúng mối để trở về bản nguyên.

Ngàn xưa, những người muốn học đạo phải vượt núi trèo non, lên dốc xuống nguồn, vào hang sâu rừng thẳm tìm học chơn sư. Rồi đến thời kỳ Đạo từ Âu sang Á, gieo truyền giáo lý. Cho đến ngày nay, Đạo đã mở tại xứ Việt Nam. Hơn nữa, Đạo đã có và đang có tại thánh thất, thánh đường mỗi địa phương. Nói gần hơn nữa là Đạo vẫn luôn luôn ở tại trung tâm tánh của mỗi người, nhưng tiếc vì người chưa khổ công nghiên ngẫm, học hỏi giáo lý, nên chưa tìm phăng ra mối.

Ngày xưa tìm học đạo đã khó mà vẫn có lắm kẻ hiền sĩ thành Phật tác Tiên. Còn ngày nay, Đạo vẫn sát bên mình, nào lời khuyến dụ Thiêng Liêng xuống phàm kêu gọi, nào kinh điển chồng chất đầy bàn, nào lời giải thích của bực chơn tu, mà người tu chưa học quán thông, thì rất ửng

thay! Chẳng khác nào như đoàn người chết khát bên dòng
suối, đoàn người chết đói trên vựa lúa, đàn chiên kiệt sức
trên bãi cỏ xanh, còn người tu phải khô khan cần cỗi bên
nguồn giáo lý, phải sa đọa bên bờ giác.

THI

*Tu đi, phải học lý cho thông,
Vạn vật thiên nhiên cũng một dòng,
Chỉ tại vô minh mà ám muội,
Bao giờ trở lại cõi hư không!*

THI

*Không có chi đâu đạo với đời,
Cũng người, cũng cảnh, cũng trong trời,
Thánh siêu, phàm đọa do tâm tục,
Đạo pháp làm sao nói hết lời.*

THI

*Lời Tiên tiếng Phật khá ghi tâm,
Ngọn đuốc quang minh rọi chẳng lầm,
Chỉ sợ nơi người không chịu khó,
Gia công học hỏi với sư tâm.*

THI

*Tâm đâu cho mỗi sức mòn hơi,
Sáu bảy mươi năm cũng một đời,
Chẳng gặp mỗi manh phăng trở lại,
Uổng công một kiếp đặng làm người.*

BÀI

*Ráng mà học những lời Tiên Phật,
Siêng mà tìm sự thật ở đời,*

*Dắt mình đúng chỗ đúng nơi,
Kẻo mà phí uổng một đời nhơn sanh.
Học mà chẳng biết hành cho đúng,
Tu mà không tầm trúng đường đi,
Mù lòa đêm tối khác gì,
Loanh quanh trong kiếp hữu vi muôn đời.
Mãi chuyển kiếp luân hồi lên xuống,
Tiến thoái hoài nghi uổng biết bao!
Hỡi người chí sĩ, anh hào,
Đường đi cõi thiện khi nào mới lên?
Đi phải có chí bền chu đáo,
Đề khởi hồi khảo đảo tâm trung.
Hiểu thì chớ khá thẳng dùn,
Một đường mà bước ngại ngừng sao nên.*

THI

*Nên người, nên Phật, Thánh, Thần, Tiên,
Nhờ biết luyện tu đúng mỗi giềng.
Cửa Phật sẵn chờ người chí thiện,
Hiểu rồi hành đúng những lời khuyên.*

Đây Bản Đạo dạy về nội bộ cũng như địa phương sở tại.

(...)

Bao nhiêu trạng thái trên đời rất là thường sự, ví như đường phẳng, như vực sâu, như cồn cao, như truông vắng, chỉ nên lượng sức tài và khả năng của lẽ hành mà thôi.

Tất cả chư hiền đệ, hiền muội nơi đây cố gắng ngày ngày vượt mức thêm lên, đừng lui bước trước cảnh đời thay mà bị tà thần cám dỗ. Bản Đạo dạy đây là cốt yếu bảo trọng tinh thần đạo đức của chư đệ muội còn ẩn trong xác phàm,

e phải bị lung lạc đó thôi. Đối với Bản Đạo hay các Đấng
Thiên Liêng lúc nào cũng từ bi, hỷ xả và giúp đỡ chở che,
chẳng khi nào bỏ rơi một nhơn sanh, hà huống gì chư đệ
muội đã dày công hành đạo. Bản Đạo dạy bấy nhiêu lời,
chư hiền đệ, hiền muội ghi nhớ.

(...)

NGÂM

*Đàn xuân dạy dỗ các em,
Tu công lập đức cho thêm phúc lành.
Hồng quang chói giữa ngày thanh,
Giã từ rưới chút ân lành điển thiêng.
Khuyên nhau chung bước một thuyền,
Thuyền từ cứu độ trần duyên trở về.
Trở về cùng tránh cõi mê,
Đến bờ chánh giác là kẻ Phật Tiên.
Tránh xa tục lụy não phiền,
Ban ân toàn tất cõi tiên đây về.*

Thăng.

9. ĐẠO TRỜI MỘT GÁNH OẢN VAI

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 05-01 Ất Ty (06-02-1965)

THI

Lê dào nhuần gọi tiết xuân sang,
Khôi mượn linh cơ để báo đàn,
Tiểu Đệ chào chung trong nội điện,
Tướng Gia sắp đến, khá nghiêm trang.

Tiểu Tướng chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư liệt vị lưỡng ban. Tiểu Tướng vâng linh báo đàn. Khá thành tâm tiếp Đại Tiên giáng bút. Tiểu Tướng xin xuất ngoại.

TIẾP ĐIỀN

Lê Văn Duyệt

Lão chào chư Thiên sắc. Chào chư hiền đệ, hiền muội.

Giờ này, Lão thừa lệnh Tam Giáo Tòa giáng nơi Ngọc Minh Đài để vui xuân cùng chư đệ muội và dạy thêm những phần trọng yếu của nội bộ mà từ bấy lâu đã bị đắm chìm theo thời gian ly loạn.

Hiện tình nội bộ, Lão nhắc lại thêm ngậm ngùi thương tiếc. Những người tiền bối công lao trong thời quá khứ còn để lại cảnh vật huy hoàng, nhưng sao lòng người ly tán, đồng đạo nghịch lẫn với nhau, làm cho Ngọc Minh Đài cơ hồ như muốn chìm theo những thánh đường hoang phế.

Đầu xuân Ất Ty, Lão khuyên chư hiền đệ, hiền muội sở tại cần cố gắng thêm lên, để tinh thần vào đại cuộc, quên những gì nhỏ nhặt tranh phân. Kia, thử xem một cây nào đặng nên rừng, một tay thi võ sao kêu? Nếu còn nghĩ đến lý

luận thấp cao của Đạo thì còn tiến hóa, bằng lý luận ở thị phi, tất nhiên phải chia rẽ.

Sắp đến đây, Lão sẽ thỉnh sắc Thượng Đế để chỉnh tu nội bộ Ngọc Minh Đài cho chư hiền đệ lập công bồi đức, vui vẻ tiến lên đường đạo hạnh, quên hết nỗi nặng nề từ bấy lâu lòng riêng mang mệnh.

(...)

Trong xuân này, Lão giao phó mọi việc Ngọc Minh Đài cho chư đệ. Hãy đem nghĩa cả võ về người tâm đạo, đem đức lành thuyết phục các phận sự nơi đây cho thông cảm giữa người với ta, để cùng lo cho Đại Đạo. Khi khôi điển lành đã kết tụ, chẳng những chư hiền đệ được sống yên lành, mà toàn dân chúng địa phương cũng đều nhuần gội.

(...)

Mặc dầu hôm nay trong cảnh rẽ chia, nhưng nếu cơ duyên chúng sanh đã có, thì ngày hội hiệp vẫn còn.

(...)

Nhân dịp xuân về, Lão chúc cho toàn chư hiền đệ, hiền muội trung đàn một đôi câu để ngâm nga khi lên đường hành sự.

NGÂM

*Xuân về muôn vật đua tươi,
Xuân về tưới lại lòng người đạo tâm.
Nhìn xem thế cuộc thăng trầm,
Hỏi xuân, xuân được bao năm vẽ vờ.
Bức tranh vân cầu lưng trời,
Xuân về vẽ lại cho người thế gian.
Thu qua, hạ đến, đông tàn,*

*Bao nhiêu luân chuyển ngõ ngang bấy nhiêu.
Non sông một sớm một chiều,
Xuân về cảm nghĩ muôn điều thiết tha.
Mong sao mưa thuận gió hòa,
Cho người khỏi cảnh trần la đọa đày.
Chúc cho đệ muội nơi đây,
Mùa xuân Ất Tỵ đủ đầy tương lai.
Đạo Trời một gánh oằn vai,
Quyết lòng cho xứng trí tài nhà Nam.*

~~Thì giờ có ít, rang nhứt lên đường.~~ Lão tạm mấy lời để
chư đệ muội suy gẫm, hầu tiên bước trên đường đạo hạnh.

Loan giá đã gần kề. Chư đệ muội thành tâm tiếp Từ Tôn
Kim Mẫu.

Lão ban ơn lành cho tất cả trung đàn. Lão hồi Tiên động.
Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Mẹ thấy con thơ lăm khấn cầu,
Đàn xuân Mẹ dạy một vài câu,
Cho con hiểu rõ đường tu học,
Chấn chỉnh nơi đây mới đạo mẫu.*

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con. Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Hỡi các con! Mẹ đến trần gian với các con trong mùa
xuân ly loạn. Xuân về đem lại niềm vui tươi cho cảnh vật,
cho non sông, cho nhân loài. Tất cả đều hớn hở đón xuân
sang, nhưng Mẹ nhận thấy lòng con cũng như lòng nhơn
sanh chưa được hoàn toàn như xuân sắc. Mẹ vì các con còn

đắm đuối trong cõi mê đồ nên phải nhiều phen lâm trần dạy dỗ, nhờ đũa khôn kêu đũa dại, cây đũa trí dẫn đũa khờ. Dầu phải con biến chuyển của thế cuộc cũng không làm phai lọt lòng đạo của các con.

(...) Bắt đầu xuân năm Ất Ty, Mẹ sẽ xin với Chí Tôn dành ân huệ cho Ngọc Minh Đài để đứng lên kịp thời với cơ Đạo.

Lê Đại Tiên sẽ đến với các con nơi đây trong mùa xuân để nhờ các con đem hết năng lực, đức tài, cải tổ nội bộ Ngọc Minh Đài, sắp xếp các phận sự, chấn hưng lễ nhạc, tu chỉnh luật Đạo.

(...)

Thôi Mẹ dạy bao nhiêu lời, khuyên các con bền lòng tu niệm.

Mẹ ban ơn lành các con nam nữ. Mẹ hồi cung. Thăng.

10. HỌC ĐẠO CHO CÒN NGHĨA NƯỚC NON

Trúc Lâm Thiên Điện
Ngọ thời, 06-01 Ất Tỵ (07-02-1965)

Lê Khôi Tiểu Tướng

Ta chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào liệt vị lưỡng ban. Ta giảng bút hộ đàn. Chư hiền khá nghiêm trang tiếp lĩnh. Ta xin xuất cơ. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Oanh báo tin xuân trước động tiền,
Hương trầm đầu phảng phát non tiên,
Nương vàng mây bạc lâm trần thế,
An ủi nhau trong cảnh ảo huyền.*

Lê Văn Duyệt

Lão chào chư Thiên sắc lưỡng đài. Chào liệt vị lưỡng ban. Lão thừa lệnh Tam Giáo Tòa giảng bút nơi Trúc Lâm Thiên Điện, là sắc lệnh của Thiêng Liêng ban bố cho tất cả đạo tâm sở tại cũng như toàn dân ở địa phương này.

Hỡi chư hiền đệ! Xuân về đây tổ điểm cho mọi canh tân, cho non sông cây cỏ, an ủi lòng giá rét của tiết đông tàn. Hỡi vậy chư hiền đệ có dòng tư tưởng nào tốt đẹp để phụ họa cùng xuân trong mùa ly loạn chăng?

Chư hiền đệ! Lão về trong ngày xuân để chứng minh một năm qua của người hành đạo. Lão rất thương tiếc chư hiền đệ sanh vào thời mạt kiếp, giữa cuộc tuần hườn biến

chuyển, phải chịu trong cảnh thiên tai chiến họa, mà những cảnh khổ bi thương này là cơ hội rèn luyện cho các bậc trí tài đạo đức ưu thế mãi mãi nhìn vào tương lai của Quốc gia và Đại Đạo. Lão khuyên chư hiền hãy giữ vững tâm chí tu niệm theo sắc lệnh của Thượng Đế đã ban bố từ xưa và Lý Giáo Tông cũng thường dạy dỗ.

THI

*Học đạo cho còn nghĩa nước non,
Cho tình chủng tộc được vương tròn,
Cho thân thể khỏi vòng phiền lụy,
Cho đỡ xích xiềng đãm cháu con.*

PHÚ LỜI VĂN

*Sanh cõi thế âu đành thân phải thế,
Kiếp làm người hồ dễ mấy ai hay,
Nợ nước non, ơn cức dục, nghĩa cao dày,
Oằn một gánh đôi vai còn nặng trĩu.
Cuộc biến chuyển hồi trí tài nên lo liệu,
Tuồng thanh suy nào ai hiểu, hiểu ra sao?
Tại vì đâu dân tộc chịu khổ đau,
Nạn phe phái gây cho đời càng xáo trộn?
Ôi! Có phải đời vì thiếu đạo
nên đời càng thêm hỗn độn,
Hay đạo vì đời lẫn lộn
nên đạo phải chình nghiêng?
Hãy nhìn xem kìa là Phật pháp chốn tây thiên,
Cùng thánh giáo gieo truyền nơi bắc quốc.
Nọ Da Tô Giáo khắp Tây Âu dân tộc,
Cũng đều cùng một gốc nảy sinh ra,*

Cũng chon linh chiết xuống cõi ta bà,
Dân đất nước giữ đạo nhà cho đất nước.
Xem lịch sử rồi nhìn sau hay ngắm trước,
Đất Việt Nam này âu được mấy ngàn năm.
Đất đai kia rộng được bấy nhiêu tầm,
Và dòng giống Lạc Hồng bao thế hở?
Tam Giáo Đạo hoa màu đều nảy nở,
Dân tộc này từ thuở đã chia ba,
Nào biết đâu Tam Giáo vẫn một nhà,
Toàn nhơn loại cũng Trời Già sanh hóa cả.
Nay Giáo Chủ giáng trần kỳ nguơn hạ,
Lập Đài Cao gồm cả Phật, Thánh, Tiên,
Mượn Việt Nam thống nhất mỗi chon truyền,
Gieo Đại Đạo giống Rồng Tiên cho kịp bước.
VẬY hỏi đó, hỡi ai sau và trước,
Có thấy hiện tình đất nước sẽ ra sao?
Miếng đĩnh chung phờ phĩnh khách công hầu,
Môi phú quý thả câu hàng khanh tướng.
Ai vì nước ngậm ngùi trong trướng,
Ai vì dân cam uất hận với phong trào,
Kìa ai đã hy sinh lộc cả quyền cao,
Gầy Thích Giáo cứu đồng bào nên đạo cả.
Ai Giê Su hiến thân mình trên thập giá,
Ai bái thần đồng hầu truyền bá đạo Thánh Nhơn,
Cũng đâu đen, cũng máu đỏ, cũng linh hồn,
Người đã thế, sao Lạc Hồng chưa có thế!

THI

Hộ thân khai bút, bút khai xuân,
Pháp nhiệm hoằng dương cứu thế trần,

*Già thị tâm trung vô biệt niệm,
Lam hà do thử hiện kim thân.*

Ta chào chư Thiên sắc, chư đạo tràng đấng đấng. Ta lâm cơ khẩn hộ trung đàn. Thành tâm tiếp điển chư Bồ Tát giá lâm. Ta xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

THI

Phổ Hiền Bồ Tát giáng linh cơ,
Thiền Điện khai xuân chiếu ngọc thơ,
Tùng thị nhơn gian tu giác ngộ,
Thành công đắc quả hiện chơn như.

THI

Văn Thù thể hiện đắc như lai,
Quảng Pháp Tam Kỳ hữu thiện tai.
Vạn thế Thiên Tôn chiêu bằng ngọc,
Trúc Lâm giáng bút Đạo hoằng khai.

THI

Thích thị tâm trung đắc nhưt không,
Ca trừ chánh pháp nguyện hư không.
Như phùng đấng giác vô thành hữu,
Lai ngộ kim thân sắc thị không.
Tây vức huỳnh liên vi hữu tướng,
Phương Nam bạch tỵ đắc chơn không.
Giáo điều Phật pháp phù Di Lặc,
Chủ thị Cao Đài tá thể trung.

Đại hỷ, đại hỷ, chư Thiên sắc! Đại hỷ, chư chúng sanh!
Thiện tai Nam quốc! Thiện tai Trúc Lâm Thiền Điện!

DIỄN CA

*Đạo pháp không do tâm thị hiện,
Lặng lòng trần yết kiến đặng Như Lai,
Buổi hạ nguơn mặt kiếp Đạo hoàng khai,
Hội Tam Giáo lập Cao Đài cứu thế.
Vạn pháp thù đồ quy nhưt thế,
Thiên kinh yếu lý hiệp Tam Tông,
Ngũ trước đừng vương bộn nơi lòng,
Bèn đắc a nậu đa la tam diệu.
Phật tánh giả nhơn nhơn tự hữu,
Muội tâm hệ đặng giác ưng vô.
Lành thay! Chư thiện môn đồ,
Bổn Sư ban ân lành tất cả.
Bổn Sư nhắc những lời vàng đá,
Thiên thượng thiên hạ duy ngã độc tôn.
Ngã là mầm móng căn bản của sự mê hôn,
Tham sân si, chấp tướng độc tôn hữu sắc.
Chư thiện tín phải hiểu tường mạch lạc,
Vượt ra ngoài khuôn khổ vị tông,
Đặt mình lên cơ hội đại đồng,
Tâm chánh pháp, đi đến ngày Hoa Long đại hội.*

THI

***Thanh Tịnh** hư vô sắc thị không,
Tâm như **Đại Hải** định chơn không,
Dục vi **Bồ Tát** tu trì niệm,
Giáng bút khai xuân vạn pháp đồng.*

NGÂM

*Thân tu trước rửa bợn lòng,
Tẩy lằn ngũ trước, tâm thông liên đài.
Diệt lằn phiền não ngô ngậy,
Dẹp lằn ác thế ngày ngày cho trơn.
Tam quy ngũ giới chớ lờn,
Vượt qua tứ khổ, Bồng sơn nương mình.
Hư không vô xú, vô thình,
Vô vấn, vô giác, tâm linh thức thần.
Thuộc lòng hai chữ nghĩa nhân,
Dọn mình cho sạch để gần Phật Tiên.*

THI

*Phật Tiên chẳng bảo phải trần hồng,
Nương đó để mà tu lập công.
Thần Thánh chẳng đòi chi lễ vật,
Vì đòi khai Đạo gọi nguyên nhân.*

THI

*Nguyên nhân nào khác đáng Chân Tiên,
Chỉ bởi nghiệp trần bận kết duyên,
Tá thế điều đòi công quả lập,
Công thành viên mãn trở Chân Tiên.*

THI

*Chân phúc làm người chớ bỏ qua,
Trong cơ tiến hóa vượt cho xa.
Kiếp này chớ để tâm hồ hững,
Mà mãi quên đi vượt ái hà.*

THI

*Chư thiện tín cũng là nguyên vị,
Bởi xa lần chơn lý dậm ngàn,
Lỡ sanh ra tại trần gian,
Bởi vòng trần cấu buộc ràng triền miên.*

Vậy chư thiện tín ghi nhớ lời sau đây:

KÊ

*Vĩnh Long sẽ có lộ Tam Tòa,
Tam Giáo tượng hình hợp nhứt gia.
Thiên Điện hữu duyên còn độ chúng,
Hung An biểu lộ chữ trung tòa.*

Vậy chư thiện tín thành tâm tiếp điểm Đức Vô Cực Từ Tôn lâm giá. Khi điểm lành khai bút, chư thiện tín hãy đánh ba hồi chuông trống để tiếp giá.

Bản Đạo cũng cần nhấn mạnh điểm này để chư thiện tín ghi nhớ: Phật, Tiên, Thánh và các Đấng thiêng liêng vì đời mở Đạo, hiện thân cứu đời. Chúng sanh chỉ lo tu tâm luyện tánh làm căn bản chớ đừng nặng lòng lo tế lễ.

Xa giá ngự lâm. Chư hiền đệ hãy thành tâm tiếp Từ Tôn giáng bút. Ta xuất ngoại. Thăng.

THI

*Vô vi Đại Đạo định càn khôn,
Cực lạc là nơi sống vĩnh tồn.
Từ ái nặng lòng con loạn lạc,
Tôn ty nhẹ bước buổi hoàng hôn.
Kim loan nhớ trẻ vòng siêu đọa,
Bàn điện thương con cảnh vịnh, còn.*

Phật Thánh, Thần Tiên đều giáng thế,
Mẫu diu con trẻ dại nên khôn.

Nhân tiết xuân về, Mẹ đến với các con trong thời đất nước còn đao binh chiến loạn để sưởi ấm lòng con, vỗ về các trẻ đỡ khỏi hồi tang thương chôn chôn.

Hỡi con ôi! Hỡi tàn linh!

THI

*Hỡi tàn linh ơi! Hỡi tàn linh!
Có nhớ quê xưa chốn Ngọc Đình,
Quay gót mau về nơi cựu vị,
Thôi đừng dan díu kiếp phù sinh.*

ĐỘNG ĐÌNH NGÂM KHÚC

*Fù sinh bá tuế đa như mộng,
Thế cuộc nhứt trường khán tợ vô.
Dấn thân trong nẻo hoạn đồ,
Chim lòng ai biết, cá hồ ai hay!
Số kiếp đọa đày,
Ngon sanh đọa đày,
Họa phúc trả vay,
Lòng Mẹ thấm thay!
Hỡi con có trí có tài,
Vẫy vùng thân thế ra ngoài trâm luân.
Muội tánh thị ưng lưu dục hải,
Minh tâm hệ giải thoát mê đồ.
Muốn về đến cảnh hư vô,
Trường Tiên nẻo Phật ra vô côi Trời.
Nay con xuống giữa thời nguon hạ,
Gặp Đạo vàng ân xá Kỳ Ba,*

Kìa con ngôi vị chương tòa,
Sẵn dành cho trẻ khi xa tục trần.
Giáng đàn ngày xuân,
Đề khúc thơ xuân,
Cho con vui mừng,
Quên hết gian truân.
Con ôi! Giữ vững tinh thần,
Trau dồi đạo hạnh, kề gần Phật Tiên.
Phật tức tâm, tâm hiền tức Phật,
Phàm tánh do tánh suất phi phàm.
Muốn tìm cho gặp Lão Đam,
Non bồng nước nhược phải am lối vào.
Đạo lý tối cao,
Vô thượng chí cao,
Không biệt sắc màu,
Và thương yêu nhau.
Tìm lên chín cõi Thiên Tào,
Thoát vòng trần lụy bước vào Ngọc Kinh.
Đàn xuân Mẹ để chút tình,
Cho con trẻ hiểu phận mình mà tu.

Các con nhớ lời Mẹ dặn mà thi hành cho đúng rồi sẽ
thấy diệu huyền ứng hiện.

THI

Mẹ biết nói gì với các con,
Giữa khi non nước họa tai còn,
Tinh thần tự tín đường như hết,
Thân thể phù sinh tựa mỗi mòn.

BÀI

- 1. Hồi con trẻ cung son có nhớ,
Chón Diêu Cung trẻ nữ quên sao?
Dẫu khi mang sứ mạng vào,
Dẫu khi bị đọa trần lao đèn bù.*
- 2. Thì cũng nhớ mùa thu năm ấy,
Mẹ dặn dò con hãy ghi lòng,
Vào đời độ chúng lập công,
Rồi quày trở lại hiệp cùng Mẹ con.*
- 3. Dẫu thân tục mắt còn, giàu khó,
Dẫu xác phạm vương khổ, vui buồn,
Nhẫn kiên chịu đựng qua truông,
Mót bòn công quả vai tuồng nhân sanh.*
- 4. Thì phải nhớ căn lành trở lại,
Thì phải gìn nhơn ngã âu lo,
Xả thân làm bát nhã đò,
Độ đời nào sá cam go bụi trần.*
- 5. Con có nhớ non nhơn nước trí,
Mẹ thường thường thủ thi dặn dò,
Nguyên căn há để cơ hồ,
Vô vi trở lại, hà đồ dời chơn.*
- 6. Nhưng khi con vào trần tục lụy,
Rồi buông theo chẳng nghĩ chẳng suy,
Vào đời mê cái hữu vi,
Lăn theo mãi mãi chẳng khi nào rời.*
- 7. Luật tiến thoái con ôi có biết,
Nghiệp luân hồi càng siết càng căng,*

- Bánh xe luân chuyển dặm ngàn,
Xuống lên mãi mãi con đường tử sanh.*
8. *Ngàn muôn kiếp loanh quanh trần cấu,
Như kiến bò miệng chậu khôn ra,
Nào là chúng tộc quốc gia,
Nào con vợ đẹp, cửa nhà xinh tươi.*
9. *Nào lạc thú vui cười danh lợi,
Nào hơn thua khi tới khi lui,
Nào ngon ngọt, nào béo bùi,
Thập tam lấp lửng mãi vùi thân con.*
10. *Nào có biết mắt còn thế sự,
Nào có tường lành dữ nghiệp duyên,
Dây oan trói buộc triền miên,
Trong vòng nhân quả dây chuyên xuống lên.*
11. *Con hỡi con! Xây nền đạo hạnh,
Con hỡi con! Tu tánh tu công,
Đừng mê luyến hẳn trần hồng,
Nương đời mà biết lập công trở về.*
12. *Sớm tránh khỏi sông mê bể khổ,
Tầm thuyền từ Mẹ độ các con,
Tu đi, méo sửa ra tròn,
Tu đi cho nhẹ linh hồn của con.*
13. *Đó là giữ vẹn tròn lời Mẹ,
Tình Mẫu Tử cận kề phân qua,
Đệ huynh giữ được chữ hòa,
Dắt dìu nhau chốn ta bà tu công.*

NGÂM

Con mong đến Hội Hoa Long,
Để xem thế sự quay mòng đổi thay.
Hỡi con! Con có phúc dày,
Để hầu chịu đựng những ngày đổi thay.
Đất trời rung chuyển núi bay,
Bao nhiêu đêm tối chẳng ngày con ôi!
Giữa cơn hỗn độn rối bời,
Biết đâu ma quỷ, đất trời, Phật Tiên.
Nếu con thiếu đức vô duyên,
Đừng mong tồn tại ở yên cõi này.
Phật Tiên xác đổi hồn thay,
Lập đời thượng đức, lập ngày Thuán Nghiêu.
Lọc lừa sàng sảy tiêu điều,
Là ngày dữ ít lành nhiều đó con.
Để con sống hưởng vương tròn,
Một đời hạnh phúc nước non dịu hiền.
Khỏi còn chinh chiến liên miên,
Khỏi còn đời đạo đảo điên rối cuộn.
Con ôi! Hễ lãnh vai tuồng,
Độ đời nào nệ vui buồn thế gian.
Kiên tâm bền chí bền gan,
Luyện phan tâm nội minh quang tháng ngày.

THI

Tháng ngày bền chí với bền công,
Khảo thí gian lao chó nản lòng.
Việc khó cố làm nên giá bừu,
Kiếp người sứ mạng phải cho xong.

*Cho xong mới trở lại ngôi xưa,
Trần cấu dạn lòng chó thích ưa.
Nghịch quả ráng lo mau trả hết,
Tập lần thanh nhã muối cùng dưa.*

TẢN VĂN

Nơi đây là một nơi xây đắp bởi một nguyên nhân từ trước, vì nhơn tình thế thái đành lánh mặt ẩn thân. Hỡi các con! Đó là một khuyết điểm lớn của người hành đạo. Nay Mẹ thỉnh sắc khai xuân là để dành lại ân huệ cho các con cũng như toàn cả các con ở địa phương hầu đem lại tình thương yêu để lo cho tiền đồ Đại Đạo.

(...)

Nơi đây, Mẹ rất vui là nhìn thấy biết bao điểm hồng quang chói lọi, nguyên nhân suất tánh phi phạm. Nếu kẻ hướng đạo nào dẫn dắt sai đường lạc lối thì phải chịu luật Thiên điều trọng tội.

Mẹ đã dạy toàn hết các con và thi hành trách nhiệm với con đường đạo. Đến xuân sang, Mẹ sẽ tùy cơ duyên mà điểm công.

Thôi các con đàn tiền hãy chung hợp vui vẻ mà đón tiếp ân huệ Mẹ sẵn dành. Mẹ ban ơn lành toàn tất.

(...)

Mẹ mừng hết các con nam nữ. Mẹ hồi cung. Thăng.

11. TƯƠNG THÂN HÀNH ĐẠO

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 07-01 Ất Tỵ (08-02-1965)

THI

Bạch sắc lâu lâu sắc tự nhiên,
Vân trung dòi gót đến động tiên,
Đông tâm nhứt trí đàn xuân cuối,
Tử hiệp cùng nhau vẹn ý truyền.

Tiểu Thánh ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

THI

Ngọc chiếu khai xuân đã vẹn tròn,
Lịch trình quý giá đáng vàng son,
Nguyệt lai sẽ rõ cơ mâu nhiệm,
Mình thấy đệ huynh chí chẳng mòn.

Bản Đạo chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư hiền đệ, hiền muội lưỡng ban. Xin mời an tọa.

(...)

Bản Đạo rất vui mừng mà nhận thấy chư phận sự Hiệp Thiên Đài đã vâng thánh sắc thừa hành đúng lệnh trên giao phó, cũng như chư hiền đệ muội đã nhiệt tâm tháp tùng để ủng hộ tinh thần cho bộ phận Hiệp Thiên Đài trên bước đường lập công bồi đức, giác ngộ nguyên nhân cùng chúng sanh đây đó.

(...)

Đương giờ Ngọ, Bản Đạo giảng bút tại Vĩnh Nguyên,

nhận thấy ánh hồng quang xung thiên cả một vùng do lòng tin tưởng, chí nhiệt thành của toàn thể chư hiền đệ muội. Nhờ đó nên được bảo trợ an toàn, mặc dầu đang sống giữa vòng hắc khí. Thật là vinh hạnh thay cho bốn đạo và chúng sanh ở vùng này.

Chư hiền đệ, hiền muội cũng hữu duyên hữu phúc nên được lệnh Tam Giáo sắc ban đàn xuân. Bàn Đạo đã lãnh lệnh Tam Giáo Tòa đến đây để an ủi, khuyến khích, cùng dạy dỗ chư hiền đệ muội phấn chí trên đường tu học.

(...)

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội!

THI BÀI

- 1. Bàn Đạo thấy khắp trong huynh đệ,
Gối đã dùn, chẳng nệ mới xương,
Bạc màu tóc đã điểm sương,
Mà không nệ nhọc trên đường quả công.*
- 2. Thiệt quý giá phúc hồng hiếm có,
Bước dặm trường đi đó, đi đây,
Phổ thông giáo lý Đạo Thầy,
Thiên Lương nương đó giải bày thiệt hơn.*
- 3. Dầu nóng bức chẳng sờn cực nhọc,
Đầu ngày đêm lăn lóc phụng hành,
Hiệp hòa lớn nhỏ em anh,
Rày đây, mai đó, chẳng canh cải lời.*
- 4. Bàn Đạo thấy nghĩ thôi quá tiếc,
Mảnh thân phàm bị diệt tiêu tan,
Lấy đâu làm một con toàn,
Để cùng huynh đệ một đàn thi đua.*

5. *Còn ở tục dễ thừa hành đạo,
Nương cõi đời giả tạo cái chân,
Có nhiều phương tiện xa gần,
Để mà khuyến thiện diu nhân trở về.*
6. *Như Bàn Đạo lỡ bề thoát tục,
Cõi vô hình mấy lúc tiếc thương,
Tùng Tiên Phật, chung một đường,
Muốn diu sanh chúng phải nương cơ huyền.*
7. *Vì lẽ đó lời khuyên hơn thiệt,
Để đệ huynh nghiệm biết gần xa,
Ráng mà khắc kỷ xông pha,
Ráng mà giữ tánh để ra giúp đời.*
8. *Đừng bê trễ than ôi uổng báy,
Đời mỗi mòn chẳng phải còn xa,
Trước tiên gìn giữ chữ hòa,
Tuy rằng số ít mà ra muôn phần.*
9. *Đến chùa thất rửa lần tội lỗi,
Nghe kệ kinh tắm gội linh hồn,
Mau chân mà tiến bước đôn,
Quả đầy công đủ bảo tồn nguyên căn.*

THI

*Căn lành gìn giữ chớ buông lơ,
Dầu mấy năm qua cũng một đời,
Mài miết mặc ăn cùng chỗ ở,
Hơi tàn vạn sự thấy buông trôi.*

Lẽ thì Bàn Đạo tặng cho tất cả chư hiền đệ, hiền muội trung đàn mỗi vị đều có một vài vần thơ xuân để gọi món quà năm Ất Ty, nhưng vì bộ phận Hiệp Thiên Đài cần phải

ngủ sớm để các hiền đệ đủ thì giờ lo việc cả sẽ đến, nên tạm dạy nội bộ một vài phần.

Đây, ban hành sự Vĩnh Nguyên Tự nghe dạy:

THI

*Nơi đây là chỗ rọi đường đi,
Từ buổi sơ khai có những gì,
Nay phải lo lường xây đắp lại,
Cho còn rạng rỡ mới huyền vi.*

Từ đây trở về sau, bắt đầu chú ý hiền đệ và hiền đệ đệ tôn tử nam nữ cần phải rèn lòng tu niệm để cho được an toàn trong khi sống tạm và được nhẹ nhàng linh hồn khi quy liễu. Hiện tình nội bộ chẳng có bao nhiêu, Bản Đạo rất khen tấm lòng nhiệt thành của các phật sự, nhưng còn chỗ khuyết điểm là không được tu chỉnh trang hoàng, chưa đồng tâm nhứt trí. Mặc dầu Bản Đạo cũng có thể miễn thứ là vì cuộc đời chiến loạn, hoàn cảnh chi phối, nên phải kinh cụ hải hùng, đạo tâm cơ hồ như chìm dần vào thời gian ly loạn... Hãy cố gắng lên. Hãy lo tu học thêm lên, gìn giữ nơi này cho được hoàn toàn lễ nghi đạo hạnh và tự tu tỉnh nơi gia môn.

Hỡi chú hiền đệ, hiền đệ đệ, nhục tử, hiền tôn! Nếu các người đã biết đời là khổ, đạo là giải thoát, các người muốn tìm đường tu tâm luyện tánh, tránh khổ thoát nạn, về vị cũ quê xưa, đoạn rời duyên nghiệp, nhưng sao các người lại trao duyên nghiệp cho con cháu, gây oan trái cho tử tôn, mà chẳng dẫn chúng đi vào đường chánh đạo để cả gia đình được thuận lương đạo đức, sống đời hạnh phúc vô biên. Ôi! Tất cả thế nhân cũng đều như vậy, thì trách chi đời vẫn đấu tranh, vẫn danh lợi, vẫn hơn thua và mãi luân hồi trong vòng lục đạo.

(...) Nơi đây vẫn còn nhiều hắc khí chưa tan. Đạo tâm nam nữ cần sớm tu tối tinh, lánh dữ làm lành để bảo vệ cho mình, cho dân chúng. Bàn Đạo dạy nội bộ bấy nhiêu lời và xin nói thêm một lời sau cùng với toàn cả Hiệp Thiên Đài, phái đoàn hành sự giáo lý trong xuân này: Vả lại, đạo lý là nguồn mạch lưu thông đây đó, mà hơn sanh mỗi mỗi đều có đạo lý bên mình. Chư đệ muội đã dày công khó nhọc trong mấy đàn xuân, nay hãy trở về nghỉ ngơi và lo bổn phận riêng mình, từ trong cảnh đời cũng như đạo, và nên nhớ rằng đạo lý nhứt dụng thường hành, từ công ăn việc làm, từ cử chỉ hành động, nhứt nhứt đều phải ở trong đạo lý. Đó là tu, đó là học.

Tất cả quan trường, dân thứ, giàu nghèo hẳng có đạo lý trong hoàn cảnh và việc làm của họ, chẳng những là chư đệ muội đã được gần gũi Thiên Liêng mới thấy sự nhiệm mầu của Tạo Hóa, mà chính các người ấy cũng vẫn có tâm đạo, nhưng tiếc vì chưa cởi mở được cương vị phàm trần nên hồi còn chậm chơn trễ bước. Bàn Đạo rất vui, sẽ hẹn cùng chư đệ muội dịp khác bàn bạc thêm.

NGÂM

*Quả công đệ muội ghi rồi,
Chỉ còn tu niệm lo bồi đắp thêm.
Năm xuân rấn quản bên thềm,
Chực nhìn thiên hạ mong đem lòng tà.
Đệ huynh trước nhứt thuận hòa,
Để giữa chước độc mãng xà rắc gieo.
Cực thân lợi suốt lên đèo,
Nhớ xưa Phật Tổ mà theo gương lành.
Cõi tiên đã đặng yên lành,*

Nhớ chừ đệ muội mà Anh ngậm ngùi.
Khuyên nhau gìn giữ tới lui,
Tương thân hành đạo cho vui những ngày.
Tới đây chẳng có chi bày,
Để cùng huynh đệ vui say tác lòng.
Đãi nhau chỉ một lòng không,
Mùa xuân chan rưới ân hồng Vĩnh Nguyên.
Đạo tâm lớn nhỏ cần chuyên,
Ráng mà gìn giữ mỗi giềng khi xưa.
Gìn lòng hai chữ muối dưa,
Làm gương đạo hạnh rước đưa người trần.
Thiệt là phúc đức muôn phần,
Giữa cơn loạn lạc tâm thân bảo tồn.
Mặc dầu những cảnh hàn ôn,
Nhớ lời của Đấng Chí Tôn dặn dò.
Đệ huynh khuyên chớ so đo,
Buồn vui chia sẻ mà lo Đạo Thầy.
Giao liên chùa thất đó đây,
Tạo cơ quy hiệp cho ngày mai sau.
Bạch y thay sắc chiến bào,
Cao lương tạm bớt, tương rau giữ gìn.
Bảo tồn cho được chơn linh,
Đó là phương pháp cứu mình lẫn nhau.
Lời sơ Bản Đạo vừa trao,
Tuy là đơn giản mà cao vô cùng.
Không riêng mà lại dạy chung,
Ban ơn đàn nội tiên cung trở về.

Thôi, Bản Đạo ban ơn lành toàn tất. (...) Thăng.

12. GẶP GỠ NHAU TRÊN DÒNG GIÁO LÝ

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 14-01 Ất Ty (15-02-1965)

THI

Bạch vân đỡ gót đến trung đàn,
Hạc múa phụng châu trước bệ loan,
Đồng đạo thành tâm nghinh tiếp giá,
Tử trình xuất ngoại hộ tam ban.

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư liệt vị. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Vậy chư Thiên mạng thành tâm tiếp giá Chí Tôn ngự bút. Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Ngọc Hoàng Thượng Đế kim viết Cao Đài giáo đạo Nam phương

Thầy các con. Thầy mừng các con. Đàn nơi Thiên Lý tức là đàn Ngọc thời khai mạc Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý ngày mai và cũng có đôi phần kiểm thảo thánh giáo để các con khỏi nóng lòng chờ đợi.

Hỡi các con! Thầy đã chọn ngày Thiên Quan Tứ Phước mở Văn Phòng để các con nhờ hồng ân của Thầy mà lập công với Đạo. Thầy cho phép các con an tọa. Nghe Thầy dạy đây.

Hỡi các con! Đòi càng loạn, đạo càng phải trị, lấy tĩnh mà chế động. Đó là phương pháp của đạo cứu đời. Với cơ đạo hiện giờ, thử hỏi các con có việc làm nào để xứng đáng với chức vụ ấy chưa?

Các con là những điểm linh quang của Thượng Đế phát sanh. Đến ngày nay, bao nhiêu cuộc biến chuyển trước mắt các con, tức nhiên mỗi đứa đều phải có ý thức làm sống dậy trách nhiệm trước cơ đạo cũng như cơ đời.

Các con cần ghi nhớ điều này: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý không phải là một chi phái, cũng không phải của một cá nhân nào, hay một đoàn thể nào, mà phải là của toàn Đạo, một nhịp cầu nối liền tình huynh đệ, một điện đài thu và phát những động năng thúc đẩy cho sự thống nhất giáo lý, tức là tinh thần vậy, để các con sẽ gặp nhau, quy nguyên ở vị trí duy nhất, tri và hành theo chánh pháp của Đại Đạo.

Trước hiện tình đặc biệt ngày nay, nhiệm vụ các con rất cần hơn lúc nào hết. Con không còn tìm ăn những bánh vẽ và trao bánh vẽ cho kẻ khác cùng ăn; mà con phải ăn một thức ăn tinh thần và mọi người đều thọ hưởng thức ăn tinh thần ấy, để có đủ năng lực sáng suốt, ngõ hầu đối phó với mọi hoàn cảnh hiện tại và xây đắp lại nền tảng giáo lý vững chắc ở tương lai. Thời gian không còn cho phép các con làm những bài thí nghiệm nữa.

Các con ôi!

THI

*Nhiệm mầu lý đạo hồi con ôi!
Dụng đức hy sinh để đắp bồi.
Chẳng nệ thân phàm không vị cả,
Đừng màng danh tục chẳng cao ngô.
Nhịp cầu giáo lý xây non nước,
Giòng máy thiên nhiên dựng đạo đời.
Cứu cánh nguyên nhân kỳ mạt hạ,
Vững vàng lèo lái giữa dòng khơi.*

BÀI

1. *Thuyền Đại Đạo lướt trên biển tục,
Tiếng còi linh vội giục nhơn sanh,
Giữa hồi thế cuộc phân tranh,
Thì tôn giáo phải thực hành cứu nguy.*
2. *Thập ngũ ngoạt đúng kỳ Tứ Phước,
Át Ty niên đón rước Thiên Quan,
Ánh dương chiếu dọi huy hoàng,
Sáng soi tâm đạo của đoàn hy sinh.*
3. *Thầy nhắc lại quá trình cơ đạo,
Buổi sơ khai xây tạo móng nền,
Từ luật lệ đến chánh truyền,
Đều do chơn lý đồng nguyên Tam Tòa.*
4. *Cơ chuyển hóa chia ba tế bầy,
Mạch lưu thông gây phái lập chi,
Đều trong Đại Đạo Tam Kỳ,
Hóa hoằng phổ độ thống quy chơn truyền.*
5. *Bởi thế cuộc đảo điên, điên đảo,
Xui lòng phàm như bão như dông,
Lỡ khi thuyền đến giữa dòng,
Giữ mình chột tỉnh thì không bến bờ.*
6. *Trách chi con, con khờ, con dại,
Chỉ khuyên đừng, đừng cãi đừng canh,
Kìa xem thế cuộc chiến tranh,
Bởi xa Thượng Đế mà sanh trọng trâm.*
7. *Thầy đã đặt cơ cầm khắp cả,
Các phái chi truyền bá Đạo Thầy,*

*Nhưng còn có một việc này,
Là cơ ỏn đđnh tương lai vũng vàng.*

8. *Chí hy sinh cậy đòan tâm đạo,
Lòng giúp đời tản tảo sớm trưa,
Không nài dãi nắng dầm mưa,
Con thuyền bác ái rước đưa đạo đòng.*

9. *Gặp gỡ nhau trên dòng giáo lý,
Nhìn với nhau tôn chỉ Cao Đai,
Không còn chia biệt đòng tây,
Không còn phái nọ, chi này, Phật, Tiên.*

10. *Đây là đưòng quy nguyên Tam Giáo,
Cũng là giếng trọng bảo nước non,
Là mong cứu kiếp sống còn,
Cho toàn lê thứ trong con hũi hùng.*

11. *Con sẽ đưọc tâm trung khoan khoai,
Nhận việc làm đúng ngãi, đúng nhân,
Vì Thầy, vì Đạo hy thân,
Trên dòng lịch sử sáng ngằn Rồng Tiên.*

Hũi các con! Khi các con đã nhận thức việc nên làm và phải làm để hũu đặ mình trên nhiệm vụ thì các con hũy quan niệm việc lớn là tiền đò Đai Đạo và tương lai chủng tộc, mà đừng quan niệm ở Huệ Lương Trần Văn Quế hay Thiện Bảo Ngô Chí Bình. Có vậy, các con mới tránh đưọc những hiềm nghi mà làm tròn bổn phận con người của con đỏi với Thầy, với Đạo và nhân loại.

Đưòng con đi, thiên hạ cũng đàng đi. Việc con làm, thiên hạ đã và đàng làm. Cũng như các chi phái trong Đai Đạo, từ tòa thánh, hũi thánh, đén thánh thất cũng đàng mở

mang đường thiện, phổ truyền giáo lý trong đường hướng đạo đức, thì Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý song song đồng hành và vượt một bước nữa là có nhiệm vụ tương trợ, giúp đỡ mọi mặt trên căn bản Đại Đạo.

Các con hãy sắp một cơ cấu rèn luyện tín đồ các cấp, cũng như nhơn sanh, sao cho am tường giáo lý căn bản của Đại Đạo, rèn luyện cho xứng tài, xứng đức, xứng phẩm hạnh để có thể chen vào hàng giáo phẩm, trình độ tương đương với các cấp Thiên phong chức sắc các giới trong kỳ đại hội vạn linh. Vì việc sẽ tiến hành phải đòi hỏi một cơ cấu tối thiểu, chi nên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý sẽ lập ra thành ban, dựa theo ba tiêu chuẩn đã dạy trong một đàn đầu xuân Ất Ty.

Việc lập thành ban không có ý nghĩa cai quản hoặc chỉ huy ai. Đó ví như bánh có khuôn, rấn có đầu, các tư kỳ phận mà thi hành chu đáo phần việc của mình. Đức hy sinh của đũa lớn sẽ làm sáng đức hy sinh của đũa nhỏ. Thương yêu, nương núp, dìu dắt nhau, tha thứ mọi sơ suất nếu có, để chung lưng đầu cật, phổ trương giáo lý, tức là nguồn gốc của hạnh phúc cho nhân sanh và nhân loại.

(...)

Thầy nhận thấy nơi đây có rất nhiều hồng quang điển do các con thiện tâm, thiện chí với Đạo, nên Thầy ban cho chung các con một lời này để ghi tâm, hầu vững bước trên đường Thiên Đạo.

Các con bởi có duyên lành, nên mặc dầu trải qua bao cơn bão táp, mấy lúc khảo đảo, các con đã không thối chí ngã lòng, trái lại vẫn thiết tha vì tiền đồ cơ đạo, nên khăng khăng theo đuổi cho đến ngày giờ này. Đa số các con hiện

điện tại điện tiên hữu duyên mà lãnh lấy những lời khuyên dỗ của Thầy vừa qua. Các con chỉ muốn duy nhất là Đạo sớm thành, mà phải thành trên phương diện nào đó, hỏi con?

Đạo là chi? Rồi khi thành phải ra sao? Vậy thì Thầy giải đáp cho con hiểu: Thượng Đế vị nhân sanh mà khai đạo pháp để con cái của Thầy học hỏi và hành theo đúng chánh pháp. Đến ngày công quả viên mãn, sẽ trở về hiệp nhất cùng Thầy. Lúc bấy giờ các con là Thầy, là Phật Tiên, Thánh Thân. Đó là đường lối tuyệt đích của Đạo.

Còn trước cơ đạo ngày nay, các con muốn thành, trước nhất lòng con phải thành. Thành để hành cho đúng, không cãi tranh, không thêm bớt, không chia rẽ, dụng đức hy sinh để cảm hóa cho nhau. Các con đừng ngại không người dắt lối đưa đường. Chỉ ngại cho lòng con chưa thành. Khi lòng con đã thành, tri, thuyết, hành như nhất, thì các con sẽ thấy lý siêu việt đến với các con, là ngày mà cây Phổ Thông Giáo lý đơm bông kết quả. Vậy thì ngày mai, các con hãy đến tham dự đông đủ buổi lễ khai mạc Văn Phòng, đồng thời tự xưng phong, ghi tên vào một quyển sổ tạm để bổ sung nhân số các tiểu ban sau này tùy tài, tùy đức, tùy lòng của các con. Thầy sẽ cho Lý Giáo Tông đến hoạch định chương trình cho các con đảm nhận phần việc trong tân kỳ nguyên của Đại Đạo.

Các con sẽ là đoàn người hy sinh, không chức vị, chẳng oai quyền, chẳng danh lợi, mà phải làm đoàn người xưng phong phá núi, đốn rừng, dẹp những chướng ngại trên đường Thiên Đạo, để khách lữ hành Tam Giáo chung bước sau này trên những lối đi bằng phẳng đó. Các con sẽ hãnh diện và ân đức vô biên ngày đại hội vạn linh.

Lời Thầy cũng tạm đủ cho đàn hôm nay. (...)

THI

*Ban ân Thầy già các con hiền,
Học đạo độ đời thấu bốn nguyên,
Chẳng quản lao thân cùng nhọc trí,
Để về cõi thọ chốn thiên nhiên.*

Thầy thăng.

13. TU ĐI HÃY GẤP TU ĐI

Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý
Tuất thời, 19-02 Ất Tỵ (21-3-1965)

THI

*Quan tước mấy ai được cứu trường,
Âm thâm hành đạo nói tình thương,
Như không biết được phương châm ấy,
Lai học cứu mình thoát hiểm nhưong.*

Bần Đạo chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư hiền sĩ, chư hiền muội.

Hôm nay ngày vía của Bần Đạo, nên tiện dịp lâm đàn đề đôi điều nhắc nhở chư hiền sĩ, hiền muội trên bước đường tu học. Bần Đạo mời an tọa đấng đấng.

Giữa lúc thế sự nhiễu nhưong, giáo hội tranh phân, khiến lòng người hoang mang chẳng ít, chư hiền sĩ, hiền muội rất hữu duyên được giác ngộ sớm, tìm học lẽ đạo. Thông cảm được mối thiện tâm ấy, nên Bần Đạo nhắc nhở chư hiền sĩ, hiền muội điều này:

THI

*Đạo mầu vô thượng pháp huyền vi,
Phải biết sưu tầm một lối đi,
Nẻo tắt đường quanh rồi cũng đến,
Lâu mau tùy chí biết tu trì.*

PHÚ LỐI VĂN

*Đời mạt pháp khiến muôn điều đảo lộn,
Cơ điều tàn xáo trộn khắp nơi nơi,*

Bởi chúng sinh xa cách lý Đạo Trời,
Lòng bác ái lẫn hồi như mắt cả.
Giữ danh lợi kẻ xô người ngã,
Miếng đĩnh chung nhục mạ lẫn nhau,
Chữ nghĩa nhân lòng tục hồi còn đâu?
Tình thương mến khó âu tồn tại.
Khiến xô sát bởi điều quấy phải,
Xui tương tàn kẻ lại người đi,
Mãi quần quanh trong cảnh hiểm nguy,
Hoài xuôi ngược trong vòng chém giết.
Lòng đạo đức đâu nào có biết,
Chữ quả công như việc mơ hồ,
Lòng nhọn gian tợ thể tơ vò,
Trí nhân loại cùng đồ tan biến.
Từ kẻ ác nhiều nhưng sanh chuyển,
Đến người lành lương thiện họa lây.
Thế nên cơ Tạo Hóa vẫn xoay,
Tùy nhân loại định ngày tan biến.
Không lẽ để cho người lương thiện,
Cùng chết oan trong biển lửa đời,
Nên Đạo Trời mở khắp nơi nơi,
Gọi nguyên vị nghe lời đạo lý,
Sớm tu tỉnh độ thân độ kỷ,
Mau hồi tâm nguyên vị trở về,
Để may ra thoát cảnh sông mê,
Để hữu phước trở về đời lạc thiện.
Cảnh tan biến một hồi luân chuyển,
Mấy Thiên cơ hiển hiện bao hồi,
Độ nguyên nhân thoát cảnh toi bời,

*Dù kẻ thiện lập đời Thượng Đức.
Nếu đủ số về nơi Tây vức,
Chưa đến căn còn cực với đời,
Cũng sinh tồn ở chốn trần vơi,
Hưởng lạc cảnh một đời Nghiêu Thuán.
Chư hiền sĩ đức tin cho vững,
Kẻ lạc loài giữa chốn quay cuồng.
Đời chi vui hoặc những chi buồn,
Phải gìn dạ đừng chạy
luông tuông xuôi ngược.
Buổi ngươn hạ mới biết ai người vững bước,
Con nguy vong mới hiểu được
kẻ ít phước với nhiều nhân.
Dẫu nói xa hiền sĩ ráng hiểu gần,
Việc thực tại cõi trần đang sống tạm.
Ráng tu tỉnh để qua hồi hắc ám,
Khá bền tâm hầu vượt đám mây mù.
Trọng tâm là tu học, học tu,
Việc chánh bởi một câu chánh tín.*

Nếu chư hiền sĩ, hiền muội không đủ pháp môn để ta bà cứu độ, thì ít nhứt phải ráng tu mà tự cứu lấy mình.

(...)

THI

*Nơi đây nhìn thấy lắm nguyên căn,
Khuyên khá trôi mau một bước đàng,
Công quả chung tay kỳ mật pháp,
Ngày gần sẽ thấy phúc Trời ban.*

NGÂM

*Thế gian tuy lắm rộn ràng,
Người tu khá chọn con đường nghĩa nhân.
Khuyên nhau huynh đệ xa gần,
Phổ thông giáo lý chung phần lập công.
Công cao thì ngộ ân hồng,
Phước dày thì gặp Hoa Long dự kỳ.
Tu đi hãy gấp tu đi,
Thế thời đã vậy còn gì hỏi han.
Ban ơn sĩ muội trung đàn,
Thế trần lo đạo, Niết Bàn đây lui.*

Xin kiêu.

14. HÃY ĐOÀN KẾT SẮP TUỒNG ĐẠO ĐỨC

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 30-02 Ất Tỵ (01-4-1965)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lưỡng ban. Tiểu Thánh thừa lệnh báo đàn. Chư Thiên mạng thành tâm tiếp Đức Giáo Tông giảng bút.

Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Tùng phen **Giáo** hóa khách trần ai,
Rõ biết Tam **Tông** sớm hiệp vầy.
Chánh nghĩa **Đại** đồng dìu đại chúng,
Nguyên nhân Thiên **Đạo** tạo Thiên đài.
Rừng tòng khóm **Lý** vui hiển đức,
Cánh nhận **Trường** giang hợp trí tài.
Giảng bút thâm **Canh** tìm chí sĩ,
Có chẳng người biết với người hay.*

Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội. Do lệnh Tam Giáo Tòa, Bản Đạo đến hôm nay để xây dựng căn bản hành đạo trong sự kết hợp tinh thần của các cấp nhân viên Phổ Thông Giáo Lý và tín đồ Đại Đạo.

Văn Phòng Phổ Thông được khai mạc đây là một vị trí thí nghiệm và sẽ thực hành ở muôn ngàn vị trí khác. Giáo lý sẽ là phương pháp mẫu nhiệm khắp vũ trụ điều hành.

Thiên lý sẽ thực hiện sự sinh tồn cho vạn vật ở nơi thế gian. Cơ cấu động tác do những người có nhiệt tâm, thiện chí vì chánh nghĩa dân tộc nói riêng, thế giới nơn loại nói chung, tự hy sinh mình để thừa hành lấy trách nhiệm trong Tam Giáo, đem lý siêu mầu ra giải khổ cho bản thân và đại chúng.

Chư hiền đệ cần nên ghi nhớ: Những kẻ biết tự giác, giác tha là những kẻ biết hướng đời về nẻo đạo. Địa phương tùy theo hoàn cảnh cá biệt mình mà áp dụng cho đúng theo Tân Pháp Đạo luật đã định. Cơ cấu tổ chức cũng chỉ là cơ cấu tổ chức, có giá trị hay không do nơi sự kết quả và hành động ở chư đệ muội vậy.

Giấy rách phải giữ lấy lề. Đời loạn, đạo phải gìn chánh pháp. Tân pháp, đạo luật khuôn mẫu vẫn còn. Tiên ngôn Phật lý đủ đầy trong sách đạo. Dân sinh, dân trí kết tụ được tinh hoa của Đại Đạo, sống toàn một đời sống hồn nhiên vô ngã, thái bình, cực lạc, vô bụng ngậm com đến với nhân loại, lại là công của chư đệ đấy ư?

Chư đệ nên nhớ:

THI BÀI

*Cảnh hỗn loạn từ đời đến đạo,
Tuông cạnh tranh nguy xảo đổi thay,
Cảm thương chí sĩ nhân tài,
Tâm can oằn oại nào ai ai tường.
Vẻ ngơ ngác dân lương mộc mạc,
Thói hung hăng thú ác xác người,
Cái mầm tận diệt đến nơi,
Trên dòng quá khứ, hiện thời đã nêu.
Những gì ở Thiên điều phước tội,*

Những gì cho thế giới nhơn loài,

*Cho toàn đạo đức tương lai,
Rõ xem hạnh phúc đạo đày ra sao?
Thôi thì ngăn sóng trào bình tĩnh,
Lướt con thuyền muôn đỉnh trùng dương,
Đạo mầu tỏa khắp bốn phương,
Là ngày giải quyết mọi đường tâm tư.*

(...)

Chư hiền đệ!

THI BÀI

- 1. Đứng trước một ván cờ thế hệ,
Cuộc tranh hùng ai dễ thua ai,
Có tài hay hoặc kém tài,
Trong vòng trọc đất chuyển xây không ngừng.*
- 2. Chư hiền đệ đã từng học đạo,
Hiểu chủ trương Tam Giáo đồng nguyên,
Dạy khuyên kẻ dữ về hiền,
Đem lòng từ ái nhẫn kiên bảo tồn.*
- 3. Có căn trước trí khôn quảng đại,
Khá dặt dìu kẻ dại người khờ,
Màng chi đặc thất cuộc cờ,
Hạ nguon thay đổi từng giờ phút giây.*
- 4. Ráng tu học ngày ngày lập đức,
Để nhờ ơn thoát vực sông mê,
Nhớ đi còn phải trở về,
Cảnh kia mới thiệt muôn bề bình an.*

5. *Còn sanh ở trần hoàn thế sự,
Biết bao điều lành dữ lẫn chen,
Thieu thân, châu chấu ánh đèn,
Đỉnh chung, bả lợi sang hèn đua tranh.*
6. *Người tu niệm đường lành cố bước,
Lời nói năng mực thước đặt dè,
Lúc thương tre gộp nên bè,
Hết thương thì lại chia phe rẽ đường.*
7. *Đó là những thói thường thế tạm,
Người tu thì chớ giậm dấu chân,
Nói xa thì khá hiểu gần,
Đời còn thay đổi muôn phần tang thương.*
8. *Chỉ có Đạo tư vương cột mối,
Cùng đó đây bắc nối nhịp cầu,
Đừng phân chi phái sắc màu,
Hãy nhìn vạn giáo cùng nhau một đường.*
9. *Hãy đoàn kết sắp tuồng đạo đức,
Hoạt động trong lãnh vực tình thương,
Nhẫn kiên, hòa ái, khiêm nhường,
Hễ người đức độ muôn đường vinh quang.*

(...) Vậy chư hiền đệ, hiền muội hãy thành tâm tiếp điền Đức Đông Phương Chưởng Quản. Bàn Đạo ban ơn lành toàn tất. Xin lui.

TIẾP DIỄN

Bàn Đạo lâm đàn. Chào mừng bộ phận Hiệp Thiên Đài. Mừng chư hiền đệ, hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

THI

*Đông bắc tây nam nạn rồi bời,
Phương chi cứu độ khắp nơi nơi?
Chưởng mầm đạo lý kêu đòi tỉnh,
Bao **Quần** tiếc công của với lời.*

Miễn lễ. Đàn trung an tọa.

(...)

THI

*Đạo đời đang gặp lúc chình nghiêng,
Có trí có mưu nắm mối giềng.
Tế thế phải ngừa cơn loạn trị,
An dân cần dụng lối kinh quyền.
Từ bi, bác ái, và cương quyết,
Phá chấp, công bình lại nhẫn kiên.
Căn bản dựng xây người với đạo,
Cũng là pháp thuật đắc Thần Tiên.*

BÀI

*Trong cơn thế sự đảo huyền,
Trọng tâm gìn giữ cơ duyên của mình.
Chọn đường mà đặt hy sinh,
Cho toàn nhơn loại với mình hưởng chung.
Mài tranh thà giữ chí hùng,
Mài gươm tri giác vẫy vùng năm châu.
Vệt tan những ngút mây sâu,
Lặng cơn phong vũ thấy bầu thiên quang.
Ai ơi! Trong máy hành tàng,
Định tâm sẽ hiện, rộn ràng khó mong.
Dụng tiểu vị lập đại đồng,
Nơi đường chơn lý Hoa Long vững vàng.*

*Dặn dò đệ muội lo toan,
Bồng Lai Ta đợi trùng hoan một ngày.*

(...)

Bản Đạo ban ơn lành chư hiền đệ, hiền muội. Bản Đạo
thăng.

15. ĐẠI ĐẠO HOÀNG DƯƠNG CỨU KHỔ NÀN

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 03-3 Ất Tỵ (05-4-1965)

THI

*Thành lòng tâm lối thoát mê tân,
Hoàn(g) vũ điều linh khắp phủ bản,
Bổn mạt nếu không gìn chín chắn,
Cảnh trần lạc nẻo khó yên thân.*

Thành Hoàng Bổn Cảnh

Ta chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư liệt vị nam nữ. Bổn Thần được linh báo đàn. Vậy chư vị thành tâm nghinh tiếp Đức Lê Đại Tiên. Bổn Thần xin xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Lê dân chen chúc cảnh lầm than,
Văn sĩ tài nhân khéo nghề ngành.
Duyệt lại số đời trong quá khứ,
Lửa thiêng chưa dịu chí ngang tàng.
Hồng trần lặn hụp vòng tai ách,
Đại Đạo hoàng dương cứu khổ nàn.
Tiên tục phải đâu xa vạn dặm,
Giáng cơ gởi gắm tác can tràng.*

Lão chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ, hiền muội lưỡng ban. Lão lấy làm vui mà thấy được nhiều nguyên căn hiện diện đàn tiền. (...) Vậy Lão xin mời chư đệ muội an

tọa đẳng đẳng.

(...)

Đời đã đến hồi hỗn độn, đạo phải lúc chinh nghiêng. Thế nên, biết mà không hành là thừa; hành mà không đúng là phá hoại. Người giữ đạo không hành là không đạo, hành đạo không hiểu đạo là hại đạo. Vì vậy, mục đích của Lão đến đây là đem chánh pháp Đại Đạo cùng chương trình hành sự ban bố cho nơi này, cũng là một thí điểm trong giai đoạn mới để địa phương được nhuần gội hồng ân của Thượng Phụ, chung tay lập công quả buổi hạ nguon.

(...)

THI

*Muốn đem máy Tọa để phô bày,
Ngất nổi người trần mãi đắm say,
Mượn ngọn linh cơ xin nhắc nhở,
Thấy chẳng hiện tại với tương lai?*

THI BÀI

- 1. Hiện tại thấy những gì đau khổ,
Tương lai nào có chỗ yên thân,
Bởi không quy hợp tinh thần,
Bởi không xây dựng nhân thân, nhân quần.*
- 2. Bầu vũ trụ có dân có nước,
Chẳng riêng mình hưởng phước hưởng duyên,
Khéo khôn gìn giữ mối giềng,
Đến ngày Đại Đạo quy nguyên vững vàng.*
- 3. Chí học đạo hèn sang há nệ,
Quyết tu thân khó dễ bao nài,*

*Nhìn xem hiện tại tương lai,
Trải thân trần cấu tạo ngày Thuần Nghiêu.*

- 4. Lão ghi để ít nhiều tâm huyết,
Kiếp sống còn ai biết chẳng ai,
Tối tân khí cụ khoe tài,
Vật vô tri giẫm hình hài hữu tri.*
- 5. Kẻ tham vọng bù chì đã đáng,
Người thiện lương khổ nạn thương ôi!
Bao nhiêu cá, một miếng mồi,
Sông dài biển rộng lần hồi cân phân.*
- 6. Dụng lý đạo xây lần Đại Đạo,
Dem tài nhân mà tạo nghĩa nhân,
Từ vật chất đến tinh thần,
Từ đời tới đạo góp phần liên quan.*
- 7. Ban Cai Quản nhờ hàng thiện chí,
Biết làm người tri bỉ tri thân,
Một trong dân tộc tinh thần,
Đừng quên nhiệm vụ đỡ đàn gỏi kêu.*
- 8. Ban Lễ Nhạc sớm chiều luyện tập,
Cho thành hình hầu lập quả công,
Hòa trên thuận dưới một lòng,
Tinh thần lễ nhạc phải thông mà hành.*

TẢN VĂN

Lễ Viện thì có:

Ban Phổ Huấn. Ban này có trọng trách mà cũng là nòng cốt đào luyện những mầm non tương lai của Đại Đạo. Mỗi tháng ít nhất cũng phải có bốn ngày để cho những trẻ từ 5 đến 12 tuổi cùng hàng tuổi từ 12 sắp lên. Buổi sáng dành cho

hạng tuổi lớn, buổi chiều dành cho hạng tuổi nhỏ đến để học chữ, học niệm danh các Đấng thiêng liêng, học kinh nhật tụng tứ thời, học tôn chỉ Đại Đạo, v.v... Còn hạng lớn hơn nữa, nói chung là toàn thể tín đồ, hoặc non sanh chưa nhập môn cầu Đạo, mỗi tháng hai ngày sóc vọng, sau những buổi lễ nghi cúng bái, được nghe một thời thuyết giáo lý đạo.

THI BÀI

9. *Cơ tiến hóa tre tàn măng mọc,
Cuộc chuyển luân dân tộc nước non,
Giống lành quả tốt trái ngon,
Cây cam há trở bỏ hòn đước u?*
10. *Hai lăm triệu kể từ đây đó,
Một mảnh hình máy ngõ phân ly,
Gây cho hậu quả những gì?
Văn minh khoa học có chi bảo toàn?*
11. *Dân tiến bộ ngoài hàng cương kỷ,
Nước văn minh chánh trị vô thần,
Khổ cho quan, tui cho dân,
Cơ đồ một gánh tiền nhân ngõ ngang.*
12. *Thiếu niên ấy tạo đoan xã hội,
Thiếu nhi là muôn đội binh hùng,
Đất lành gieo giống tức sung,
Chẳng hoài công của, kẻ vun người trồng.*
13. *Dạy con trẻ giống dòng đạo đức,
Dìu con qua khỏi vực mê đồ,
Hằng ngày tập tiếng Nam mô,
Còn đâu học thói hô đồ nghinh ngang.*

14. Thanh thiếu niên tinh thần Việt quốc,
Bốn ngàn năm mảnh đất Giao Châu,
Cùng chung vũ trụ hoàn cầu,
Hình hài un đúc trong bầu thiên nhiên.
15. Khôn với đại không riêng dòng giống,
Thánh hay hiền chớ mộng đông tây,
Non sông ta đắp, ta xây,
Ta Hiền, ta Thánh, tớ thầy cũng ta.
16. Dem đạo đức dung hòa nhiệt huyết,
Dem nghĩa nhân buộc siết tình thân,
Này Lê Lợi, này Triệu, Trưng,
Anh linh Tổ quốc mới ngàn ấy sao!!!
17. Rằng nhược tiểu Trời cao nâng đỡ,
Giống Tiên Rồng tạm bợ chi ai,
Vinh sang lớp áo bên ngoài,
Phanh phui gang tấc hình hài cho cam.
18. Buồn mà nói, nói làm chi đó,
Buồn mà than, than có ai nghe,
Nhấn ai, ai nhớ lời thề,
Xây đời đạo đức chớ hề nản công.
19. Đã không phải chim lồng cá chậu,
Thì thôi đừng tranh đấu phanh phui,
Khôn ngoan rồi đại mấy hồi,
Tay mình mình chặt ra người phé nhân.

TẢN VĂN

Ban Bảo Trợ. Hình thức Ban Bảo Trợ ở một đơn vị thánh thất, thánh tịnh thì hãy dựa vào một tiêu chuẩn đơn

giản như sau: Khi đã có bản thông quy nam phụ lão ấu tín đồ rồi, mỗi nhà hoặc mỗi người đều tự nguyện mỗi tháng dành một đồng bạc gọi tạm là đồng bạc bảo trợ. Khi trong vùng lân cận hữu sự thì lấy đó mà bảo trợ lẫn nhau.

THI BÀI

20. *Áy bảo trợ tạo điều thông cảm,
Chia sót nhau lúc thăm khi vui,
Quan hôn tang tế những hồi,
Tùy gia dư hữu đắp bồi cho nhau.*
21. *Từ địa phương việc nào nhỏ nhất,
Đến bốn phương chùa thất lớn lao,
Không phân chi phái sắc màu,
Tinh thần bảo trợ nêu cao Đạo Trời.*

TẢN VĂN

Ban Liên Giao. Ban này có nhiệm vụ liên giao hòa ái với các nơi, từ phạm vi thánh thất, thánh tịnh đến đình miếu, chùa chiền, am tự, làm gạch nối liên giữa Đại Đạo cùng Tam Giáo Đạo, mở rộng tình thương tuyệt đối, giao hảo tương trợ.

THI BÀI

22. *Không nhứt thiết một hồi làm được,
Phải dò lần từng bước liên giao,
Không phân tôn giáo phái nào,
Tinh thần liên hiệp đôi trao học hành.*
23. *Giáo lý đạo đành rành có sẵn,
Dem ra hành thẳng thắn tùy cơ,
Thời kỳ chẳng đợi chẳng chờ,
Phải nên thận trọng, hăng hờ không nên.*

(...)

THI

*Nhiệm vụ tới đây Lão đã rồi,
Khuyên chung đệ muội, đạo trau dồi,
Phước ân có đủ, huyền linh hộ,
Từ già ban ân Lão phản hồi.*

(...)

Lão xin thăng.

16. HỢP SỨC CHỐNG CHÈO THUYỀN ĐẠI ĐẠO

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 01-4 Ất Ty (01-5-1965)

THI

*Tập **Thể** phổ thông mới Đạo Thầy,
Kết **Liên** Giáo lý của Đông Tây,
Tục **Tiên** khác bởi thanh cùng trước,
Nam **Nữ** chắc gì ai dở hay.*

Thê Liên Tiên Nữ

Chị mừng các em đàn trung. Các em hãy thành tâm tiếp
điền Đức Mẹ. Chị xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Mẹ linh hồn các con

Mẹ mừng các con lưỡng phái.

THI

*Diêu Trì **Kim Mẫu** Mẹ lai cơ,
Vô **Cực Từ Tôn** gọi trẻ khờ,
Hợp sức chống chèo thuyền Đại Đạo,
Hầu đưa khách tục khỏi bờ vơ.*

Mẹ cho phép các con an tọa nghe Mẹ dạy.

(...)

Các con! Cơ Quan là một bộ máy, trong đó gồm cả trục
xoay, bánh trón, dây chuyền, các bánh phụ tùng, những con

óc nhỏ và nhiên liệu, huợt liệu,² v.v... Bộ máy muốn chạy điều hòa, không nhứt thiết chỉ nhờ một phụ tùng, mà phải nhờ toàn thể bộ phận liên đới. Không một biển cả nào mà chẳng nhờ những sông nhỏ, rạch con, suối cạn. Không một việc làm nào trọng đại mà chẳng nhờ những bộ phận cùng chi tiết nhỏ mọn.

Việc làm của các con trong cơ quan Đạo hiện giờ cũng vậy. Một khi các Đấng thiêng liêng đã vạch sẵn đường lối giao phó, các con hãy dùng sáng kiến cùng sự khôn ngoan của mình trong tập thể mà thi hành cho trôi chảy, cho trật tự, cho hữu hiệu, cho khoa học, đỡ khỏi phí ngày giờ của các con và của sanh linh.

Kỷ nguyên này là kỷ nguyên chót trong luật tuần hoàn ngưng hạ. Thời gian không còn cho phép các con diên trì nữa. Một tác quang âm, một tác vàng.

Không nên nhứt thiết từng chi tiết một phải cầu hỏi Thiêng Liêng, mà phải do óc sáng suốt của các con tự Thiêng Liêng ban bố.

Cơ Đạo trải qua ngót bốn mươi thu, các cơ cấu tổ chức phần nhiều là hữu danh vô thực. Những con thiết tha vì đại cuộc phổ truyền giáo lý, hướng dẫn quần sanh, hằng than phiền rằng không có nhơn tài, thiếu người đức độ ra lãnh trách vụ cầm cờ chạy hiệu, đứng mũi chịu sào cho cơ quan Đạo. Vì thế, cơ Đạo chưa hoàn thành đúng niên ngoạt dĩ định.

Mẹ tiếc vì chưa thấy ai là hiện thân của Võ Vương, nghe lời lành liền cúi lạy. Vì vậy mà chưa gặp được minh quân. Chưa thấy ai kiên tâm đứng dếp ba lần, vì thế chưa gặp

---

² *Huợt (hoạt) liệu*: Dầu nhờn, dầu nhớt.

hàng lương tể. Chưa thấy ai phục thiện hạ sĩ bất văn bái thần đồng, vì thế chưa gặp thánh nhơn xuất thế độ đời.

Hỡi các con! Có phải các con đặt mình vào cửa Đạo, mong lập công bồi đức một kiếp này, chỉ một kiếp này thôi để trở về hiệp nhứt cùng Thầy Mẹ chẳng? Mẹ trả lời thế các con rằng phải, rằng đúng. Nhưng các con tự vẫn cõi lòng coi có thực hành công đức để xứng với nguyện vọng ấy chưa, hay chỉ mới sử dụng những ngày giờ nhàn rỗi thừa thãi, cùng hơi ráng một ít, vì một động lực thúc đẩy, vì một tự ái hoặc vì một hảo danh, để chen mình làm những việc đạo nghĩa nhứt thời nào đó.

Các con ôi! Một kiếp người chỉ lỗi năm bảy mươi năm. Khoảng thời gian này những con người đó cố gắng giải trừ nghiệp cũ. Đó là hạng giác ngộ, không gây nghiệp mới, nhưng vô tình hay hữu ý, nghiệp cũ đã chưa mòn, nghiệp mới lại gây thêm!

Các con có muốn chỉ giữ bực tâm thường là hiền nhân một kiếp này, để kiếp lai sanh hưởng muôn điều vinh hoa phú quý? Thoảng qua, thì có con thích làm như vậy, nhưng biết kiếp lai sanh còn nhớ căn cội của mình mà tiếp tục sự nghiệp đạo đức ấy chẳng?

Vậy thì đừng mong vọng điều đó, mà chỉ tận dụng mọi khả năng, mọi hoàn cảnh, dốc thực hành cho kỳ được một kiếp này mà thôi.

Các con hãy xem, rất đổi các Đấng Phật Tiên, Thánh Thần còn phải xuống trần bất luận ngày đêm để lập thêm công, bồi thêm đức, hướng hồ chi các con chỉ được công đức là bao. Vì vậy mà các con chớ nên tự mãn, hãy cố gắng thêm lên. Hãy thắng mọi sở thích của thể xác và chơn thần

mới hành được nghĩa vụ trọng đại ấy.

Các con hãy tập làm những việc tầm thường để trở nên phi thường. Hãy thắng mọi sự lười biếng tập tục của dĩ vãng.

Ngày nay, các con đã được Thầy, Mẹ cùng các Đấng thiêng liêng vận chuyển, có người tài năng đức độ để rước lối đưa đường cho con hầu sớm hoàn thành nhiệm vụ trọng đại ấy. Các con chớ khinh thường mà lỡ mất cơ hội.

(...)

THI BÀI

- 1. Các con hãy xem vàng nhưt nguyệt,
Lẽ khuyết tròn ai biết nay mai,
Tắm thân trần cấu đọa đày,
Gian truân lắm lúc, mỏng dầy bao phen.*
- 2. Như châu châu bóng đèn lãn xả,
Đời điêu tàn phúc họa biết đâu,
Điêu linh chấn động hoàn cầu,
Hỏi con tài đức đương đầu được không?*
- 3. Thời mạt kiếp trần hồng đã vậy,
Buổi hạ nguơn nhìn thấy càng hơn,
Con đường đạo đức mau chơn,
Ngàn năm một thuở, chập chờn sao nên.*
- 4. Con muốn được tuổi tên hậu thế,
Con muốn châu Thầy Mẹ ngôi xưa,
Bao nhiêu chẻnh mảng rắng chừa,
Trên đường công quả phụng thờ hăng say.*
- 5. Con biến loạn trả vay, vay trả,
Sớm chiều trưa phúc họa liền tay,*

- Hỡi con! Con có rõ hay,
Hay còn trong giấc ngủ say mộng huyền?*
6. *Tiếng giục thúc chuông linh cảnh tỉnh,
Kêu con còn chưa định tâm trung,
Lẽ đâu bước thẳng bước dùn,
Rày đây mai đó ngại ngùng cho con.*
7. *Nhìn vầng trăng đang tròn lại khuyết,
Nước đang đầy ai biết rồi vơi,
Sống trong kinh cụ cõi đời,
Lấy chi bảo đảm giữa thời hạ nguơn.*
8. *Con hỡi con! Mau chơn bước nhặt,
Con hỡi con! Dù dất lẫn nhau,
Đừng vì việc nhỏ đổi màu,
Phải vì việc lớn đạo Cao cứu đời.*
9. *Năm bảy mươi tác hơi không hện,
Đôi ba năm cũng vẹn một đời,
Một hai tuần nhứt con ôi,
Biết đâu số kiếp một đời nhân sanh.*
10. *Con đã có căn lành sớm giác,
Thiệt phúc ân bát ngát biết bao,
Thương cho đám trẻ tiến sau,
Còn trong lẩn quẩn máu đào tuôn rơi.*
11. *Cũng là con đất trời gầy dựng,
Cũng là con một Đấng thiêng liêng,
Bởi chung đũa dữ đũa hiền,
Căn nào nghiệp nấy triền miên đèn bồi.*
12. *Con đã hiểu đạo rồi ráng bước,
Đừng ngại điều xuôi ngược dò chơn,*

*Có duyên lòng hiểu giọng đờn,
Canh khuya Mẹ khải thiết hơn phù trầm.*

THI

*Vô Cực Từ Tôn dạy các con,
Công phu, công quả rắng lo tròn,
Tiên phạm tuy cách, lòng không cách,
Xây dựng Đạo Trời cứu nước non.*

(...)

*Ban ơn con trẻ nhiệt tình,
Thế gian hành đạo, Thiên Đình Mẹ lui.*

Thăng.

17. TAM KỲ ÂN XÁ NÊN MAU BƯỚC

Huần Cung Đàn
Tý thời, 07 rạng 08-4 Ất Tỵ (07-5-1965)

THI

*Thiện hữu thiện huần lễ chí công,
Tài lành cội đức ráng vun trồng,
Đồng nhan nhớ cảnh sương pha tóc,
Tử đệ dìu nhau lánh bụi hồng.*

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị nam nữ. Tiểu Thánh tuân lệnh báo đàn. Liệt vị thành tâm tiếp chư Bồ Tát lâm đàn dạy đạo. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Rưới nước lành dương tắt lửa hồng,
Cứu người đang lạc nẻo gai chông,
Lên thuyền bát nhã sang bờ giác,
Chứng quả nghìn thu chốn đảo Bồng.*

Thường Cư Nam Hải Quan Âm Như Lai

Bản Đạo chào chư Thiên sắc. Chào chư hiền sĩ, hiền muội.

Trước giờ Phật Tổ lâm cơ, Bản Đạo đễ đôi lời khuyên chung chư hiền sĩ, hiền muội trên bước đường tu niệm.

Chư hiền sĩ, hiền muội! Hạ ngươn mặt pháp, Đại Đạo hồng dương, gồm Tam Giáo vào một lý duy nhất để phục

hung chánh pháp, cứu rỗi toàn linh trong cơn lặn hụp xa
vời trên dòng bể khổ, lập lại đời thượng nguồn thánh đức
cho trăm họ hòa bình, cần khôn an tịnh.

Nam bang này rất có duyên phúc trong kỳ Long Hoa
chuyển thế, nên mới được Thượng Đế lâm phạm, cùng
hàng chư Phật Tiên, Thánh Thần dùng điển quang giáo
đạo. Duyên phúc này, hỡi ai đã biết gọi nhàn và thọ
hưởng!

THI

*Máy Tạo tuần hườn cuộc đời thay,
Phúc duyên ai biết hưởng ơn dày,
Tam Kỳ ân xá nên mau bước,
Trễ một ngày qua, khổ một ngày.*

THI BÀI

- 1. Ngày tháng chẳng đợi chờ hứa hẹn,
Máy quang âm như tiễn ly cung,
Đặt chân lên cõi trần hồng,
Bao nhiêu sứ mạng chín trùng phó giao.*
- 2. Nghiệp vương bá sửa trau giềng mối,
Nợ nhơn quần xã hội tạo đoan,
Sắp bày nên cảnh thế gian,
Cỏ cây nhơn vật muôn ngàn hóa sanh.*
- 3. Dem thánh đức lập thành nền móng,
Dụng nhơn luân điều động nguyên nhân,
Thượng, trung, hạ giới định phân,
Cần khôn vũ trụ xây vắn lại qua.*
- 4. Cảnh tiên tục khác là chỉ có,
Không dục tâm, không ngộ tử sanh,*

*Không tham vọng, không giựt giành,
Không dùng vật chất, vị danh treo môi.*

5. *Nên chẳng có luân hồi oan nghiệt,
Nên không còn chuyển kiếp trả vay,
Sớm cung Bắc, chiều non Đoài,
Một bầu trời đất, gót hài ngao du.*
6. *Người lỡ tạo trần tù bốn vách,
Lỡ bước vào không cách trở day,
Tuy không bóng dáng hình hài,
Cao không đo được, sâu dày khó thăm.*
7. *Chỉ có kẻ minh tâm kiến tánh,
Dụng phép màu trên cảnh hư vô,
Thoát ra bốn vách mê đồ,
Đổi phàm, lập thánh, quy mô vững vàng.*
8. *Phép màu ấy chớ sang Bắc hải,
Phép màu không tìm lại Tây phương,
Cũng không xa ngõ cách đường,
Mà do máy Tạo chuyển luân vận hành.*
9. *Máy Tạo đã sẵn dành nhơn loại,
Một hình hài gồm thầy cơ quan,
Trời, đại thiên địa tuần hoàn,
Người, tiểu thiên địa chuyển luân cơ màu.*
10. *Guơm trí huệ tạo thấu vũ trụ,
Óc bình thơ phân phú non sông,
Nhơn luân cang kỹ dạn lòng,
Tinh thần, vật chất tương đồng âu ca.*

Kìa ngũ sắc tường quang chiếu giám, Phật Tổ sắp đến
chứng lễ chư hiền.

(...)

Chư hiền sĩ, hiền muội thành tâm tiếp Phật Tổ và chư Bồ Tát. Bản Đạo ban ơn cho tất cả. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Tây Phương Giáo Chủ Thích Ca Như Lai Thế Tôn

Bổn Sư mừng chư môn đồ thiện nam, tín nữ.

NGÂM

*Lành thay Nam Thiệm Bộ Châu,
Đất linh gieo giống Đạo mầu tế nhân,
Lòng thành khẩn nguyện khách trần,
Cơ huyền giáng bút ban ân mảy lời.*

DIỄN CA

*Điên đảo kham ta hồ thế sự,⁽³⁾
Thương cho đời lành dữ khôn phân,
Vùi táng linh giữa chốn phong trần,
Vị tăng hữu nhơn duyên đắc pháp.⁽⁴⁾*

Chư môn đồ ôi! Hãy nhớ câu của Tổ Sư Nam Nhạc:⁽⁵⁾

⁽³⁾ *Điên đảo kham ta hồ thế sự* 顛倒堪嗟乎世事: Ôi, việc đời chịu nhiều điên đảo!

⁽⁴⁾ *Vị tăng hữu nhơn (nhân) duyên đắc pháp* 未曾有因緣得法: Chưa từng có nhân tốt duyên lành để thọ nhận được đạo pháp.

⁽⁵⁾ *Nam Nhạc Hoài Nhượng* 南嶽懷讓 (677-744): Sư họ Đổ, quê ở Kim Châu, xuất gia năm mười lăm tuổi, chuyên về giới luật. Không hài lòng với kết quả tu học hữu vi, Sư tự nhủ: “Phàm người xuất gia phải học pháp vô vi, trên trời dưới đất chẳng có gì hơn được.” Theo lời khuyên của nhiều đạo hữu, Sư tìm đến

*Nhứt thiết chư pháp,
Giai tùng tâm sanh,
Tâm vô sở sanh,
Pháp vô sở trụ,
Nhược đạt tâm địa,
Sở trụ vô ngại.⁽⁶⁾
Tâm pháp ấy thoát nơi dòng khổ hải,
Chúng bỏ đề đạo quả kiến như lai,
Phật tánh đều có ở khách trần ai,
Không nhọc kiếm Linh Đài hay Khứu Lãn.
Dục đắc Như Lai hạnh,*

Tào Khê yết kiến Lục Tổ Huệ Năng. Sau tám năm được Lục Tổ truyền tâm ấn, nhưng sư tiếp tục ở lại hầu Lục Tổ thêm mười lăm năm nữa mới rời Tào Khê ra đi truyền pháp. Sư trở thành một vị tổ thiên lừng danh đời Đường (Trung Quốc).

⁽⁶⁾ *Nhứt thiết chư pháp* 一切諸法: Tất cả các pháp

Giai tùng tâm sanh 皆從心生: Đều sinh từ tâm

Tâm vô sở sanh (sinh) 心無所生: Tâm không chỗ sanh

Pháp vô sở trụ 法無所住: Pháp không chỗ bám

Nhược đạt tâm địa 若達心地: Nếu đạt đất tâm [trạng thái của tâm không có chỗ sinh]

Sở trụ vô ngại 所住無碍: Chỗ bám chẳng ngại [trở ngại].

Ghi chú: Trong thánh giáo này, Đức Thế Tôn không nhắc hai câu kết thúc bài kệ của Tổ Sư Nam Nhạc. Hai câu ấy như sau:

Phi ngộ thượng căn 非遇上根: Không gặp đại căn

Thận vật khinh hứa 慎勿輕許: Chớ hứa dễ dãi [đạo pháp bất khinh truyền].

*Tu tri Đại Đạo chọn,
Không dây ai biết nghe đờn,
Vạn thù quy nhứt thượng nguồn trở về.*

Hỡi môn đồ! Hỡi chúng sanh! Bỏn Sư lâm đàn chứng lễ cúng dường của chư môn đồ cũng như toàn cả chúng sanh lễ bái. Bỏn Sư ban ơn lành và khuyên chư môn đồ nên nhớ lời này: Cây biết cội, nước biết nguồn. Như thế mới gọi biết hành cái đạo của Ta. Tự giác, giác tha, đem giống từ bi gieo trên ngũ trược cho toàn cả chúng sanh khỏi cảnh nghiệp chướng luân hồi. Như thế mới gọi là tu cái hạnh của Ta. Bằng chẳng được, muôn ngàn kiếp thế gian này không cải tạo, thì mong gì đắc quả Như Lai.

Lành thay! Lành thay Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ!

NGÂM

*Tây phương đất Phật gây nên,
Tam Kỳ Phổ Độ xây nền âu ca.*

Bỏn Sư ban ơn lành chư môn đệ. Thăng.

18. ĐỨC ĐỘ CỦA NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO

Thiên Lý Đoàn
Tuất thời, 10-4 Ất Ty (10-5-1965)

Bạch Phụng Đồng Tử

Tê Đệ chào chư Thiên phong chúc sắc lưỡng đài. Mừng chư hiền huynh, hiền tỷ trung đàn, mường hiền huynh Thanh Long và Bạch Hổ.

(...) Hôm nay có **Tổng Lý Hưng Đạo** lâm đàn. Tê Đệ xin chào tạm biệt. Kiếu.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Khí phách nghìn xưa vẫn sống còn,
Nay về nhìn lại dải sông non,
Đạo màu tô điểm trời Nam Việt,
Cho giống Lạc Hồng khắp cháu con.*

Bản Thánh chào chư Thiên sắc lưỡng đài. Chào Hội Thánh Truyền Giáo. (...) Bản Thánh mời đàn trung chư vị an tọa.

(...)

Chư chúc sắc hướng đạo! Sự thế ngày nay chẳng những chỉ xã hội mà đến giáo hội cũng cùng chung một trạng huống tinh thần vô cùng bi đát. Điều kinh cù hải hùng ngày nay không phải vì chiến tranh khốc liệt, không phải thiên vạ binh hùng, không phải vì quỷ ma óng dầy bày vẽ làm trò làm cho lu mờ chánh pháp, mà chính là ở sự sụp đổ tinh thần. Sự sụp đổ tinh thần ấy là điều tai hại căn bản.

Các hiền thử nghĩ: Khi muốn phục hưng một quốc gia, điều trước hết phải có dân chí, dân khí, dân tâm. Nếu dân chí đã nhạt, dân khí đã suy, dân tâm ly tán, hạng sĩ phu triều đại thì tranh nhau chút lợi danh cho riêng mình, còn quần chúng khắp nơi như đàn chiên không người chăn giữ, trước tình trạng đó làm sao phục hưng Đại Đạo.

Hôm nay Bản Thánh rất buồn. Buồn cho sứ mạng trọng đại của Đại Đạo. Phục hưng tinh thần truyền thống cổ truyền của dân tộc dính liền với sự phục hưng văn minh nhân loại để xây dựng một nguon hội thái bình vĩnh cửu cho muôn người, tạo lập một thiên đàng cực lạc tại thế. Sứ mạng đó ai đảm trách?

Hỡi chư chức sắc hướng đạo! Đọc lại sử nhà Trần, từ bao ảm đạm thê lương, bỗng trở nên bao hùng tráng mãnh liệt. Phải chăng nhờ biết tạo cái thế như hòa đoàn kết, quy tụ được nhân tâm, tác động được dân khí để mở màn cho công cuộc phục hưng?

Ngày nay muốn tạo được cái thế như hòa đoàn kết ấy, thì người lớn phải tỏ ra đức độ, phải chịu hy sinh; hy sinh cái ý kiến tư hữu của mình cũng là điều quan trọng không kém sự hy sinh tính mệnh. Hy sinh vì sự sống còn của kẻ dưới, hy sinh vì mọi người, hy sinh vì chính nghĩa cao cả như sự bảo tồn, xương minh chơn truyền đạo pháp chẳng hạn.

Bậc hướng đạo phải đạt được cái lý ấy, phải bác kiến quảng văn, phải ôn cố tri tân, phải thường xuyên khắc kỷ phục lễ, phải rèn luyện thân tâm, để nêu gương sáng cho mọi người, phải nung nấu lòng tin tưởng cho mọi người, bởi lòng tin là sức mạnh vô biên. Mất lòng tin khác nào một đạo binh mất người tướng sủy vậy.

THI

Vững một niềm tin tạo thế thời,
Bao nhiêu sự nghiệp bấy nhiêu đời.
Trung châu viết đặng trang thanh sử,
Nam Bắc sum vầy sẽ hẹn nơi.

THI BÀI

1. Hồi hướng đạo Cao Đài có biết,
Hồi nhân sinh đất Việt có hay,
Bao nhiêu trạng thái sắp bày,
Điều linh thể sự, đọa đày thể nhân.
2. Chừ ai gánh nặng phần trọng trách,
Chừ ai toan kế hoạch cứu nguy,
Ai đâu hướng đạo Tam Kỳ,
Ai thương nhân loại, ai vì nước non?
3. Đặt nhiệm vụ sống còn một kiếp,
Góp tinh thần khí tiết nghìn xưa,
Dân tâm, dân khí có thừa,
Chỉ dân xây đắp cho vừa lòng dân.
4. Hiệp lý Đạo bất phân bất biến,
Nhơn tâm hòa cục diện tương lai,
Xương minh chánh pháp Cao Đài,
Bảo tôn hạnh phúc trong ngoài lân bang.
5. Người lãnh đạo tâm can thiết thạch,
Phận tín đồ trọng trách khur khur,
Bao nhiêu gian khổ chớ từ,
Quanh co thế lộ thiệt hư máy Trời.

6. *Số công nghiệp thế thời phải thế,
Gẫm cơ đồ dâu bể bể dâu,
Trời Nam gây dựng Đạo mâu,
Phục hoàn chánh pháp năm châu đồng hành.*

(...)

THI

*Đã đặt đời mình trước chúng sanh,
Thĩ chung lèo lái ráng lo hành,
Đường quanh nẻo tắt cùng gai góc,
Mạnh dạn tô bồi quyền sử xanh.*

(...)

Vậy chư Thiên chức hãy thành tâm tiếp diễn. Có Giáo Tông lâm đàn. Bản Thánh dành mọi sự cảm tình vì dân tộc tính. Chào chung chư Thiên sắc. Xin kiếu.

TIẾP DIỄN

Giáo Tông Đại Đạo Lý Thái Bạch

Bản Đạo chào chư Thiên sắc lưỡng đài. Chào chư hiền đệ, hiền muội.

Bản Đạo đề lời thăm chư chức việc và toàn đạo nơi Hội Thánh Trung Hưng. Bản Đạo rất cảm kích và ngợi khen chư chức sắc, chức việc và toàn đạo. Thời gian qua, trước bao thảm trạng hãi hùng, mà toàn đạo vẫn giữ một niềm tin, nhứt là tinh thần thuần chơn tôn giáo để chịu đựng, để thắng mọi nghịch cảnh, như lời Tổng Lý Hưng Đạo vừa đề cập. Dầu vậy, Bản Đạo khuyên chư hiền cần phải nỗ lực hơn nữa, phải vững lòng tin hơn nữa, vì nghịch cảnh còn nhiều. Miễn lễ. Trung đàn an tọa.

(...)

Ngày nay, sự thế bên ngoài ngày càng quyết liệt. Khác nào một mùa đông vũ bão, cảnh vật điêu tàn thê lương, đương oằn oại vuron mình đón chờ một mùa xuân. Dầu chỉ là một mùa xuân đoản kỳ giả tạo, thì dấu hiệu cơ đạo cũng sắp bước vào quãng đường nhiều thử thách cam go, mà người lãnh đạo tinh thần lại càng vô cùng quan trọng.

Hỡi chư chức sắc hướng đạo! Tam quân khả đoạt sủy, thất phu bất khả đoạt chí. Nếu muốn đặt niềm tin ở tín đồ, thì trước phải có niềm tin ở từ hướng đạo. Muốn thi hành quyền pháp ở thánh thất, thì trước phải có quyền pháp ở Hội Thánh tượng trưng. Như vậy sự chỉnh đốn Hội Thánh tức là chỉnh đốn cho toàn đạo vậy.

(...)

THI

*Quyền pháp nghiêm minh độ khách trần,
Trở về nẻo chánh hưởng Thiên ân,
Gắng công sử đạo danh bia tạc,
Nghìn kiếp muôn thu vị Thánh Thân.*

Hỡi chư chức sắc hướng đạo! Người chức sắc có thể tỏ ra là một thiên thần ở thế gian, nên cần phải tỏ ra xứng đáng, cần hiểu trọng trách mình ở Hội Thánh, phải rèn luyện cho kẻ dưới được vận dụng điều hành.

(...)

Chư hiền đệ, chư chức sắc hướng đạo thành tâm tiếp diễn Đức Đông Phương lâm đàn. Bàn Đạo thẳng.

TIẾP ĐIỂN

Đông Phương Chương Quân

Bản Đạo chào chư chức sắc lưỡng đài. Chào đệ muội lưỡng ban. Bản Đạo đến giờ này để dạy về việc khai khiếu đồng loan nơi Trung Hưng Hội Thánh. Miễn lễ. An tọa nghe dạy.

Hiệp Thiên Đài là cơ quan tối đại để thông công giữa Thánh và phàm, giữa Thượng Đế và vạn linh, nên chỉ đồng loan cần phải chọn những người chơn tu thánh khiết, đức độ tài ba mà lại là thông dịch giả cho Thiêng Liêng. Chư hiền hẩn đã lưu ý nhiều về điều đó.

Bản Đạo rất buồn giữa thời ly loạn, đạo pháp phân vân, chơn lý và tà thần vẫn không được nhơn sanh xác nhận, mà nhơn sanh chỉ trông nhờ ở thần cơ diệu bút, ở đồng loan. Nhưng than ôi! Đồng tử là một cơ quan kiến nghiệp cho Đại Đạo, mà cũng là một tai hại làm cho tiêu trầm tan tác cơ đạo. Vậy có phải chăng đây là bài học để người hướng đạo hành đạo được hiểu trong hiện tại. Muốn trị bá thì phải dùng vương, muốn trị loạn thì phải dùng thượng tìn, thành, lễ, nghĩa. Nếu dùng bá trị bá, dùng loạn trị loạn thì bá nọ chồng lên bá kia, loạn kia chồng lên loạn nọ, thì thiên hạ đại nguy.

Ngày nay, thế sự như cờ tưng nước, mà thiên hạ vẫn tranh nhau giành lấy con cờ, nhưng không biết tạo cái thế. Nếu không tạo thế thì làm sao biết sử dụng con cờ. Cái thế ấy là xương minh chánh đạo vậy. Người lãnh đạo cần nên lưu ý điều này.

(...)

Bản Đạo ban ơn chung chư chức sắc lưỡng đài, chư đệ muội. Thăng.

19. NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO PHẢI ĐỦ CAN TRƯỜNG TRONG MỌI CẢNH

Huần Cung Đàn
Tý thời, 14 rạng 15-4 Ất Tỵ (14-5-1965)

THI

*Sự thế dường như lửa cháy mày,
Người đời sao chẳng sớm buông tay,
Phải cho sạch hết bao oan nghiệt,
Tạo cảnh thanh bình ở hậu lai.*

Thê Liên Tiên Nữ

Chị mừng các em. Chị hộ giá Đức Từ Mẫu lâm đàn. Các em thành tâm nghinh tiếp. Chị xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Vô tình con vướng nghiệp trầm luân,
Cực khổ gian lao khó nổi ngừng,
Từ chốn mê tân qua bến giác,
Tôn thờ Đại Đạo mới an thân.*

Hỡi các con! Mẹ đến giờ này để dạy các con những điều cần thiết trong khi các con còn ở trong thế trần bao vây của thời hỗn loạn. Mẹ miễn lễ. Các con an tọa đấng đấng.

Con ôi! Mẹ rất thương các con đã trải qua bao gian lao khổ cực vì Đạo vì Thầy, mà kết quả chưa đem các con đến một khả quan đáng ghi vào lịch sử. Các con có thấy chăng?

Có buồn chẳng hỡi các con?

Mẹ đã dạy nhiều rồi, đã ghi trên mặt giấy nhiều rồi. Nay Mẹ nhắc lại những điểm ưu, khuyết hệ trọng cần thiết cho sự tu niệm trong hiện tại cũng như tương lai.

Con ôi! Đời càng ngày càng hỗn loạn, vạn vật thay thay điêu linh, nhờ Đạo cứu nguy, nhưng cứu thế nào hỡi các con?

Trải qua mấy thời kỳ khai đạo, lịch sử đã nêu biết bao nhiêu bậc siêu nhân quán thế, hàng phật tử tiên gia. Các bậc ấy cũng là người như các con, có khác chẳng là biết tạo được cái thế nhân tâm duy nhất, phục hồi một lòng tin chơn chánh, để lập thành một giáo hội mà người đời mãi mãi ca tụng Thế Tôn.

Minh Tân ngày nay, danh từ của một chi, nhưng hình thức và đạo lý không còn là một chi phái nữa. Minh Tân phải là một cơ quan tế độ bao nhiêu nhơn sanh còn đang khốn khổ quanh vùng.

Mẹ rất ngợi khen các con đã làm được việc nghĩa nhân đạo đức vừa rồi, tuy không đem lại được kết quả. Nhưng con ôi! Đời không có chi là toàn hạnh phúc, thì sự thành bại hưng vong ấy lẽ thường, mà người hướng đạo phải đủ can trường trong mọi cảnh và đó cũng là bài học cho các con. Từ nay các con:

THI

*Nghe lời Mẹ dạy buổi hôm nay,
Vững một niềm tin thoát đọa đày,
Xóa bỏ chi chi còn tánh tục,
Tinh thần đạo đức mới hăng say.*

THI BÀI

1. Lời Từ Mẫu đêm chầy dạy dỗ,
Hồi các con lớn nhỏ nghe rành,
Vững lòng giữ một chí thành,
Đắp xây nền Đạo thanh danh ghi đề.
2. Hề hướng đạo trọng về đức độ,
Là đàn anh mọi chỗ dung hòa,
Vì người chớ nệ thân ta,
Vì Thầy, vì Đạo có ta có người.
3. Con tội lỗi đành đời con chịu,
Vết thương lòng con hiểu Mẹ chẳng?
Thế nên đồng đạo hữu bằng,
Thấy người tội lỗi lòng hằng thiết tha.
4. Cử chỉ ấy mới là bác ái,
Cảm tình kia đem lại thương yêu,
Dầu đời khôn đốn trăm chiều,
Gió lay mặc gió, không xiêu được rùng.
5. Tạm xác thân đành ưng chịu nhọc,
Giữ tinh thần sáng suốt tinh anh,
Sống trong hư ảo giựt giành,
Lòng con, con giữ chí thành lòng con.
6. Đứa nặng gánh nước non cam khổ,
Đứa oằn vai phổ độ gian nguy,
Nghĩ càng lòng Mẹ sầu bi,
Thương con một lẽ, nhưng vì chúng sanh.
7. Mẹ dặn dò thâm canh con nhớ,
Nhớ lời này muôn thuở đừng quên,

*Thành công do ở chí bền,
Thận chung, truy viễn⁽⁷⁾ mới nên con à!*

8. *Lấy đạo đức dung hòa đạo đức,
Lấy tình thương làm mực yêu thương,
Tam Kỳ Phổ Độ chủ trương,
Đại đồng nhân loại là phương cứu nạn.*

Vậy, giờ nay Mẹ lấy làm vui mà nhận thấy các con được hoàn thành sứ mạng trên đường hành đạo. Mẹ ban ân lành cho các con tam ban, tiếp điểm Giáo Tông lai đàn. Mẹ hồi Diêu Điện. Thăng.

⁽⁷⁾ *Thận chung truy viễn* nguyên là lời của Thầy Tăng Tử, chép trong *Luận Ngữ* (1-9): “*Thận chung, truy viễn, dân đức quy hậu hỹ.*” 慎終, 追遠, 民德歸厚矣. (*Thận trọng trong tang lễ, nhớ tưởng ơn tổ tiên, thì đức của dân sẽ dày thêm.*)

Các nhà chú giải trước đây đều giảng *thận chung, truy viễn* như cách dịch trên. Nhưng Dương Bá Tuấn 楊伯峻 (trong tác phẩm *Luận Ngữ Dịch Chú*, Bắc Kinh 1980) bảo rằng đó là giảng theo mặt chữ.

Họ Dương rất có lý, vì cách giảng theo sách xưa rõ ràng không phù hợp với ý của đoạn thánh giáo trên đây.

Xét theo ý nghĩa thi bài, tạm hiểu như sau:

Thận chung 慎終: Cẩn thận cho tới khi xong tất công việc.

Truy viễn 追遠: Suy xét cho tới cả những điều xa xôi có thể xảy ra trong tương lai.

20. ĐƯỜNG CÔNG QUẢ KHÁ TUA HỒI HÃ

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 15-4 Ất Ty (15-5-1965)

Thê Liên Tiên Nữ

Chị mừng các em. Giờ nay, Chị hộ giá Đức Từ Mẫu lâm đàn. Vậy các em thành tâm nghinh tiếp, Chị xuất ngoại ứng hầu.

TIẾP ĐIỀN

Diêu Trì Kim Mẫu Mẹ linh hồn các con

THI

*Vô ý các con vương lỗi hoài,
Cực lòng chẳng những kiếp trần ai,
Từ tâm lập đức bòn công để,
Tôn tử khỏi phiền buổi hậu lai.*

Giờ nay Mẹ đến để nhắc nhở các con, nhứt là nữ phái, hãy chú tâm vào bước đường tu công lập đức của mình. Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Con ôi! Một kiếp phù sanh tuy ước hẹn ba vạn sáu ngàn ngày, nhưng trăm năm nào có mấy ai hưởng đặng. Thiều quang giục thúc, bóng quang âm đưa đẩy lại qua. Bao gió tạt, nắng tấp, mưa sa, tẩm nhục thể cằn cỗi yếu già, mà lòng ham sống chưa hay nắm mồ gần bên cạnh. Ai ai cũng lo trau chuốt tung tiu gìn giữ mảnh hình hài cho sung sướng mà lại quên gìn giữ chơn tánh với bản căn. Gặp lúc loạn ly thế thời tai biến, lo chạy đó chạy đây để tìm đường an ổn

cho chính thân mình và cho toàn gia quyến, nhưng nào hay duyên nghiệp đưa đẩy về đâu. Có biết đặng mỗi người trong gia quyến đó đồng căn đồng kiếp, đồng phúc đồng duyên hay là phải nghiệp ai nấy gánh.

Trong cảnh tang thương sắp đến, tài cán cũng khoanh tay để nhìn luật trả vay, cùng nghiệp duyên vay trả. Dầu bốn ba hồi hải cũng khó tránh được lưới Trời.

*Luật công bình bao quát khơi khơi,
Cân công lý dễ mấy tay phàm chen sửa đổi.
Mãi bảo vệ tấn tuồng giả dối,
Từ giả này liên tục những cái giả kia.
Tham, sân, si tạo mãi, quê cũ khó mong về,
Hy, lạc, ái, ó, cứ quanh quẩn
chốn sông mê đành lặn hụp.
Vung Trời đã úp, tài giỏi khó thoát ra,
Tuy rộng quát bao la,
nhưng một mảy hào không sơ lọt.
Khi biết được đâu là giả, đâu là thật,
Thì sự còn sự mất chẳng màng chi.
Chỉ e cho chơn tánh bị loạn ly,
Lòng hoảng hốt chẳng biết
đường ngay cùng khúc khuỷu.
Mãi tham vọng giả trần càng bận bịu,
Kiếp luân hồi lên xuống xuống lên.
Quanh quẩn, quẩn quanh
như miếng chấu kiến bò,
Không lối thoát để gặp đờ Tạo Hóa.
Lo là lo tâm hồn sa đọa,
Lo là lo vấp ngã bởi lợi danh.*

Sợ e cho mắt hấn tỉnh lành,
Quên căn cội để thân hành về chốn cũ.
Cát tiếng kêu nữ nhi con còn mê ngủ,
Giác mộng huỳnh sớm thức tỉnh hồi tâm.
Nghe chuông linh khi bóng lúc trầm,
Đờn Mẹ khảy tri âm mà ghi dạ.
Đường công quả khá tua hổi hủ,
Cùng chị em giục giã mau lên.
Kìa nạn tai tới tấp kề bên,
Sao còn ở bấp bênh dùn thẳng.
Rủi con trẻ quên lời Mẹ dặn,
Nghịch oan khiên mãi tạo tư vương.
Dẫu lòng Mẹ đầy từ ái xót thương,
Nhưng con thiếu đức làm sao cứu rỗi.
Do con trẻ sớm toan tự hổi,
Tự cứu mình chớ ỷ lại Trời cao.
Từ dưới trên Bắc Đẩu, Nam Tào,
Gìn công luật khôn hề sửa chữa.

TẢN VĂN

Đây các con Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý: Các con đã tỏ ra người có đức độ, có hạnh tu, có chí biết hy sinh vì đạo nghĩa. Các con cần học, học thêm những điều còn thiếu sót. Hãy quý trọng hiền nhân, hãy đãi ngộ hiền tài, hãy học đòi theo hàng quân tử. Thấy người hay phải kính nhường khiêm cung mà học hỏi. Tự thấy mình thiếu sót phải phục thiện từng năng. Đó là những đức tính cao đẹp trong bước thành công, trên đường Phổ Thông Giáo Lý.

Mẹ ban ơn lành các con, Mẹ hồi Diêu Điện. Thăng.

21. BÁT BỮU

Huần Cung Đàn
Tý thời, 30 rạng 01-5 Ất Tỵ (30-5-1965)

Bạch Vân Đồng Tử

Chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền huynh, hiền tỷ. Tê
Đệ vâng lệnh báo đàn. Chư huynh tỷ thành tâm tiếp điển.
Tê Đệ xin lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Giác quan mở rộng khắp càn khôn,
Thế sự đua chen khó bảo tồn,
Đạo đức gìn lòng cho trọn vẹn,
Nhon tâm đặc nhứt yết Từ Tôn.*

Bản Đạo chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ, hiền
muội.

Bản Đạo đến giờ này do lệnh Giáo Tông đề cùng chư
hiền giải bày đạo lý. Bản Đạo đem ra đây một đề tài thực
giản dị và đã có từ khi loài người đến cõi thế gian này. Có
thể gọi là món ăn tinh thần của từ một nhân thân mà nguồn
sinh lực phát tiết kết tụ vào một gia đình hạnh phúc, một xã
hội công bằng, một quốc gia cường thịnh, một thế giới an
bài đạo lý.

Chư hiền an tọa nghe Bản Đạo phân.

THI

*Ngàn kiếp tu hành cõi thế gian,
Độ bao nhiêu khách bước lên hoàn,*

*Dù đời muốn biết hay không biết,
Mượn lối đi về cật điển quang.*

BÀI

1. *Trời khai Đạo vạch đường chơn chánh,
Mở cửa phàm thoát cảnh luân trầm,
Ánh hồng rọi khắp tối tăm,
Giúp đời lập đạo sư tâm lối đi.*
2. *Phước tội chỉ một ly mà có,
Siêu đọa nhìn hai ngõ sớm toan,
Tội gây nhiều nổi trái oan,
Phước xây hạnh phúc vẹn toàn tâm linh.*
3. *Phước tội bởi tự mình chọn lấy,
Không ngõ vào chẳng thấy ngõ ra,
Chuyển luân tội phước hằng hà,
Đập dịu lối phước, thiết tha tội đồ.*
4. *Đời mấy kẻ thân cô thế mỏng,
Đời mấy người quyền trọng tước cao,
Ai bản tiện, ai phú hào,
Tội trong cái phước, phước cao tội kẻ.*
5. *Đạo hỏi ai, ai mê, ai tỉnh,
Đạo là đâu, chánh tín, mị tà?
Đành rằng tự giác, giác tha,
Phước về nẻo đạo, tội sa diêm đài.*
6. *Ta nhắc lại những ai hướng đạo,
Nên ôn nhuần thông thạo sử kinh,
Hiếu, đễ, trung, tín vẹn gìn,
Lễ, nghĩa, liêm, sỉ phục sinh đạo nhà.*

7. **Hiếu** danh phận đạo là duy nhất,
Hiếu nghĩa nhân thi thực chu toàn,
Hiếu còn tỏ rạng bốn phương,
Hiếu nhân nguồn cội con đàng vi tiên.
8. **Đễ** là phải thuận giềng mối đạo,
Đễ là hòa thuận thảo đệ huynh,
Đễ là chung thuận đời tình,
Đễ ghi tạc dạ tạo hình thức nên.
9. **Trung** với đạo lập nền cổ giáo,
Trung dung là cấu tạo quân bình,
Trung đạo tội phước nhục vinh,
Trung hòa chủ đích vẹn gìn như nhiên.
10. **Tín** đức buộc ở tiền như hậu,
Tín vốn người đã tạo tín nhân,
Tín là một vị thuốc thần,
Tín vô bất lập mọi phần khó nên.
11. **Lễ** là gốc tảng nền nhơn loại,
Lễ vẹn gìn quấy phải phân minh,
Lễ là ngăn chặn đời tình,
Lễ giáo bắt tại phân minh cho đời.
12. **Nghĩa** vốn phải trau dồi chí khí,
Nghĩa đệ huynh hữu thi hữu chung,
Nghĩa là án tạc chí hùng,
Nghĩa là ngọn đuốc rọi cùng tối tăm.
13. **Liêm** khiết vốn phương châm nhơn phẩm,
Liêm chánh là tối thậm tối cần,
Liêm thanh sử luận cân phân,
Liêm trực tồn tại nơi trần đề nêu.

14. *Sĩ là rõ mọi điều vinh nhục,
Sĩ ấy là gạn đục lọc trong,
Sĩ là biết hổ nơi lòng,
Theo đường chánh đạo ngự phân bỉu châu.*
15. *Tám món báu sử hầu lưu lại,
Thảo thuận phân quấy phải đạo nhà,
Cùng chung một cội Đức Cha,
Vạn thù nhứt bốn dung hòa ý riêng.*
16. *Nền chánh đạo Phật Tiên Thánh dạy,
Lễ nhiệm mẫu thời đại hạ nguơn,
Công, dung, ngôn, hạnh tảng nền,
Giữ gìn vẹn vẻ mới nên phẩm người.*

Vậy Bản Đạo nhắc lại, những nhà lập giáo cần căn cứ vào chủ trương đạo đức từ xưa lưu lại.

(...)

Bản Đạo già từ chư Thiên mạng. Thăng.

22. ĐỪNG NÊN CẦU NỆ CHI PHÁI

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Hội thời, 10-5 Ất Tỵ (09-6-1965)

THI

Thành Hoàng Bồn Cảnh giáng đêm thanh,
Đạo hữu thành tâm khá kính thành,
Tiếp lệnh Đại Tiên lời chỉ dạy,
Trên đường đạo đức độ thân sanh.

Bồn Thần chào chư Thiên sắc, chào liệt vị đấng đấng.
Thành tâm tiếp điển. Bồn Thần xin lui gót. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

Giống trống chuông linh thức tỉnh người,
Tỉnh đi đừng ngủ nữa ai ơi!
Bốn ngàn năm đã bưng cơn mộng,
Hai mấy triệu nên rõ thế thời.
Giữ sắc chi lan khi nước động,
Nói gương tòng bá lúc sương rơi.
Đạo mầu là kế an thiên hạ,
Chớ để duôi rồi khổ đến nơi.

Lê Đại Tiên

Lão chào chư Thiên mạng, chào chư hiền đệ, hiền muội.

(...)

Lão miễn lễ. An tọa nghe Lão phân đây.

Đòi loạn Đạo khai là đức háo sanh của Thượng Đế. Thế sự ngày nay, chư hiền đã biết như thế nào chưa? Nhìn rộng

xa là đời, gần là dân tộc Việt Nam, gần hơn nữa kể bên mình là thân thể, gia đình. Ôi! Nỗi điều linh thống khổ đã tràn ngập. Đến như Lão đây cũng khó thoát nên lời.

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Giai đoạn đầu của đời là giai đoạn hy sinh của người hành đạo. Hy sinh thiết thực đời sống vô vị để trở thành một đời sống hồn nhiên trong lịch sử. Căn bản chỉ do lòng nhân.

Đừng đãi đọa là không phạm giới sát sanh.

Việc nghĩa thấy chẳng bỏ qua là ngăn điều đạo tặc.

Giữ lễ không rời gìn trọn hơn phẩm, khỏi giới tà dâm, thì tội lỗi nghiệt oan không trời trăng ràng buộc.

Cái trí mình định sẽ vững lập trường thì không say sưa điên loạn, khỏi giới tửu nhục, thân thể chẳng suy vong.

Thủ tín sẽ đem lại lòng tin.

Lòng tin sẽ tạo được thế hợp quần. Hợp quần là sức mạnh. Sức mạnh đem đến cho mọi người sự sáng suốt ở tinh thần, ở niềm vui tươi hòa ái. Lòng tin, hợp quần, sức mạnh, hòa ái, sẽ hàn gắn mọi sự mẻ hoại nghi.

Không dối mình, không dối người, không dối Trời, thì không phạm giới vọng ngữ.

Đây là câu nhựt tụng thường xuyên của người tu niệm.

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Hãy cố gắng thêm lên, đem hết tinh thần năng lực trong kiếp sống còn cùng cải tạo cảnh bi đát thê lương trở về với thanh bình ổn định. Rồi đây, con quái vật đã được lòng nhân dục súc tích từ lâu, sẽ chuyển mình trong giờ phút chót, giữa sự kết liễu dưới đòn cân Tạo Hóa, thì thế sự ắt điên nguy.

(...)

Hỡi chư hiền đệ! Đừng nên quan niệm chi phái. Hãy đánh tan thành kiến, bản ngã. Hãy thẳng lòng nhọn dục đãi đọa. Hãy hợp nhau tìm lối thoát chung, để khỏi nanh vuốt của lũ sài lang đang chực chờ cắn xé.

BÀI

- 1. Hãy cố gắng tinh thần đạo đức,
Hãy đo lường ý thức nhân sinh,
Lo đi, mình cứu lấy mình,
Cứu mình là cứu gia đình nước non.*
- 2. Sống trong kiếp sống còn hơn quả,
Vui chi mà vay trả nghiệp oan,
Thế đồ chen lấn nhôn nhàng,
Bát cơm nước mắt miếng hàng mô hôi.*
- 3. Bóng loạng choạng đứng ngồi than thở,
Bầy con con xó chợ đầu đường,
Lăn thân vì mặc vì ăn,
Nghĩ càng đau xót, nhìn càng thiết tha.*
- 4. Kìa chiến sĩ xông pha trận mạc,
Dem máu xương đắp vạc bồi thành,
Sanh trong thời loạn âu đành,
Giành non sông để rồi dành cho ai!*
- 5. Viết ra nỗi cảm hoài thế sự,
Gởi cho người biết giữ đạo tâm,
Kê bên thế cuộc thăng trầm,
Làm sao kết hợp nhiệt tâm nhọn hòa.*
- 6. Noi chánh đạo hầu xa tai biến,
Kìa thế nhân sắp đến nguy nàn,*

*Dầu cho gác phụng lâu vàng,
Để gì thoát cảnh cơ hàn khó chung.*

7. *Lão khuyên ráng hợp cùng huynh đệ,
Không phải hồi đại tiểu tranh phân,
Vì thương nước, vì mến dân,
Tâm can ghi lại mấy phần gọi kêu.*

TẢN VĂN

Hỡi chư hiền đệ! Chư hiền đệ đã được Thượng Đế ban cho lối thoát, thì đừng nên câu nệ chi phái, đừng quan niệm thuộc lệ hệ thống nào. Chẳng lẽ trên đời lại có kẻ, khi tránh cơn ngập lụt mà chẳng chịu quá giang thuyền kẻ khác; khi chữa lửa mà chẳng nhờ người đem nước đến chữa cho mình, để tự lấy sức mà bơi, để đào ao mà lấy nước, há phải là đạo trung thành như vậy sao?

Kìa Bá Phước Thần đã đến. Vì Phan Văn Thanh đã được lệnh ân xá, Tam Giáo Tòa cho lâm đàn viếng thánh đường và chư đạo hữu. Truyền tiếp điện. (...)

Lão ban ơn lành chung chư Thiên mạng. Hãy cố gắng lo tròn nhiệm vụ. Thăng.

(...)

TIẾP ĐIỀN

THI

*Phươn thân dẫn dắt khách chơn linh,
Thoát khỏi trầm luân chốn ngục hình,
Cứu thế độ đời trong buổi chót,
Công đây quả đủ lại Thiên Đình.*

Bá Phước Tôn Thân

Bổn Thân chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị đẳng đẳng. Bổn Thân thừa sắc lệnh Tam Giáo Tòa đưa chơn linh Phan Văn Thanh từ cung Thái Ất lâm đàn để hàn huyền cùng đạo hữu. Vậy liệt vị tiếp điển, Bổn Thân lui gót hộ đàn. Xin kiếu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Tệ Huynh chào chư Thiên mạng. Chào chư đạo hữu nam nữ tam ban.

THI

*Mười mấy năm trường cách biệt nhau,
Âm dương đôi ngã biết phương nào,
Giờ đây đắc lệnh về quê cũ,
Mừng hết tam ban một tiếng chào.*

Hiển Thế Đạo Nhơn Phan Văn Thanh

Mời chư Thiên mạng và tất cả huynh đệ tử muội trung đàn an tọa.

Rất may cho Tệ Huynh gặp thời ân xá, nên được trở lại cùng với huynh đệ công quả độ đời. Tệ Huynh rất cảm kích tấm lòng liên quan ưu ái của quý đạo tâm, trong ngày lễ kỷ niệm Ngọc Minh Đài về rất đông đủ, để làm một tấm gương soi chung cho thế sự.

Tệ Huynh không biết đem lời chi đáp tạ cho xứng đáng, nên xin tường thuật lại đoạn đường tu niệm trong một thời gian mười sáu năm lia thế, để chư huynh đệ tử muội được rõ, cũng là một điều “tri quá tất cải”⁸ mà Tệ Huynh không

---

⁸ Tri quá tất cải: Biết lỗi thì phải cải sửa.

bao giờ giầu giém.

Hỡi chư Thiên mạng ôi! Thế sự sắp điên nguy, thời cơ hầu loạn lạc, chẳng những nơi trần gian mà đến cõi vô hình, các bàng môn tả đạo cũng đều rủ nhau đến cõi trần gian thi phép màu, bày tà thuật đủ cách để đánh ngã lòng chánh tín của người đời, mà người đời nào biết khi đi trên đường sai lạc. Vì thế nên Tệ Huynh phải thú nhận quá trình khi sanh tiền để các Thiên mạng, sứ mạng, chức sắc, chức việc, đạo hữu lưỡng phái cùng nghe.

BÀI

- 1. Xin tường thuật đoạn đường tu niệm,
Mười lăm năm luân chuyển bao lần,
Đến năm Đinh Dậu tân xuân,
Thiên ân đại xá non thân luyện đơn.*
- 2. Đã trả xong nghiệp trần oan trái,
Lịnh Tam Tòa cho lại đàn cơ,
Phước thần đưa đón chực chờ,
Cùng chư huynh đệ một giờ tỏ phân.*
- 3. Đêm thanh vắng tố trần mọi nỗi,
Hồi đệ huynh! Phước tội soi gương,
Tì khi sanh cõi trần dương,
Phúc hồng gặp Đạo thoát đường trần ai.*
- 4. Mấy mươi năm trả vay, vay trả,
Một cuộc đời vất vả lẫn thân,
Hy sinh vì Đạo vô ngân,
Chẳng quên chút phận ân cần sớm trưa.*
- 5. Vì cảnh ngộ đẩy đưa tình thế,
Vì lòng phàm còn để lẩn chen,*

- Lỡ làm thói cũ đã quen,
Vương mang lấy tội, ăn năn muện màng.*
6. *Khi thoát khỏi trần gian tục lụy,
Công quả kia đấng chỉ Thiên Cung,
Tội làm âu phải đền xong,
Sáu năm trở lại trần hồng hóa sanh.*
7. *Thoát thai bào biến thành quái tướng,
Để cho đời làm tướng dị nhân,
Song thân trong cảnh cơ bản,
Cũng nhơn lấy hội tìm phân dưỡng nuôi.*
8. *Lòng mẹ cha chán rồi thế tục,
Quyết lập chùa tránh đục tâm trong,
Sáu năm quái tướng trần hồng,
Gây nên sự nghiệp cho dòng mẹ cha.*
9. *Mãn kiếp được thoát ra khỏi xác,
Trở về nơi Cực Lạc Linh Tiêu,
Thiên Tôn Thái Ất dặt diu,
Tam Kỳ ân xá tránh điều trầm luân.*
10. *Chín ngày chón non thần luyện đạo,
Là chín năm tu tạo nơi trần,
May thay đầy đủ chơn thân,
Mới hay kết tụ nguơn thần anh linh.*
11. *Nay giáng thế tường trình mọi nỗi,
Hồi đệ huynh! Sớm tới lo lường,
Vô tư thiên địa chiêu chương,
Thần minh thời sát không phương thoát nần.*
12. *Nghĩ đến cuộc trần gian thế sự,
Nhớ những điều lành dữ mà kinh,*

- Hỡi ôi! Thế thái nhơn tình,
Suy ra mình gẫm phận mình mà đau.*
13. *Bởi vì nghiệp tự trao tự chuốc,
Bởi quên đường về được quê xưa,
Đến nay chợt tỉnh cũng vừa,
Trách chi lòng tục ngăn ngừa lỗi ta.*
14. *Gương Tệ Huynh bày ra trước đó,
Để đệ huynh xem rõ mà làm,
Nghiệp trần thôi chớ vương mang,
Tội trần thôi chớ lấp đàng tồn sinh.*
15. *Nhớ tiền kiếp phận mình lặn lóc,
Tạo nghiệp duyên cười khóc khổ đau,
Nghiệp trần là nghiệp làm sao,
Lạt như nước ốc, bạc màu như vôi!*
16. *Nay nhìn lại nghĩ thôi quá chán,
Tuồng thế nhân chẳng đáng chi khen,
Để dầu bể mọc gương sen,
Vẽ chi Trang Tử bao phen vỗ bần.*
17. *Nay huynh đệ sống còn nơi thế,
Gặp Đạo Trời bảo vệ nước non,
Gắng lo sứ mạng cho tròn,
Trong cơn tai biến lòng son chặt gìn.*
18. *Khuyên đừng để chia tình đồng đạo,
Khuyên chớ nên gây tạo rẽ phân,
Phái chi, chi phái nơi trần,
Tam Giang đều cũng hợp lần đạo cơ.*
19. *Nay gặp lúc ngọn cờ Đại Đạo,
Giữa phong ba khó bảo cho rành,*

*Tùy nơi tịnh định trí mình,
Nhận đường chánh tín cho mình thoát nguy.*

20. *Tệ Huynh nguyện Từ Bi Thương Phụ,
Ban ân lành khắp đủ chúng sanh,
Qua cơn tàn sát chiến tranh,
Để cho non nước thanh bình một khi.*

21. *Đây nhục đệ hãy suy lời dạy,
Tình đệ huynh đã sẵn xót thương,
Sống còn nơi cảnh trần dương,
Giữ gìn đạo đức là phương cứu mình.*

22. *Dầu gặp lúc chiến chinh thế sự,
Dầu gặp cơn lành dữ đổi thay,
Đạo tâm trọn niệm hằng ngày,
Cứu linh hồn khỏi đọa đày trầm luân.*

(...)

Chư Thiên mạng và tất cả đệ huynh trung đàn thành tâm lo đạo. Tệ Huynh sẽ hết sức hộ trì và Tệ Huynh xin báo tin mừng cho chư Thiên mạng và các huynh đệ tường tri, là kể từ này sắp đến, mặc dầu thế cuộc đổi thay, kè bên khốc hại, nhưng lệnh Ngọc Kinh sắc chiếu, nơi Diêu Điện ban hành, sắc điệt Tây Phương Phật Tổ cùng Tam Giáo Tòa đã cho các chơn linh tiền bồi lưỡng đài quá vãng kỳ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ được lần lượt giáng cơ, để tiếp xúc cùng huynh đệ lo hành đạo phổ độ nhơn sanh, và tùy căn cơ duyên nghiệp mà dẫn dắt chơn linh.

Vậy, chư huynh đệ hãy cố gắng tích cực tham gia, lo lắng mọi việc mà Thiêng Liêng đã quy định, đem hết lòng nhiệt thành vì Đạo để cầu cho tổ phụ siêu sinh, dầu có chuyển kiếp nơi trần gian trở lại, cũng đều được điển thiêng

cứu độ, được Tiên Phật tùy căn cơ mà vớt lên khỏi ngục hình chuyển kiếp. Chư huynh đệ cố gắng.

(...)

Tệ Huynh xin chào chư Thiên mạng. Chào chung tất cả đệ huynh, tử muội trung đàn. Tệ Huynh xin dòi gót.

NGÂM

Giã từ huynh đệ trung đàn,

Nương theo phước báu mây ngàn lui chơn.

Thăng.

23. CHỮ TÂM, CHỮ MUỐN

Huần Cung Đàn

Tý thời, 14 rạng 15-5 Ất Tỵ (13 rạng 14-6-1965)

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị
lưỡng ban. Chư liệt vị thành tâm tiếp điển Đức Quan Âm
Bồ Tát. Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Bản Đạo chào chư hiền sĩ, chư hiền muội đấng đấng.

THI

*Quan trường như áo mặc rồi thay,
Âm chất người ôi, kíp tạo gây,
Bồ liễu, nam nhân tua gắng chí,
Tát(c) nơn tác phúc chốn trần ai.*

Bản Đạo miễn lễ. Chư hiền sĩ, hiền muội đàn trung an
tọa.

Giờ nay Bản Đạo đến đây để bố điển hòa đồng toàn tất
chư hiền sĩ, hiền muội.

Nhận thấy trong khoảng thời gian qua, bước đường hành
đạo trải bao phen trầm bổng, thịnh suy, tan hiệp, hiệp tan,
vui buồn, thương giận. Đó là phàm tánh còn ẩn trong mảnh
thân tứ đại. Tuy nhiên, một điểm son đáng ghi là chữ tâm
của hiền sĩ, hiền muội vẫn còn thiết tha thành kính với một
chủ đích duy nhất là Đại Đạo quy nguyên, hóa hồng chơn
pháp, phổ độ quần sanh trở về con đường chánh giác. Nhờ
đó là một trong những yếu tố để hội ngộ hiện diện đàn tiên.

Đàn hôm nay, Bản Đạo khoan tròn nơi *chữ tâm*. Mỗi mỗi hiền sĩ, hiền muội đều có một chữ tâm, nhưng bản năng thì lại khác, không biết bao giai tầng và biến chuyển nơi nội tâm.

Có chữ tâm đang thiết tha vì đại cuộc, thương giống, yêu dòng, quy hợp những tinh anh kết thành một khối, xây dựng giang san cho giống dòng Hồng Lạc.

Cũng có chữ tâm nặng oằn vì đạo nghĩa, dốc đem hết sự nghiệp, thân thể đời mình phụng sự cho lý tưởng cao cả.

Cũng có chữ tâm cũng thương, cũng mến, cũng gây dựng, nhưng không phải vì đại cuộc, đại nghĩa, mà vì màu sắc địa phương, phái chi, nam bắc, đen trắng, xám vàng.

Cũng có chữ tâm cũng biết thương yêu, chăm sóc, lo lắng, bảo vệ, nhưng trong phạm vi nhỏ hẹp, đó là đời tư, gia thế tôn tử.

Cũng có chữ tâm cũng biết thương yêu, vun quén, chăm sóc nhưng trong phạm vi nhỏ hẹp hơn nữa, đó chính là bản thân mình, vị kỷ vong tha.

Cũng có chữ tâm, nhưng tâm lại vô định, không chủ hướng, không mục đích, không đường lối, cũng không biết hướng đời mình đi về đâu!

Hỏi vậy, trình độ này có biết tự thương chẳng? Trả lời rằng biết.

Biết thương cho sở thích nhứt thời, biết thương cho thị dục cá tính, biết thương cho từng giai đoạn một. Chung quy lại là thương cho ma quỷ, làm nô lệ cho dục vọng, ích kỷ hại nhân. Đó cũng gọi là chữ tâm.

Hỡi chư hiền sĩ, chư hiền muội! Nhìn một khối nước

chứa trong hồ. Nước yên lặng, lóng trong, nhìn vào thấy bóng, chẳng khác gương soi. Đó là tâm thanh tịnh, mà bóng đó là các Đấng nơi cõi vô hình.

Cũng nước, nước nguồn, nước suối, nước nơi sông rạch, dòng nước uốn lượn theo lối quanh co, khúc khuỷu, lồi cuốn cuộn cuộn những gì như bản tanh hôi.

Cũng nước, nước nơi trùng dương, khi phẳng lặng như tờ giấy trải, khi gào thét khuấy động, rất đỗi tàn phá những gì làm chướng ngại vật, cản trở dòng nước đang dâng.

Nhìn dòng nước, đem so lại với tâm người. Một khi tâm khuấy động, bao thất tình lục dục cặn cấu nổi lên, mặt phùng phùng đỏ, chuyển động cả thân thể tứ chi, đụng đầu phá đó, có thể một giây cuồng loạn tiêu diệt quả địa cầu.

Chữ tâm, hễ buông ra, bao quát cả gia đình, quốc gia, xã hội, thế giới, hoàn cầu, vũ trụ, thiên địa. Một khi tâm thu lại chỉ còn bằng sợi tóc chẻ ra ngàn mảnh.

Tâm biến hóa vô cùng, vô tận. Nó là con ngựa chững, mà cũng con ngựa hay. Nếu người chủ ngựa biết sử dụng, điều khiển, thì sẽ trở nên bạch mã, phi mã, vạn mã vô song. Ngược lại, người chủ không biết sử dụng, điều khiển, thì nó là con ngựa chững, chạy khắp đó đây, lên núi xuống đồng, tàn phá bao nhiêu cây trái, ruộng vườn, hoa màu khắp chốn, đụng ai đá nấy.

Cũng thời chữ tâm, cách đây cũng nhiều phen, Bàn Đạo hằng dặn dò môn đệ trong hàng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, ráng cần lưu ý đến chữ tâm.

Chữ tâm, nếu để tự nhiên, giống như thuở sơ sinh, tâm hồn chất phác, tâm như minh cảnh đài, thông công tam thập lục thiên, tam thiên thế giới. Nhưng thương vì, khi vào đời

trần cấu, gặp những ngoại cảnh cuốn lôi, làm cho tâm phai mờ dưới những lớp bụi trần: hỷ, nộ, ái, lạc, ái, ó, dục, cụ.

Người tu hành trong thời đại ân xá, rất dễ đắc quả vị, mà than ôi, cũng rất khó. Khó là tự mình chưa, hoặc không thể làm chủ, chưa mạnh dạn quét sạch những bụi trần vừa kể. Khi quét được sạch rồi, tâm đạo hiện ra, dẫn dắt con người đến chỗ tận thiện, tận mỹ.

Khi ở tại trần, giả thử được một người toàn vẹn dường ấy, một lời nói ra cảm hóa muôn người, mười lời nói ra, trăm lời nói ra, ngàn lời nói ra, thì lo gì nước không trị, nhà không yên, đạo không quy về một khối; lo gì nhân loại chẳng hưởng cảnh đất Thuần trời Nghiêu.

Tình thương con người xuất phát từ chữ tâm. Nếu thương thân mình, thương gia thế tôn tử, dung lượng tình thương đó như dung lượng nước ở dẫu chơn trâu. Còn tình thương quốc gia dân tộc, dung lượng bằng dung lượng vũng nước ao hồ. Còn tình thương nhân loại như nước chôn đại dương.

Xét lại mà coi: Nếu nước ở dẫu chơn trâu thì có giới hạn. Nhiều dẫu chơn trâu có nhiều giới hạn, có những khoảng cách ngăn, dẫu thì nước trong, dẫu thì nước đục. Vì chỗ trong đục, đục trong, sanh ra quấy phải. Vì chỗ quấy phải, sanh ra cạnh tranh. Chính chỗ cạnh tranh là mầm xáo trộn trong nhân loại. Ở gia đình thì vợ chồng, anh em cãi vã, đánh đập xẻ xài thân xác. Đến cùng chòm xóm, cạnh tranh đến chỗ hạ thủ bất nhượng. Giữa tỉnh này cùng tỉnh khác, cạnh tranh đưa đến chỗ giặc chòm. Giữa quốc gia này cùng quốc gia khác, thì vì cạnh tranh ắt đưa đến chỗ tàn sát không góm tay. Từ đó là mầm lôi cuốn thế giới vào cuộc nguy vong.

Chính vì chỗ thiếu tình thương, hoặc tình thương nhỏ hẹp, tuy khinh thường nhưng nó là mầm non, cội rễ phát sinh ra đại cuộc. Vì lòng là tâm. Tâm người xa cách nguyên thủy, căn bản, tức là xa Thượng Đế. Xa Thượng Đế là xa tình thương. Mà hễ loài người thiếu tình thương, ôi thôi, hậu quả vô cùng vô tận!

Từ chữ tâm sanh ra *chữ muốn*. Muốn đủ thứ, đủ điều.

Muốn là dục vọng. Khi muốn mà không được, thì thất vọng. Hễ thất vọng, phải luân hồi để kiếp lai sanh toại vọng. Hễ luân hồi thì đau đớn, vì:

*Trần gian là chỗ đọa đày,
Luân hồi nhiều kiếp, trả vay càng nhiều.*

Như vậy, nguồn gốc của luân hồi là chữ muốn.

Muốn khỏi cảnh luân hồi, thì đừng thất vọng. Muốn đừng thất vọng, thì chớ dục vọng. Muốn đừng dục vọng, thì phải ngự trị chữ tâm.

Sự luân hồi của người khác với cỏ cây cùng nước.

Nhìn xem cây cỏ: Cây sanh bông, bông tòn trái, trái có hạt, hạt già rụng xuống, nảy mầm sanh cây. Cây lại sanh hoa, quả, đến hạt, hạt rụng xuống nảy mầm trở lại thành cây. Nhưng ngàn năm, muôn thuở, giống nào cây nấy.

Còn nhìn nước nơi ao hồ: Nước bốc hơi thành mây, mây thành mưa, rót xuống núi non, rừng rậm, đổ vào chỗ trũng, chảy thành nguồn. Từ nguồn chảy ra sông, rạch, ao, hồ, biển cả. Cứ như thế, ngàn kiếp, muôn năm, tánh chất nước không chịu đổi thay vì luật luân chuyển.

Còn trái lại, con người, khi luân hồi chuyển kiếp, chưa chắc gì được trọn vẹn làm người ở kiếp lai sanh. Bởi vì

lòng người khó đo lường. Cũng thân xác con người mà tâm trạng đổi thay, từ thiện lương đến hung ác, bạo tàn, đến nỗi còn hơn lòng dạ hổ lang nơi rừng sâu núi thẳm.

Vì tâm người quá chấp, quá nê. Còn nước với cỏ cây, tịnh tịnh, vô vô, không tư tâm, không bản ngã, không nê chấp. Nhờ tâm không đó mới giữ được bốn chất nguyên căn.

Hỡi chư hiền sĩ, chư hiền muội! Giữa đêm trường đầy đây lẫn hắc khí xung thiên, những làn hồng quang điện chư hiền nơi đây xung lên, vệt đám mây mù hắc khí nơi này. Nếu được phổ độ thêm nhiều sanh linh, tạo nhiều hồng quang điện. Hễ hồng quang điện đến đâu, thì nạn tai tránh xa đến đó. Vì vậy, Bản Đạo khuyên người tín đồ Đại Đạo, không luận chức sắc Thiên phong, đều có bốn phận tự giác, giác tha; làm thế nào để được xứng danh nghĩa Tam Kỳ Phổ Độ.

Chư hiền muốn thành Phật ư? Muốn thành Tiên, Thánh, Thần ư? Được, tốt lắm!

Chính trong thâm tâm chư hiền, mỗi người đều có, tạm gọi là vốn liếng để thành Phật, Tiên, Thánh, Thần. Miễn chư hiền biết trọn lòng, tư tưởng đến việc làm cùng lời nói. Loại nào của các bậc Phật, Tiên, Thánh, Thần nên nuôi dưỡng mà tiến hành. Còn những tư tưởng, hành động, lời nói nào của ma quỷ phải chừa ngăn. Có như vậy, mới sớm toại nguyện.

Thử đặt câu hỏi: Nếu mình làm đúng, nói đúng, trong lúc đó có người nói ngược lại, mình có bực tức, giận chằng? Nếu có, tức là không được Phật tánh.

Nếu khi gặp cơn đói lạnh, mình chỉ còn một chén cơm

cho cả gia đình, trong lúc đó gặp người hàng xóm xin chia bớt một phần, mình có chia chẳng? Nếu không, tức là thiếu lòng bác ái, chẳng được thành Tiên.

Nếu khi con ghiền rượu đang hoành hành, ở nhà còn sót một vò rượu ngon, hỏi mình có tự nhẫn kiên, không dùng rượu, để sáng suốt tinh thần, tiếp diễn hành pháp chẳng? Nếu không nhẫn được là không thành Thánh.

Nếu cần một món tiền chia hai, bên ba phần, bên năm phần, cho thân nhơn với một người láng giềng; có ung lòng chia phần nhiều cho người hàng xóm chẳng? Nếu không thì chẳng được thành Thần.

Những sự kiện nghe qua rất tầm thường, nhưng xét lại thật là khó hành. Mà hễ khó hành thì không thành. Muốn thành, phải kiên nhẫn, hy sinh, đức độ. Nếu ngược lại, bắt cá hai tay, làm sao đắc quả, vì câu:

*Thiên Đàng thì cũng muốn lên,
Tiếc vì sự nghiệp một bên còn nhiều.*

THI

*Chữ tâm luyện đặng sẽ thành ngay,
Thành Phật, thành Tiên một phút giây.
Chỉ ngại chữ tâm còn tán thoái,
Ngàn năm muôn kiếp chuyển luân hoài.*

THI BÀI

- 1. Chuyển luân hoài trả vay, vay trả,
Kiếp luân hồi buồn bã ai ôi!
Nếu khi hiểu rõ được rồi,
Sớm lo bươn trả quả nhờ nghiệp duyên.*

2. *Một kiếp sống ở yên trần thế,
Hỏi mấy ai bách tuế thiên niên,
Sống trong cõi tạm triền miên,
Tạm ăn, tạm ở, tạm duyên nợ đời.*
3. *Tạm thân xác ba hơi còn thở,
Tạm cha con, chồng vợ, chị anh,
Tạm trong cái bại, cái thành,
Cái quyền, cái chức, cái danh, bạc tiền.*
4. *Tạm kêu gọi rằng tên Y, X,
Có ai tường tên thiệt mình chẳng?
Sống trong vũ trụ trần hoàn,
Kiếp người hột cát so hàng cồn to.*
5. *Mãi lặn hụp trong lò luân chuyển,
Một kiếp người tai biến biết bao,
Hỏi coi những hạng sang giàu,
Xe hơi, tàu lớn, nhà lầu, cửa kho.*
6. *Hỏi ai được khỏi lo, khỏi sợ?
Hỏi ai không mang nợ trần gian?
Hỏi ai có được thập toàn?
Hay là cũng cảnh rộn ràng bối bê?*
7. *Cảnh ghen tức phu thê nem chả,
Cảnh bạc bài gây họa gia cang,
Cảnh bán chức, cảnh mua quan,
Cảnh đương nghèo túng, giàu sang tức thì.*
8. *Người tu niệm xét suy cho kỹ,
Một kiếp người bèn bĩ bao năm,
Quả công tua sớm nên làm,
Đó là vốn liếng muôn năm cõi Trời.*

(...)

Hỡi chư hiền sĩ, hiền muội! Cơ Đạo hiện giờ tùy theo sáng kiến của đệ huynh, chung tay xây dựng cơ quan Đạo nơi này. Không nên nề chấp vì danh từ. Danh từ chỉ là hình thức xưng hô, tùy thời biến chuyển, song song với nhu cầu của tinh thần chí phái Đạo. Sự thật, danh từ nào cũng là giả cả. Chỉ tạm mượn mà gọi để thi hành cho kỳ được mục phiêu Đại Đạo đó thôi.

Công quả hiền sĩ, hiền muội nơi này đã nhiều rồi. Mặc dầu chưa toại thành sở nguyện, chớ vội nản lòng, vì chư hiền chỉ biết ngày nay, mà không biết ngày mai cùng tháng tới. Nhìn gương Tái ông thất mã mà an phận hành đạo.

Cần nhớ điều này: Trời có xuân, hạ, thu, đông, mưa gió cũng tùy theo luật bốn mùa tám tiết. Người sứ mạng hành đạo hãy nương theo đó, chớ không nên hành từng giai đoạn. Hướng đạo là tay cầm nước cờ, phải nhìn xa năm bảy nước. Chớ nóng lòng chiếu bí, lỡ vận không nên. Điều căn bản là dụng đức dung hòa, để gặp thời cơ thuận buồm thẳng gió.

Hôm nay, Bàn Đạo rất vui nhìn thấy tinh thần đạo đức gắn bó của chư hiền sĩ, hiền muội các nơi về đây, chung dưới mái thánh đường. Bàn Đạo mong cho lòng đạo ấy mãi mãi càng gia tăng để chung lo xây dựng Đạo Trời trong thời buổi chót của ngươn hạ.

THI

*Điễn lành ban bố nữ cùng nam.
Công quả độ nhơn rắng rắng làm,
Chèo chống thuyền từ qua biển loạn,
Mặc dầu sóng gió phải cho kham.*

THI

*Cho kham mới gọi đúng nhân hiền,
Tài đức chung nhau chữ cố kiên,
Việc khó ráng làm công mới đáng,
Đêm tàn nhật lộ ở bên hiền.*

NGÂM

*Ban ân toàn thể chữ hiền,
Chữ tâm gìn giữ cho siêng hằng ngày.
Nghĩa nhân công quả cần chuyên,
Cho qua buổi khổ nên hiền, nên nhân.
Xả đàn đồng tử dưỡng thân,
Điểm linh vội rút, cõi trần lui chơn.*

Thăng.

24. HỄ VÀO CỬA ĐẠO CHÍ THÀNH MÀ TU

Thiên Lý Đán
Tuất thời, 20-5 Ất Tỵ (19-6-1965)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị
lưỡng ban. Tiểu Thánh được lĩnh báo đàn. Chư liệt vị thành
tâm nghinh tiếp Đức Lý Giáo Tông lâm đàn. Tiểu Thánh
xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Dắt dìu cho khách vượt phong ba,
Cho Phật Thánh Tiên hiệp một nhà,
Cho sứ mạng nêu danh sử Đạo,
Cho đời tận hưởng thế an hòa.*

Giáo Tông Lý Bạch

Bản Đạo chào chư hiền đệ muội. Miễn lễ. Chư hiền an
tọa.

Giờ nay, Bản Đạo đến đây để khen tặng chư hiền đệ
muội đã nhiệt tâm vì Đạo. Dầu có sơ suất, chẳng qua là
tánh phàm phu còn ẩn trong mảnh hình hài ô trược. Tỉnh
thoảng Bản Đạo sẽ đến nhắc nhở, dặn dò chư hiền mọi việc
để sớm đến mức thành công. Ngoại trừ khi nào chư hiền đệ
muội tự dẫn mình vào đường bất chánh, thì Bản Đạo vì
quyền pháp, buộc lòng phải ngơ mắt thi hành theo luật lệ.

(...)

THI BÀI

1. Tôn giáo ấy cửa vào tìm Đạo,
Đạo là đường hoà hảo như sanh,
Người tu ý thức tri hành,
Hễ vào cửa Đạo chí thành mà tu.
2. Ôi! Bốn vách trần tù vọi vọi,
Hỡi người đời nhìn lối xa xa,
Nước non vũ trụ bao la,
Chôn thân bể tục xét ra đại khờ.
3. Ôn Tạo Hóa xây bờ đắp móng,
Nghiep tiền nhân đỡ chống nhiều phen,
Lương tri, lương thức, lương năng,
Giác quan sinh lực kém hèn chi ai.
4. Nước không đạo hữu tài vô dụng,
Người không tu hữu dũng nan thành,
Đạo là cội phúc nảy sanh,
Sanh dân, sanh nước và sanh thiên đàng.
5. Đặt mầm móng Cơ Quan Giáo Lý,
Đem Cao Đài tôn chỉ thực hành,
Cứu mình và cứu chúng sanh,
Vững khi nước lửa tan tàn nay mai.
6. Phổ là rộng khắp ngoài thế giới,
Thông là nguồn suốt tới muôn phương,
Giáo là dạy nẻo chỉ đường,
Lý là lẽ thiệt chủ trương thối bình.
7. Hỡi hướng đạo, tri hành là đây,
Hỡi hiền nhân, nghe thấy mà suy,

- Đòi xem lẽ thiệt là gì,
Đạo dùng lẽ thiệt cứu chi nhân loài?*
8. *Dem lẽ thiệt ra ngoài tế chúng,
Dem đạo mầu ứng dụng độ nhân,
Thuyết hành lưỡng điểm cân phân,
Đôi bên tám lượng nửa cân cho đồng.*
9. *Nói nhơn nghĩa, hiếu trung, lễ sĩ,
Nói từ bi, tu kỹ hóa nhơn,
Nói bác ái, nói hợp quần,
Từ trong cái thuyết tả chân cái hành.*
10. *Nhìn khổ nạn nhơn sanh khắp chốn,
Vật, tâm đều thiếu thốn nguy cơ,
Đẩy xô trên một ván cờ,
Sống ăn bánh vẽ, thác chờ truy phong.*
11. *Đức từ bi động lòng cứu khổ,
Cây tay phàm tế độ sinh dân,
Trong hồi kẻ Sở người Tần,
Kẻ Tề người Triệu mỗi phần mỗi riêng.*
12. *Mộng vương bá triền miên xây dựng,
Mặc nhân loài điêu đứng khổ nàn,
Lệ tràn mạch chảy chứa chan,
Suy đòi cương kỷ, tề đoan giống nòi.*
13. *Ta đã khổ vì coi họ khổ,
Họ và ta có chỗ nào hơn,
Họ vì đói rét lên cơn,
Ta vì thế sự thua hơn giựt giành.*
14. *Đói thực phẩm cam đành là khổ,
Đói nghĩa nhân thật chỗ nguy vong,*

- Đói trong bạc nén vàng ròng,
Đói trong gác phượng lầu hồng, thương ôi!*
15. *Rét che thân chưa rồi manh áo,
Rét vì cơn gió bão nhà xiêu,
Đành cam số phận hẩm hiu,
Chỉ mong ánh nắng mai chiều sưởi thân.*
16. *Còn một nỗi tình thân giá rét,
Mặc dầu là tiếng thét lửa thiêu,
Lòng như tuyết đổ ngoài hiên,
Lòng như đông dạ triền miên không ngày.*
17. *Ta đã khổ không tài hơn họ,
Họ cùng ta một ngõ hóa sanh,
Gì hơn ta cứ sẵn dành,
Dem ra trợ giúp cho đành lòng ta.*
18. *Ấy mới kẻ hiểu qua tu kỷ,
Ấy mới người hiểu lý tri hành,
Cũng là đạo cứu nhơn sanh,
Cũng là phương pháp tạo thành nhơn tâm.*
19. *Lẽ thiệt ấy gây mầm vững thế,
Thế nhơn hòa đồng thể môn sinh,
Cùng người tay bắt mắt nhìn,
Đâu chi hay phái cũng mình khác đâu.*
20. *Lẽ thiệt còn cao sâu hơn nữa,
Dụng xác thân cứu chữa hồn linh,
Công phu, công quả, công trình,
Hữu hình tạo lập vô hình mai sau.*
21. *Lẽ thiệt ấy nào đâu chi lạ,
Vốn liếng mình Trời đã ban cho,*

*Cũng nước bể, cũng lửa lò,
Cũng phen thời tiết bốn mùa chuyển luân.*

22. *Luận tánh mạng song song tu luyện,
Thiên với nhơn hòa biến kim thân,
Đến khi rũ bỏ xác trần,
Thiên Đình ngọc bảng sẵn phần vị ngôi.*

23. *Công quả trước tô bồi mầm móng,
Một ngày gần đạo thống truyền ban,
Đem ra chỉ máy hành tàng,
Tu công, tu mạng, lần sang liên tòa.*

(...)

Bản Đạo ban ơn lành chư phận sự cũng như toàn tất thiện căn hiện diện đàn tiên. Bản Đạo xin kiếu. Thăng.

TÁI CẦU

An Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên mạng. Chào chư hiền đẳng đẳng lương phái. Thánh Nữ vâng lệnh Từ Tôn báo đàn (...).

Chư Thiên mạng, chư hiền đệ, hiền muội thành tâm tiếp giá Từ Tôn lâm đàn. Thánh Nữ xin ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Canh trường giáng bút dạy con thơ,
Trong buổi loạn ly chó hăng hờ,
Một bước sai lầm, muôn kiếp đọa,
Bền lòng với Đạo rõ huyền cơ.*

Hôm nay Mẹ đến với các con. Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Vì Mẹ thấy các con đã hết tâm hành đạo mà lắm lúc phải chịu thử thách gian lao, từ trò đời biến chuyển, từ tật bệnh biến sanh, từ luận thuyết bất bình. Chẳng những như vậy, lại còn nội khảo ngoại hành, làm cho các con cơ hồ muốn sa chơn lạc bước, đổi ý dời tâm, nên Mẹ đến dạy các con cần phải ý thức trong việc hành đạo.

Các con hằng phiền trách ở Thiêng Liêng về sự nguyện cầu không được thỏa nguyện. Con ôi! Con đâu biết rằng bao nhiêu huyền lực Thiêng Liêng đem đến thế gian để cứu rỗi các con toàn cả trở về đường siêu, tránh nẻo đọa, thì Mẹ đâu tiếc gì những sự ủng hộ các con đã có công với Đạo, với nhơn sanh nhưng không được ở lời nói Thiêng Liêng. Kỳ thật Thiêng Liêng đã nhiều hộ trợ khi các con lâm vào cảnh nguy cơ thành tâm khẩn đảo.

Đây Mẹ dạy các con có sứ mạng trong Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Dầu nam hay nữ, cần đem hết sức mình phục vụ cho trách nhiệm. Đừng sơ sót, vì thì giờ qua không còn trở lại, nhưt là nữ phái vẫn không được một điểm nào tiến bộ trên bước đường hợp tác liên giao. Các con ráng lên, sẽ có Thần Linh hộ trợ.

Đây Mẹ sẽ ban ơn lành vô vi điển cho Diệu Long được phép an nghỉ tịnh dưỡng ba mươi sáu ngày, trở về hành sự. Con Hoàng Ngọc Tạo chuyển lời của Mẹ và Mẹ cũng khuyên con hợp sức đôn đốc trong việc xúc tiến Cơ Quan để lập công đến ngày thọ truyền bửu pháp nghe con. Con hãy an tọa.

(...) Mẹ ban ơn lành tất cả các con. Mẹ hồi cung. Thăng.

25. TU THÂN

Huần Cung Đàn

Tý thời, 29-5 rạng 01-6 Ất Ty (27-6-1965)

Huệ Ngạn Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư liệt vị lưỡng ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn có Bồ Tát giáng lâm. Chư Thiên mạng thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

Thường đến hồng trần độ chúng sanh,

Cư mà chẳng nhiễm chôn hư danh.

Nam san giả khách khuyên người dữ,

Bắc Hải hóa nhơn giúp kẻ lành.

Quan tước ngàn phen tâm chẳng lụy,

Phúc Âm muôn kiếp chí lo hành.

Như không hữu tận vô cùng nguyện,

Lai vãng diu đời lại cõi thanh.

Thường Cư Nam Hải Quan Âm Như Lai

Bản Đạo chào chư hiền sĩ, hiền muội. Miễn lễ. An tọa đấng đấng.

Giờ nay, Bản Đạo đến đây để diu dẫn chư hiền sĩ, hiền muội trên bước đường tu thân khắc kỷ, dọn mình cho tinh khiết, để lần bước sang cõi đời thượng nguyên thánh đức.

Đã từ lâu chư hiền mãi lo về việc lớn, quy nguyên cơ Đạo, phổ độ quần sanh, cơ hồ như quên phần tu kỷ để dọn

từ nội tâm đến ngoại thể, hầu trở nên người có căn cơ đạo hạnh, nội tâm được minh chứng, ngoại thể được khinh thanh, diện mạo được từ hòa, ngữ ngôn được minh chánh, hành thuyết được đi đôi. Đó là vốn liếng căn bản của người hiền nhân hướng đạo, thiếu là không được.

Chư hiền sĩ, hiền muội tự kiểm điểm tâm mình coi có được hạnh người tu chưa? Hay là chỉ mới đặt mình vào ngưỡng cửa đạo giáo, chỉ mới hưởng ứng việc thiện phần hành, mà chưa thực hiện được hai chữ tu thân?

Canh trường đêm vắng, Bàn Đạo để lại những vần thơ cho chư hiền sĩ dễ đọc, dễ nhớ, mà giới luyện thân tâm cho đúng nghĩa chữ tu, gọi là bù đắp lại sự cực nhọc từ thể xác mà chư hiền sĩ, hiền muội đã bôn ba về đây để trông chờ tin tức đạo.

THI

*Lo tu tắm gội xác thân nhơ,
Tu rửa cho trơn lớp bụi mờ,
Tu bỏ những gì mình đã mất,
Tu hòa tam bửu đạt Thiên cơ.*

HỮU THI

*Thiên cơ muốn thấu phải tu hành,
Chạy lạt là phương pháp dưỡng sanh,
Gột rửa lần lần thân trọng trọc,
Cho hồn thọ bảm điển khinh thanh.*

HỮU THI

*Khinh thanh là thánh, trọc là phàm,
Thánh được siêu sanh, đọa bởi phàm,*

*Biết tỉnh sớm tu toan giải thoát,
Còn mê còn chuyển kiếp nhiều năm.*

HỮU THI

*Nhiều năm vào Đạo quyết theo Thầy,
Mà chưa dôi trau một kiếp này,
Dầu Phật Thánh Tiên dùng diệu pháp,
Khó giùm giải nghiệp khách trần ai.*

HỮU THI

*Trần ai cảnh tạm đến rồi đi,
Đến để học hành tập luyện thi,
Thi đức, thi công, thi phước huệ,
Hầu làm vốn liếng cõi vô vi.*

HỮU THI

*Vô vi là chốn vững an bền,
Ai có những gì cứ gởi lên,
Chẳng sợ phong ba cùng bão lụt,
Không lo trộm cướp chực kẻ bên.*

HỮU THI

*Kẻ bên cửa Đạo phải gia công,
Đứng trước gian nan chớ ngã lòng,
Nản chí ắt làm ma quỷ kẻ,
Chận đàng bít lối lại non Bồng.*

HỮU THI

*Non Bồng nước nhược chẳng đâu xa,
Chẳng ở Nam sơn hoặc Bắc hà,
Chẳng tại Tây phương, Đông độ xứ,
Chính là ở giữa bản tâm ta.*

HỮU THI

*Tâm ta thế tục hoặc thần tiên,
Lục súc, ma vương hoặc thánh hiền,
Lục đục, lục thông, hay lục tắc,
Do người chế ngự cái tâm viên.*

HỮU THI

*Tâm viên ý mã ví lao tù,
Người trí nuông chiều hóa kẻ ngu,
Mạnh dạn mài thanh gươm trí huệ,
Dứt lằn nghiệp chướng để lo tu.*

THI BÀI

- 1. Tu là sửa những gì đã trật,
Tu là bồi cái mất thân tâm,
Tu là tránh nẻo sai lầm,
Tu là phục thiện lòng phàm sửa đang.*
- 2. Lời nói phải dịu dàng minh chánh,
Lời nói sao xứng hạnh hiền nhân,
Đừng khi gặp lúc giận hờn,
Buông lời tổn đức thỏa cơn giận đù.*
- 3. Đừng tính sự hơn thua hành động,
Mãi lo riêng kiếp sống cho mình,
Mà quên vạn vật sanh linh,
Mà quên đồng thể cũng tình anh em.*
- 4. Mắt phải ngó phải xem phải lễ,
Mắt tránh nhìn ô uế phàm thân,
Dục tâm ắt phải loạn thần,
Xúi người lỡ bước sa chân lạc lằm.*

5. *Tai chó lông thì thâm to nhỏ,
Lời đắng cay xiên xỏ người hiền,
Giục lòng tội trạng lụy liên,
Còn chi phẩm hạnh người hiền thế gian.*
6. *Ý đừng tưởng tính toán vọng động,
Mãi riêng lo kiếp sống tạm này,
Mà quên quá khứ vị lai,
Tiền căn nghiệp quả trả vay tội tù.*
7. *Ráng mà hiểu chữ tu cho kỹ,
Tu phải rành chơn lý tạo đoan,
Nào cần lên núi vào non,
Tụng kinh gõ mõ boong boong tối ngày.*
8. *Tu nào phải tóc dài tóc ngắn,
Cũng không cần áo trắng áo đen,
Cũng không nê chấp sang hèn,
Cũng không bày bố múa men lắm trò.*
9. *Tu không đợi làm lò bát quái,
Ngày đêm lo thư giải luyện phù,
Không cần nam bắc ngao du,
Tập đoàn tập thể pháp phù luyện phanh.*
10. *Cần làm việc thực hành lý đạo,
Cùng chúng sanh chỉ bảo cho nhau,
Đừng phân chi phái sắc màu,
Bề ngoài hình thức có nào ích chi.*
11. *Khuyên người hiểu trí tri đạo lý,
Đạo làm người chung thí nhờ thân,
Làm dân cho đáng nên dân,
Làm quan cho đáng tinh thần làm quan.*

12. Khi ở chốn gia đình cư xử,
Đạo làm cha phụ tử tình thâm,
Cha không tửu sắc sai lầm,
Bạc bài đàn điếm là mầm hư thân.
13. Đạo làm chồng ân cần kỹ chú,
Đạo thi chung phu phụ một đường,
Tử tôn nhìn thấy noi gương,
Gương lành là một tình thương lưu truyền.
14. Đạo bằng hữu đồng niên đồng kỷ,
Đồng láng giềng hoặc chị hoặc anh,
Giữ gìn chữ tín đừng sanh,
Sanh lòng bội nghĩa rồi sanh loạn cuồng.
15. Đạo làm người tròn vuông sau trước,
Đó là khuôn là thước giữ mình,
Làm người cho trọn nghĩa tình,
Phật tiên, thần thánh muốn thành khó chi.
16. Phật Tiên Thánh nhiều kỳ giáng thế,
Cũng khuyên đời tín, lễ, nghĩa, nhân,
Hiếu trung, phụ tử, quốc dân,
Phu thê, bằng hữu, bản thân ráng hành.
17. Tại người thế cải canh bày vẽ,
Tì ở trong cái bé ra to,
Đi lần suốt đoạn trường đồ,
Xa lần giáo lý, cơ hồ lãng quên.
18. Chính vì đó gây nên tội ác,
Người với người hành phạt lẫn nhau,
Phải chi lời dạy buổi đầu,
Dem hành cho đúng những câu sấm truyền.

19. Thì đâu phải đảo điên thế sự,
 Đòi điều tàn lạnh dữ đồng ngang,
 Vàng thau lẫn lộn thau vàng,
 Kẻ chơn liên lụy trong hàng giả chơn.
20. Lời trần tố keo sơn ghi nhớ,
 Hời sĩ hiền còn ở trần gian,
 Đâu là thước ngọc khuôn vàng,
 Đâu là quân tử, đâu hàng tiểu nhân.
21. Đâu là chỗ giả chân, chân giả,
 Thế điều tàn thảm họa đó đây,
 Tu công, tu quả hằng ngày,
 Tu nhơn, tu đức, hời ai ráng làm.
22. Kèm chế được lòng tham, si, ó,
 Làm chủ tâm, hỷ nộ đừng cho,
 Cùng nhau tạo bát nhã đồ,
 Rước nhiều khách tục qua lò lửa thiêu.
23. Đừng có vọng sớm chiều đời tới,
 Mà quên lo vun xới chồi nhân,
 Ai tu thì hưởng có phần,
 Chư hiền phải ráng mau chân kịp kỳ.

THI

Kịp kỳ đại hội khắp nhân sanh,
 Vạn chúng đồng quy cả dữ lành.
 Ai có căn duyên đời thánh đức,
 Mới là đắc quả được tồn sanh.

(...) Bản Đạo ban ơn lành toàn tất chư hiền sĩ, chư hiền
 muội được đồng vững tâm hầu lập công bồi đức để chịu
 đựng với thời cơ mạt pháp. Xin kiếu. Thăng.

26. LÀM CHỦ BẢN TÂM

Huần Cung Đàn
Tuất thời, 14-6 Ất Ty (12-7-1965)

Quan Bình Tiểu Thánh

Chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị lương ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư Thiên mạng thành tâm nghinh tiếp Đức Hiệp Thiên Đại Đế. Tiểu Thánh xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Bản Đạo chào chư hiền đệ, chư hiền muội lương ban.

THI

*Hiệp sức mà lo phổ Đạo Trời,
Thiên lương có sẵn mỗi con người,
Đại công đại đức tày trời đất,
Để vị muôn đời mãi sáng soi.*

Miễn lễ. Chư hiền đệ muội an tọa.

THI

*An tọa mà nghe đạo lý đây,
Chung lo há ngại khổ đê ngày,
Chánh tà do bởi nơi tâm đạo,
Bền chí bền tâm sẽ gặp Thầy.*

Giờ nay, Bản Đạo đến đây không phải là sự ngẫu nhiên, mà là việc tiền định tự Tam Giáo Tòa sắc ban.

Bản Đạo có nhiệm vụ để chư hiền suy nghĩ mà kèm tâm rèn chí để thuần thực ra người tu hành, tu công và tu đức.

Nhớ lại khi còn mang mảnh hình hài tứ đại, Bản Đạo

không bao giờ chịu nhụt chí trước những chướng ngại vật trên bước đường tiến thủ. Sau này, nhờ được tâm linh sớm giác để trở thành công đắc quả vị, cũng bởi nhờ chí nhẫn kiên, lòng khoan dung đức độ, chí cương quyết thực hành đường lối đã vạch sẵn cho mình.

Chư hiền đệ muội ngày nay rất hữu duyên phúc mà gặp Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, có Phật Tiên giúp lối, Thần Thánh đưa đường. Khi một lối lầm hoặc sơ suất, liền được từ bi nhắc nhở, xây dựng lại đường chánh đại quang minh. Nhờ đó sự lỗi lầm không đến nỗi phải trầm trọng, trừ phi những ai đang tỉnh giả mê thì đành cam số phận vậy.

Giữa giờ phút tâm trạng đa số hiền đệ muội xao xuyên bất bình, nhưng lòng Bàn Đạo vẫn thản nhiên như tờ giấy trải, lặng lẽ như mặt nước hồ thu. Bàn Đạo chắc chắn rằng toàn thể chư hiền đệ muội nơi này chưa ai có chí ngang tàng và lòng nóng nảy như Bàn Đạo thuở sinh thời. Do đó, Bàn Đạo khuyên nhủ chư hiền đệ muội, dầu trước hoàn cảnh nào của thế sự đưa đến, cần phải làm chủ hơn ông, làm chủ tâm mình, đừng để ngoại cảnh chi phối. Có như vậy mới giữ tròn hạnh của người tu.

Ngày nay hậu thế thường ca tụng sùng bái những bậc vĩ nhân, siêu nhân hoặc Thần Thánh, Phật Tiên; sự thật ra, những bậc đó không phải từ trên trời rớt xuống mà nên, chính cũng xuất thân từ chỗ con người, nhưng có khác hơn ở chỗ tâm mình biết chế ngự những ý nghĩ đen tối, tội lỗi, cùng những điều bất chánh.

Tâm biết chọn lựa đâu là phải, đâu là chẳng phải, đâu là đại sự, đâu là tiểu tiết; việc nào nên làm, điều nào nên tránh; việc nào nên làm trước, điều nào nên làm sau; biết thuận lòng người, hợp lẽ Trời; biết theo vận hành của thiên

địa: xuân, hạ, thu, đông. Những bậc ấy không dụng áo ngự hàn mặc cơn nắng hạ, không dùng thô y mang tiết đông sang, không vì chạp cá tính bởi việc nhỏ mà quên lãng việc lớn, không vì việc thủy mà quên hẳn việc chung. Có bấy nhiêu đó mà phân tách được thánh với phàm, tiểu non cùng quân tử. Đó bởi do tâm tạo.

Chư hiền đệ muội đã đặt mình vào cửa đạo, đã trải qua bao lúc bông trầm, bao hồi hàn nhiệt, thì luôn luôn phải nhớ đường lối đã định buổi thoát tiên. Dầu nhánh nhóc sông rạch cũng phải trở phăng về cội, về nguồn. Có như vậy mới khỏi mang tiếng là người vong bản.

Đại Đạo sơ khai, năm chi bảy phái, rớt ròi cũng trở về một gốc buổi sơ khai. Nếu không thực hành được điều đó thì uông công trình đã dạn dày từ thử.

Đặt mình trong cửa đạo, có hai phần cần phải lưu ý:

1. Là hình thức tổ chức tập đoàn phổ độ chúng sanh hướng về một nẻo.

2. Là phần nội tâm cần có phẩm hạnh đạo đức, phong độ người tu, hiểu căn hiểu cội mình từ đâu đến, đến để làm gì, rồi sẽ đi đâu.

Khi biết được căn cội, hãy phản bản huòn nguyên, trở về căn cội, mà đường lối trở về đó không phải trên trường đời, cũng không phải trên dư đồ quốc tế, mà chính ở nội tâm.

Bản Đạo rất may được chỉ định vào hàng Tam Trấn của Đại Đạo, nhờ đó có nhiều dịp gần gũi Phật Tiên, học hỏi thêm nhiều về phương diện giáo lý Đạo.

Thử đặt một tiêu chuẩn để làm thước đo phẩm hạnh cùng công quả của người tu. Tỷ dụ: Muốn được vào hàng Thiên phong giáo phẩm, hãy tự kiểm điểm xem mình đã

hiểu luật pháp đạo, phẩm hạnh đạo, công quả phổ độ chúng sanh, chay lạt, nghi thức, lễ bái, cùng trình độ hiểu biết về văn hóa cũng như về giáo lý Đạo đã đến đâu, có xứng với hàng giáo phẩm ấy chưa? Nếu xứng, dầu chưa được vào hàng ấy cũng tự vui thú ở nội tâm. Bằng chưa xứng, dầu được mang lấy danh từ ấy vào, nhưng trước mặt cảm của nhơn sanh và tự tâm mình thâm hiểu, đó là điều khổ vậy.

Đứng trước một hoàn cảnh phũ phàng, bị người bạc đãi, hãy tự kiểm điểm xem mình có tác phong đúng đắn, tư cách nghiêm trang với người đối diện cùng chăng? Nếu có, cũng tự thắm vui, vì sự phũ phàng ấy tự người gán cho mình. Ngược lại, nếu tại bởi mình thiếu sót, thì hãy ôn tồn, vui vẻ, tu tỉnh cho được đầy đủ xứng đáng hơn.

Tạm giải hai điều đó để chur hiền đệ muội về nhà suy xét, kèm chế tâm trung để trở nên người đoan trang, phẩm hạnh đạo đức.

Phẩm vị thần tiên không khó, danh vị ở đời cũng không khó, chỉ khó là lòng mình, nhân cách mình, tác phong cùng phẩm hạnh chưa xứng đó thôi.

Một buổi hội ngộ đàn nay, có hiền đệ muội cũng phân vân rằng Bàn Đạo ngày nay sao quá từ bi. Nhưng Bàn Đạo khuyên hiền đệ muội ấy hãy học lấy gương đó để trở nên người thuần đạo hạnh. Nếu chẳng được những đức tính đó thì khó mong đi đến nơi, về đến chốn trên đường thể Thiên hành hóa.

(...)

Bàn Đạo xin giã từ và hẹn tái ngộ một đàn khác. Thăng.

27. CỨU ĐỜI CẬY ĐẠO GẦY NHÂN TRÍ

Chơn Lý Đàn (Vạn Quốc Tự)
Tuất thời, 15-6 Ất Ty (13-7-1965)

Thế Liên Tiên Nữ

Chào chư Thiên mạng lưỡng đài. Chào chư liệt vị lưỡng ban. Chị vâng lệnh báo đàn. Các em thành tâm tiếp Từ Tôn ngự bút. Chị xin xuất ngoại hộ đàn.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Muôn nhành sen trắng kết xe loan,
Đỡ gót tìm con chốn khổ nàn.
Giữa lúc biến thiên người khóc hại,
Trong cơn hỗn loạn vật điêu tàn.
Cứu đời cậy Đạo gầy nhân trí,
Lập Đạo nhờ đời trái mật gan.
Con hỡi! Gái trai đồng nhiệm vụ,
Làm sao cỡi tục hóa thiên đàng.*

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ linh hồn các con. Mẹ mừng các con.

Giờ này Mẹ đến trần gian trong cảnh mưa dầm gió lạnh để nhận tấm nhiệt thành của các con sưởi lòng Mẹ được phần an ủi.

Hỡi các con! Vạn vật trong thế gian đều là do nơi đức háo sanh Tạo Hóa. Mẹ là Mẹ chung tất cả, không phải riêng một nơi nào, một giống dân tộc nào hay một nước nào. Nhưng luật định thiên nhiên, tam ngươn vận chuyển,

đến thời kỳ phải dùng tiêu quốc để khai hội Niết Bàn, nên mượn Việt Nam ban truyền chánh đạo. Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Đạo là một con đường sâu rộng của càn khôn vũ trụ, của vạn vật sanh linh, chẳng riêng một ngôi thứ nào, nhưng phải tùy thời đặt danh từ để lập đạo là lẽ dĩ nhiên.

Các con! Mẹ nói trên đây là muốn cho các con hiểu từ chỗ rộng đến chỗ hẹp, từ chỗ lớn đến chỗ nhỏ, từ thế giới đến một quốc gia, từ nhân loại đến một dân tộc. Thì tôn giáo Việt Nam cũng như các tôn giáo đã qua trong hai thời kỳ, cũng xây thành một đại môn Thiên Đường, hầu rước các con về nơi thượng giới, trở lại khối Linh Quang để từ từ buông ra, lập đời thượng cổ thánh đức.

Trong thời kỳ thứ Ba, các con vạn hạnh nói riêng, dân tộc Việt Nam nói chung, đã ra lãnh sứ mạng thế Thiên hành hóa, đem hạnh phúc đến cho nhơn loài, cứu cảnh tiêu diệt trong kỳ nguon hạ.

Tuy hiện tình của Đạo đang hồi chia rẽ, nhưng không phải vì lẽ ấy mà cơ đạo không hoàng hóa năm châu để đi đến mục đích là vạn thù quy nhứt bản.

Các con đừng vội bi quan mà sinh lòng trở biếng. Hãy xem kìa mọi vật đổi thay, thế sự đang hồi trầm trọng, càng ngày càng diễn ra tấn tuồng tận diệt, thì các con phải tự lo bản phận cũng như trách nhiệm người tu và trách nhiệm một nhân sanh nơi cõi thế.

(...)

Thời buổi này, các con còn được ân huệ Thượng Đế riêng dành. Đến một ngày kia mòn gót sắt chưa tìm ra lời thánh giáo. Các con phải học để tự lập cho mình. Cũng như

cơ đạo hiện giờ, Thiêng Liêng phải vận dụng nhân tài, trí thức lèo lái thuyền từ, điều động bộ máy giáo lý cho toàn đạo được sống lên tinh thần tự lập trên đường lối chánh đạo. Đó là quy nguyên. (...)

THI

*Mẹ khuyên các trẻ ráng bình tâm,
Giữa lúc thu sang cảnh trọng trầm,
Ngọn đuốc Thiên quang soi tỏ rõ,
Đừng theo ý tục bước sai lầm.*

*Ban ơn chung các con hiền,
Trở về tu niệm cho siêng phận mình.
Dặn lòng nhớ đến chúng sinh,
Nhớ nơi nguồn cội chơn linh thượng tưng.
Tì lâu lạc lối hồng trần,
Biết bao khổ cực chưa phân nẻo về.
Hư vô ân điển tư bề,
Bố ban nhân loại không hề riêng tư.
Rồng Tiên vì tánh thiện từ,
Thời kỳ mạt pháp lãnh dư đồ Trời.
Nhớ rằng chẳng phải một nơi,
Lòng Trời hay Mẹ không rời chúng sanh.
Con ôi! Vừa học vừa hành,
Tài chưa mấy chút, dễ khinh lối làm.
Thương con Mẹ giáng canh thâm,
Thì giờ có ít, cần chăm lo lường.
Giã từ con cõi trần dương,
Thiên Cung Mẹ ngự, lo lường độ con.*

Các con an lòng suy kỹ lời Mẹ dạy để thi hành cho trọn

bổn phận. Mẹ không vì thương con mà vạch rõ Thiên cơ, cũng như Giáo Tông không vì thương con mà quên luật Đạo. Con nhớ nghe.

(...)

Mẹ ban ơn lành các con. Mẹ hồi cung. Thăng.

28. ĐẠI ĐẠO GỒM VÀO MỘT NẸO THÔI

Thánh tịnh Ngọc Điện Huỳnh Hà
Ngọ thời, 24-6 Ất Tỵ (22-7-1965)

Quan Bình Tiểu Thánh

Chào liệt vị đấng đấng. Thành tâm nghiêm nghị tiếp
Quan Thánh. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Lòng thành khấn nguyện đến Thiên Cung,
Vì xót hơn sanh buổi cuối cùng,
Giáng bút khuyên người noi chánh đạo,
Ngàn năm vẹn giữ giống Tiên Rồng.*

Quan Thánh Đế Quân

Chào chư Thiên sắc, chư nhu, chư muội. Bàn Đạo đến
hôm nay để chứng lòng thành của các đạo tâm nam nữ nơi
Ngọc Điện Huỳnh Hà, cũng như chư hiền sứ mạng. Chư
hiền an tọa nghe Bàn Đạo phân đây.

Hằng năm đến ngày này, chư hiền đều thiết lễ kỷ niệm
ngày thành lập thánh tịnh Ngọc Điện Huỳnh Hà, cũng là
ngày xuất thế của Bàn Đạo.

Ôi! Trải qua biết bao lần tang thương biến đổi mà cảnh
vật vẫn được những tám can trường thiết thạch đạo tâm gìn
giữ, gầy dựng cho đến ngày nay. Bàn Đạo rất cảm kích và
ngợi khen.

Hỡi chư nhu, chư muội! Các Đấng thiêng liêng chỉ đến
với tâm thành của chúng sanh, chớ không đến với cảnh
nguy nga đầy lễ vật, vì thế nên mới có đàn cơ hôm nay.

Bản Đạo dạy đoạn này gọi là chứng tri và phủ dụ:

Người sanh trong cõi thế đều có sẵn tánh của Thượng Đế phát ban, nên biết phân tách điều tội phước, biết chọn lựa việc nên hư, biết nhận giả chơn, biết tránh chôn bùn như tìm nơi trong sạch, biết sợ chôn tối tăm địa ngục mà mong đến cảnh Thiên Đàng; thì lương tri, lương năng là hai kiện tướng của chủ nhơn ông, điều khiển một cơ cấu tứ đại. Nếu cứ thế tuần tự luân chuyển thì Trời không thay xác, đất chẳng đổi hình, nhơn loại không lâm vào thảm cảnh như trạng huống ngày nay.

Bản Đạo khuyên toàn đạo nơi Ngọc Điện Huỳnh Hà hãy hiểu hết lời Bản Đạo dạy hôm nay. Tự mình làm sống lại tinh thần đạo đức bất biến, hầu ứng phó với mọi viễn cảnh để làm tròn bổn phận tín đồ của Đại Đạo.

THI

*Đại Đạo gồm vào một nẻo thôi,
Quanh qua lộn lại ắt xa vời,
Bước cho vững bước đừng toan chạy,
Qua lúc bão bùng vượt bể khơi.*

PHÚ

*Bể khơi nhiều sóng gió,
Chiếc thuyền từ đàng lúp ló bến trời Nam,
Hồi khách bốn phương hồ hải, chôn sơn lâm,
Có lẽ bước kíp quá giang về sớm sớm.
Kìa nhơn loại đang sống cảnh mưu mô ở ỡm,
Nọ thế đồ còn chộn nhận gót hư danh.
Người say mê vật chất đọa cam đành,
Kẻ tỉnh giác tu hành rơi đáng tiếc!*

*Chí sĩ ơi! Đòi mấy kẻ trung cương tiết liệt,
Nhân tài ơi! Đạo nào ai mãi triết tri hành,
Bước hoạn đồ còn trọc lợi cầu danh,
Vòng cương tỏa rập ranh thêm lúng túng.
Đòi thống trị dẫu đòi cần có nhiều oai dũng,
Đạo huyền vi nếu muốn trọng dụng pháp mầu vi.
Oai dũng nhiều không đạo đức nên đòi phải loạn ly.
Dùng thuật pháp để tu trì ắt đạo càng xa chánh đạo.
Hãy sống dậy lương tri và tiết tháo,
Hãy bừng lên tâm đạo với lương năng,
Hãy thoát vòng nhơn dục trời trăng,
Và thoát nạn tự tôn kiêu tỏa.
Học tâm pháp, ấy học phép mầu vô giá,
Nơi quy điều là nơi ngả đến Tây phương,
Giữ gia phong cương kỷ luân thường,
Gìn tiết hạnh đài gương soi rục rỡ.
Tập bác ái thôn lân cùng giúp đỡ,
Quen từ bi rộng mở cửa Huỳnh Hà,
Non sông trời đất bao la,
Một phương giữ vững sơn hà một phương.*

THI

*Một phương giữ vững thế nhơn hòa,
Tu niệm xin đừng vọng cách xa,
Chánh pháp mới nên gìn chánh đạo,
Giữ yên cho Ngọc Điện Huỳnh Hà.*

(...) Truyền đem bạch thủy.

THI

*Ban bố hồng ân hết nữ nam,
Vài chung bạch thủy mát tâm phàm,
Nước trong cố giữ lòng trong trắng,
Đừng để bụi trần bợn áo lam.*

Bần Đạo ban ơn lành cho tất cả. Thăng.

29. MUỐN KHỎI MÊ ĐỒ NÊN GIÁC NGỘ

Huần Cung Đàn
Tuất thời, 29-6 Ất Ty (27-7-1965)

THI

Tê Thiên Đại Thánh giảng Huần Cung,
Mừng hết môn đồ tại điện trung,
Mượn bút mấy lời khuyên ráng nhớ,
Tu sao đắc quả cõi vô cùng.

Đại Thánh chào chư môn đồ nam nữ. Đại Thánh đem chơn linh Thiên Linh giảng đàn cùng chư môn đồ bàn về việc đạo. (...) Ban ơn môn đồ tất cả. Tiếp điển. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

Thiên luật ai qua ở cõi trần,
Linh hồn thanh nhẹ, trước là thân,
Chơn quang xuất hiện nơi cung nội,
Tiên cảnh huần lai cậy bút thân.

Chơn Tiên tôi mừng chào chư Thiên mạng phụng thừa tam ban. Vậy giờ nay tôi được đủ gần tam ngoạt luyện thân định tịnh nơi non Bồng. Nay Đại Thánh vận chuyển linh cơ, đôi lời tổ trần cùng chư huynh tỷ. Vậy xin Thiên mạng cùng tam ban miễn cho và an tọa, để Chơn Tiên tôi được đôi lời bày tỏ.

Này chư Thiên mạng tam ban! Cuộc đời không chi là quý, đến lúc vào cõi vô hình thì mới biết cho đời là giả tạm.

Chơn Tiên tôi lúc ở vào cảnh thiếu thời, từng được thân

phụ mẫu xem là quý giá, được đủ đầy sự nuông chiều, hằng cho vào trường đời huấn luyện, là ý của song thân tôi muốn cho con trở nên người hữu dụng trên cõi đời tranh đấu. Ấy là một điểm thường tình của cha mẹ yêu quý con, như mọi người trên thế sự. Đường đời vinh hạnh ấy tôi đã trải qua bao màn lớp, đến ngày được thọ giáo chân truyền theo nền Đại Đạo, cũng đôi phần công quả, lo cùng quý đại huynh, tử để đóng góp quả công.

Khi đã đường đời kết liễu, hồn linh rời khỏi, xác phàm bỏ lại vùi chôn dưới lòng đất, rồi đây làm phân cho cây cỏ, có chi đâu là quý như lúc trên đời. Trái lại, linh hồn rời khỏi xác vào cảnh vô hình, mới thấy rõ sự hành vi của mình nơi trần như soi trong gương trắng.

Như vậy là linh hồn bất diệt, được sự cứu vãn bởi tự nơi ta, lúc sống còn biết nuôi nấng tinh thần đạo đức, mới được ân huệ khi rời khỏi xác thân. Còn những linh hồn lúc dựa chơn thân, không biết tự giác tầm đường mai hậu cho lúc bỏ xác phàm trần, thì linh hồn ấy phải chịu bao điều thương phạt do sự sống còn ta cấu tạo.

Vậy, giờ nay tôi đã được hộ trì của Đại Thánh nên điển quang đầy đủ, cùng cảnh cũ ngày qua, tổ trần đôi đoạn:

THI

*Trần hồng dày đặc lớp tài danh,
Chôn chặt linh hồn mãi quản quanh,
Muốn khỏi mê đồ nên giác ngộ,
Luân hồi qua khỏi vượt sầu thành.*

HỮU

*Sầu thành nên tránh chớ a vào,
Đêm vắng bút đề kỷ niệm trao,*

*Bạn tục ngăn ngừa tâm ý mã,
Cảnh tiên nâng chén ngự Bàn Đào.*

HỮU

*Bàn Đào rượu thánh nức mùi thơm,
Én liệng cành mai lúu tợ đờn,
Hội diện linh quang sanh bất diệt,
Tịnh thân định trí hóa kim đơn.*

HỮU

*Kim đơn kết tụ áy phi phàm,
Diệt hết lòng trần bỏ muốn ham,
Khử trược tiên phương hồi cực lạc,
Tồn thanh pháp nhiệm hóa già lam.*

HỮU

*Già lam khể thủ luật tiên gia,
Minh cảnh bỏ đề thị ái tha,
Bát nhã chuyển xây nền Đại Đạo,
Mật đa thiện thức hóa Di Đà.*

HỮU

*Di Đà Phật xứ chẳng đâu xa,
Tâm ở non cao khó gặp mà,
Kiếm huệ diệt trừ bày lục tặc,
Xuất hình ẩn hiện nội tâm ta.*

HỮU

*Tâm ta ẩn sẵn có hai đường,
Lên cảnh niết bàn, xuống nẻo ương,
Giác sát tâm sanh thành chánh quả,
Mê đồ mờ mịt cảnh Tây phương.*

HỮU

*Tây phương nào chứa khách mê trần,
Cực lạc lọc lừa kẻ hiểu nhân,
Cảnh trí thanh nhàn tâm ẩn tại,
Tuần hườn minh định luật cân phân.*

HỮU

*Cân phân Tạo Hóa máy huyền vi,
Âm pháp thừa mà khó lọt đi,
Gặp quý vô thường thân bỏ lại,
Ngàn vàng không sánh chữ từ bi.*

HỮU

*Từ bi thực hiện chiếu linh quang,
Gặp trận lửa hồng khó cháy tan,
Giáp sắt không tròn con mặt kiếp,
Bạch y năng luyện bảo ân vàng.*

Chon Tiên tôi từ lúc ở trần ít hay ngâm thi cùng quý huynh tử. Giờ nay tôi ở vào cảnh vô hình mượn bút cơ chuyển qua thế giới trần gian, dụng ít lời thi phú để cùng chư huynh tử cho thỏa cơn xa vắng. Giờ nay, cười... cười...

Thôi đôi lời lưu lại cùng gia đình thân tộc, sau sẽ cùng nhau hội diện. (...) Chon Tiên tôi xin giã từ. (...) Thăng.

30. AN BÀI NHƠN LOẠI DO HÒA HIỆP

Minh Đức Đan
Tuất thời, 10-7 Ất Ty (06-8-1965)

Bạch Hạc Đồng Tử

Chào chư Thiên mạng lương đài. Tiêu Thánh tuân lệnh báo đàn. Chí Tôn giá ngự. Thiên mạng thành tâm nghinh tiếp. Tiêu Thánh xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Ngọc Hoàng Thượng Đế kim viết Cao Đài Giáo Đạo Nam phương

Thầy các con. Thầy mừng các con đặng đặng.

Giờ này Thầy đến với các con nơi đây bởi lòng nhiệt thành của các con chức sắc hướng đạo cùng sự thỉnh nguyện của nhơn sanh trong tỉnh Định Tường. Thầy miễn lễ. Các con an tọa.

Các con! Nguơn hội đáo kỳ, vạn vật đổi thay. Phật Tiên, Thánh Thần từ cõi hư vô đến trần gian giúp Thầy khai mồi Đạo để cứu rỗi quần linh trở về nguồn gốc. Nơi cõi trung, hạ giới, các đảng âm hồn, ngạ quỷ cùng đến cõi thế gian tranh nhau lập công bồi đức để trở lại cõi trường tồn chánh giác và cũng để diu dẫn những tâm phàm bất chánh, vị kỷ vị thân, nương đạo tạo đời, nhiều hại nhơn sinh vào hố sâu vực thẳm.

Bởi lý do đó nên Thầy thường dặn dò nhắc nhở các con hãy học hành theo Đạo luật, Pháp Chánh cùng Thánh Dụ, Quy Điều mới khỏi bị lầm lẫn giữa vàng thau, bạc thiếc, đen trắng, sáng tối, thiệt hư.

Các con rất diễm phúc mà được gặp đích thân Thầy đến mở Đạo tại góc đất Việt Nam này, đem chánh pháp phổ truyền, đem lòng từ bi ân xá để các con nào sớm giác ngộ cùng giác tha những kẻ còn đứng ngoài vòng đạo giáo trở về mái nhà lương thiện, cùng nhau hấp thụ điển lành cùng đạo lý, để làm động lực thúc đẩy bản thân thi hành công đức, phổ độ chúng sanh được thuần lương thiện mỹ, hầu tái lập đời thượng nguơn thánh đức.

Thầy hằng nói: Chi phái là đường hướng phổ độ chúng sanh, mà cũng là cửa ngõ mở rộng để yêu quái, tà thần chen vào làm ly gián kẻ, hãm hại các con xa Thầy phản bạn.

Các con ôi! Hãy nhìn kìa bao cuộc dinh hư tiêu trưởng của thế sự, rồi nhìn lại trên bước đường hành đạo của các con. Trước kia đạo Thầy khai chỉ có một, nhưng vì gặp những trường hợp đặc biệt, những cảnh trạng dị đồng, mà gây bao cảnh ly tán diễn qua mấy lớp trong bốn chục thu đư, rồi đưa đến trạng huống ngày nay.

Đau lòng không, hỏi các con? Nếu Thầy có thể hiện thân Chúa Giê-su, các con sẽ thấy những dòng máu đỏ chảy lan trên mảnh dư đồ chữ S. Nhưng các con sẽ thấy, nếu các con muốn, khi các con có động mỗi từ tâm.

Các con ôi! Hiện trạng đã chứng minh cho những gì Thầy đã nói. Ngày nay Chúa Giê-su không hiện thân, mà chính những dòng máu đỏ đã chảy lan khắp cùng trên non sông đất Việt.

Thầy thăm thương các con! Thầy rất đau lòng nhìn thấy cảnh trạng ngày nay. Nhưng đó không phải đợi đến ngộ cảnh rồi kêu rên trong chỗ tiêu cực, mà chính Thầy đã biết trước và nói trước với các con cách đây bốn mươi năm đư.

Thầy hằng khuyên các con: Khi hiểu Đạo hãy mau bươn hành đạo, xây dựng Đạo. Nếu trễ một ngày là sanh chúng khổ một ngày. Trễ mấy mươi năm thì nhân loại khổ mấy mươi năm. Tại vì đâu hỡi các con? Có phải bởi tư tâm, vì bản ngã ở chánh kiến, tại dị đồng, làm những chương ngại vật cản ngăn lối bước của khách lữ hành trên đường cứu nhân độ thế?

Chúng sanh đau khổ, chính Thầy đau khổ. Chúng sanh ly tán như lòng Từ Phụ ly tan.

THI

*Linh căn là hiện bản thân Thầy,
Một khối linh quang chiếu xuống đây,
Chúng nó khổ đau, Thầy cũng thế,
Làm sao sớm dứt cảnh tình này?*

(...)

Các con ôi! Dòng nước muôn sông cũng đổ vào biển, nhánh nhóc cũng trở lại cội. Tam Giáo rồi cũng quy lại một nguồn xuất phát từ buổi khai thiên lập địa.

Hiểu như vậy để các con hằng ngày thận trọng trong việc làm, hòa hiệp đó đây, tương thân tương ái, liên giao đoàn kết để sửa soạn cho ngày đạo Thầy thống nhất, mà việc cầm cờ chạy hiệu, đứng mũi chịu sào, thành bại nên hư, là do bởi các con, vì các con là điển hình.

THI

*Đời chẳng loạn ly Đạo chẳng khai,
Đạo khai sắp đặt cuộc an bài,
An bài hơn loại do hòa hiệp,
Hòa hiệp không còn ba, bảy, hai.*

THI BÀI

1. *Tình Tào Hóa háo sanh muôn vật,
Máy kiền khôn chắt chở che,
Thu qua, đông đến, xuân, hè,
Vận hành thời tiết tư bề dưỡng nuôi.*
2. *Cõi phàm tục an ngôi định thứ,
Chốn hư vô nắm giữ quyền năng,
Hong ân võ lộ rưới chan,
Sanh sanh, hóa hóa trên đàng hóa sanh.*
3. *Người mang máy tối linh xuống thế,
Vạn vật đều chấp chế trị vì,
Thiên nhiên màu sắc những chi,
Là Thầy tô điểm tân kỳ lịch xình.*
4. *Con có nhìn hiện tình sự thế,
Hiện tình kìa dâu bể điêu linh,
Hiện tình chiến họa đao binh,
Hiện tình non nước dân sinh khổ nân.*
5. *Thầy khai Đạo là toan cứu cánh,
Tỉnh thức con trong cảnh đau sầu,
Đã không chia biệt Á, Âu,
Một dòng một giống lẽ đâu nở đàn.*
6. *Hồi chức sắc đàn anh sứ mạng,
Hồi nhơn sanh dưới bảng Cao Đài,
Tiên thiên nhứt khí hóa khai,
Vạn thù quy nhứt không sai lẽ Trời.*
7. *Vui chi con trong thời chiến loạn,
Tranh chi con giả trạng vị ngôi,*

Bớt lần bày vẽ con ôi!

Đau lòng Từ Phụ nặng lời gièm pha.

8. *Con hãy giữ dĩ hòa vi quý,*

Hòa mới tường đạo lý cao siêu,

Mới không phạm luật Thiên điều,

Mới mong anh dốt, em diu sớm hôm.

9. *Đạo thống nứt bao gồm toàn thể,*

Sử Đạo còn dành để chép ghi,

Long Hoa đại hội trường thi,

Hữu công tác thưởng, không vì, chẳng tư.

Hỡi các con chúc sắc hướng đạo! Các con hãy ghi nhớ điều chót sau đây: Thầy không khi nào đến và chứng với sự chia rẽ do phạm tâm dấy động. Hôm nay, Thầy đến đây chứng ở lòng thành kính vì hai chữ hiệp hòa của các con, từ chúc sắc hướng đạo lưỡng đài, và Thầy ban ơn lành cho toàn thể các con, từ xa xôi hẻo lánh, đường sá hiểm trở, lui tới gay go. Các con không quản sự nguy hiểm cùng cực nhọc đó, quy về dưới mái thánh đường để lắng nghe tin tức Đạo, đã thể hiện lòng thương yêu hòa ái. Thầy sẽ cho các Đấng Tiên Thánh thường trực hộ trì các con giữa thời đao binh chiến loạn, miễn là các con đừng xa rời lòng đạo đức.

(...)

THI

Thầy chứng tâm thành lễ hiến dâng,

Đàn trung nam nữ gọi thâm ân,

Gia công diu dẫn trên đường đạo,

Mà giải oan gia nghiệp chướng lần.

Thầy thượng ỷ. Thăng.

31. CHÍ CƯƠNG QUYẾT TRÌ THỬ TRÊN ĐƯỜNG SỬ MẠNG

Thiên Lý Đàn
Tuất thời, 01-8 Át Ty (27-8-1965)

THI

Kim ngân mã não nứt thời gian,
Quan(g) tước vinh hoa giả mộng tràng,
Đồng đẳng nứt tâm quy chánh lộ,
Tử tôn do thử bộ nhiên khoan.

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Vạy chư Thiên mạng thành tâm tiếp điển Đức Đông Phương Chương Quán. Tiểu Thánh chào, xin xuất ngoại hộ đàn. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

Đông độ thương người chốn biển mê,
Phương chi giác ngộ dẫn đem về,
Chương đèn chơn lý soi đường lối,
Bao Quán thăng trầm khen với chê.

Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội đàn trung đẳng đẳng.

(...)

Bản Đạo vốn biết chư hiền đệ muội chưa rõ những điều uẩn khúc trong thời kỳ hỗn loạn biến thiên này, nên cũng nhơn cơ hội để một vài lời cho chư hiền đệ muội được rõ thêm, hầu vững một niềm tin trên bước đường hành sự.

Hồi chư hiền đệ! Thì giờ rất quý báu đối với người ưu thế tu thân, thì giờ rất thừa thãi đối với những người vô tâm, vô vị. Tất nhiên, chư hiền đệ đã hiểu một phần nào với óc sáng suốt của Thượng Đế phát ban, trong cuộc sống hiện tại, trước hoàn cảnh đổi thay, cần phải có chí cương quyết trì thủ, để khỏi rơi vào những trường vực trong thế đồ bể hoạn.

Đến như Bàn Đạo trong ngươn hạ này cũng đã từng xuống lên nhiều đoạn, giúp thế độ đời, nhưng đời cũng chưa biết Bàn Đạo là ai, mà trách nhiệm thiêng liêng đã thọ lãnh chung cùng đức háo sanh của Tạo Hóa, vẫn nặng mang oằn oại, không giờ phút nào không nghĩ đến, thì chư hiền đệ hiện giờ cũng phải như Bàn Đạo.

Trong thiên hạ, tất cả chúng sanh đều là phật tiên thánh thần, cũng đều là quỷ ma tà quái. Nếu chư hiền đệ rõ biết, tất nhiên trên đường hành sự không một máy may chướng ngại, bởi chí hy sinh, tâm can trường của bậc trọng phu quân tử, của một nhơn sanh trên thượng giới.

(...)

Bàn Đạo dạy chung tất cả các phận sự, cần vững tinh thần và giữ mình cho trong sạch, đừng để một việc gì lưu lại trong lòng, thì sân si, hỷ nộ sẽ không chế ngự được, việc cả mới thành, nghe chẳng?

Từ đây sắp đến, mọi việc sẽ tiến lên một cách rực rỡ huy hoàng, nhưng sau việc ấy có bao nhiêu điều mục nát của những đám tà tâm đang chực chờ khuấy phá, nên trong sự tiến phải dè ở sự thoái. Điều tiến thoái là căn bản nơi tâm. Tâm chủ định, tâm cương quyết, tâm quang minh sẽ vượt qua tất cả.

Bản Đạo dạy như thế là đủ rồi. Còn thì giờ để gác lại ngày sau, cho những người hữu duyên hữu phúc nhìn thấy ngọn đèn chơn lý sáng soi.

THI

*Chẳng quản thâm canh đến điện tiên,
Lòng này nghĩa bạn kết nên duyên,
Đôi câu khuyên nhủ nên ghi nhớ,
Do một chữ tâm chuông phước điền.*

(...)

Bản Đạo ban ơn lành toàn cả chư hiền đệ, hiền muội lưỡng đài.

*Trần gian ráng lập quả công,
Cảnh tiên Bản Đạo nặng lòng chở che.
Thu qua, đông lại, xuân, hè,
Cơ Trời lối dạng, ngại e làm gì.
Tu đi, hãy ráng tu đi,
Ấy nguồn hạnh phúc trường kỳ tồn sinh.
Vì nhau nhắc nhở nghĩa tình,
Giã từ đệ muội, Thiên Đình dòi chơn.*

Thăng.

32. THÀNH ĐẠO DO CON TRỌN CHÍ THÀNH

Chơn Lý Đản (Vạn Quốc Tự)
Ngọ thời, 15-8 Ất Tỵ (10-9-1965)

THI

*Mùa Thu năm trước trở về đây,
Thu hồi về xem thế sự này.
Nhơn vật toi bởi cơn khói tỏa,
Non sông mù mịt ngút sương bay.
Nắng hồng đang vệt vàng u ám,
Mưa móc vừa chan cảnh nạn tai.
Ngoảnh lại trời Nam cơ cứu cánh,
Ai ơi! Tâm đạo dưới chơn Thầy.*

Hồng Cúc Tiên Nương

Mừng chur Thiên mạng. Chị chào các em nam nữ. Hôm nay Chị được vinh hạnh cùng Từ Mẫu lâm đàn để viếng thăm các em và hộ giá. Chị cầu chúc cho các em trong mùa thu này sẽ được nhiều hồng ân ban bố. Các em thành tâm tiếp điền. Hẹn gặp lại khi sau. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Trời thu dịu dịu ánh thiên quang,
Kim Mẫu Từ Tôn đến thế gian.
Muôn trượng điển lành rơi bút ngọc,*

*Một tòa chiêm ngưỡng chứng lòng vàng.
Đuốc thần cây trẻ soi chơn lý,
Đèn huệ nhờ con rọi Niết Bàn.
Cá vượt long môn rồi có thuở,
Hóa rồng vùng vẫy cõi Nam bang.*

Nhân tiết trung thu Mẹ đến trần gian để chứng lễ tâm thành hiến dâng của các con và ban hồng ân cho toàn cả các con trong thế giới đều được thấm nhuần tình thương Vô Cực để dịu dần cơn dục vọng, hầu sống chung một bầu nonh loại đạo đức.

Con ôi! Nhìn thấy vạn linh sanh chúng, lòng Từ Mẫu rất đỗi lệ xót thương. Nhìn nền Đại Đạo đang xây đắp cõi thế gian lại càng bi ai thống thiết.

Hôm nay Mẹ đến để chứng lễ khai đàn nơi Vạn Quốc Tự là Mẹ muốn tu chỉnh để trung hưng chánh pháp Đại Đạo và định lại danh từ Chơn Lý đã ban khi xưa, làm tiếng chuông ngân để gọi hồn nữ lưu trong hội thế gian biến chuyển.

Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Hỡi các con! Tình Vô Cực vô biên. Mẹ ước mong sao lòng các con cũng phải chí thành vô hạn mới có thể thấu được lý nhiệm mầu siêu việt và hoạch định một tương lai đạo đức cứu cánh toàn linh.

Con ôi! Nơi thế gian này, bao nhiêu thủy tú, sơn kỳ, địa linh, là Mẹ dành để làm nơi đào luyện các con trong cơ tiến hóa. Các con sẽ thọ hưởng thanh thú để tâm linh được nhẹ nhàng trực giác nguyên nhân mà sống chung một bầu trời an tịnh, một thế giới hòa bình. Nếu các con xem đó và dụng đó như một miếng mồi ngon để nhử hàng xa mã, thì thế gian này sẽ biến thành những cánh rừng già, mà các con lại

xâu xé lẫn nhau.

Ví như các ngôi thánh đường được xây dựng lên để thể hiện lòng chiêm ngưỡng tối cao của các con, và làm nơi hội đồng biểu dương chánh pháp, thì các con phải cần tu học cho hoàn toàn đạo đức.

Các con sanh vào kỳ biến thiên hỗn loạn nên Đại Đạo mới trung hưng chánh pháp ổn định thế gian. Các con phải xác nhận mục đích và tôn chỉ để đặt mình vào cương vị lãnh đạo giáo đồ, phải chánh tín để đem chánh tín cho mọi người, phải thực hành chơn lý để mọi người đều đến với chơn lý.

Các con còn mang một thân hình huyết nhục, còn sống trong cõi tạm hồng trần, đang tu luyện chớ chưa đạt đến cơ siêu màu của Tạo Hóa. Nếu như các con háo kỳ, tự xem mình là một bác học để thí nghiệm tôn giáo, thì các ngôi thánh đường sẽ biến thành những nơi đầu phép màu, giành đạo hữu, sanh chúng phải đại nguy. Chừng ấy, dầu có đền đài, am tự nguy nga đồ sộ chẳng nữa, đối với Thiêng Liêng đạo đức đều vô nghĩa cả.

(...)

THI

*Thành đạo do con trọn chí thành,
Ngăn ngừa tư dục ở tâm sanh,
Bụi trần chớ để mờ chơn tánh,
Ngôi vị Tiên cung Mẹ sẵn dành.*

BÀI

*Mẹ sẵn dành hồng ân cho trẻ,
Chẳng riêng mình nặng nhẹ chung lo,*

*Thế đồ muôn dặm quanh co,
Kề vai gánh đạo, gánh cho vững vàng.
Thu sang rồi, thu sang đây nữa,
Thu sang thu lần lựa thu sang,
Bên màn nhật thức thiêu quang,
Con ôi! Lòng Mẹ chứa chan cảm hoài.
Con giữa chốn trần ai lẫn lóc,
Mẹ Thiên Cung lụy ngọc rơi rơi,
Đành rằng khai Đạo cứu đời,
Đạo cho nên đạo thì đời mới yên.*

Các con! Các con sống trong thế sự điều linh tàn khốc, thì cảnh ấy hằng ngày đang báo hiệu giác quan. Con phải biết luật định của Trời, thì khi được yên nên ngửa khổ, chớ đừng để khổ mới cầu yên.

THI

*Con yên con cứ tưởng con yên,
Mấy kiếp tu thân mới vẹn tuyền,
Nếu hiện kiếp này không giác ngộ,
Luân hồi chuyển kiếp khổ triền miên.*

TIẾP BÀI

*Đạo muốn yên mới giềng nắm giữ,
Giữ mới giềng căn cứ tu thân,
Con tu trước có mấy phần,
Trí tri cách vật, chánh tâm, ý thành.
Thành ý vốn không sanh tà niệm,
Tà niệm không là điểm chánh tâm,
Chánh tâm không tưởng sai lầm,*

Mới tường chánh đạo cao thâm ý Trời.

Học đạo phải do nơi chơn lý,

Tu hành thời chánh kỷ hóa nhân,

Đạo mầu vô thượng thậm thâm,

Lý mầu siêu việt, tinh thần Phật Tiên.

Con ôi! Hiện tình cơ đạo còn đang phân phân bất nhứt, mà các con chưa thắng được mị quyền. Vì thế mà Mẹ rất thương các con phải nữ, chúng nó có một tâm hồn yếu ớt và một hình vóc liễu bô. Lúc thiếu thời thì ít giác ngộ tu thân, đến lúc mỗi gánh oằn vai lại tìm về với Mẹ. Có đũa sớm phát tâm mộ đạo, chẳng thích việc hồng trần, tránh xa đời khổ lụy, rất đáng ngợi khen.

Mẹ rất thương là thương các con trong thời biến chuyển, tiếc là tiếc các con thiếu dạ can trường, nên trong việc tu học lại lười biếng, chỉ quen tánh vui đâu chúc đó. Còn đũa giỏi giảo siêng năng, vừa vượt bực lại tự kiêu tự ái. Nhưng bịnh sanh thì tinh thần phải mờ ám, thần quyền mới thừa cơ chế ngự, mưu chước sắp bày, chỉ trích, tặng phong, nhóm này nhóm nọ. Dầu chưa đến nỗi hờn giận rẽ chia, nhưng mỗi đũa đều tách một lối riêng, phải hay không vẫn tưởng mình là cao siêu bí pháp. Nhưng con ôi! Đâu ngờ kẻ trộm thừa đêm tối mới trộm đồ vật. Quỷ ma cũng thừa lúc người đang tham mê dục vọng mới vẽ trò tà mị.

Mẹ đã dạy các con nhiều lần: Trời đất không riêng, đạo lý có một. Đã là có một thì không riêng, mà tư riêng là không còn một của đạo lý nữa.

Con hãy học đức từ bi của Phật, bác ái của Tiên, công bình của Thánh, cùng hợp ý chung tâm để tìm lẽ Đạo, thì tất nhiên điều sai lạc sẽ được phô bày tỏ rõ. Con sẽ được sự

bảo vệ của các đồng đạo, và khi nhơn dục tịnh tậ, thiên lý sẽ lưu hành. Đó là chơn lý của công trình, công quả và công phu vậy.

THI

*Đạo lý chỉ cần lẽ thiệt thôi,
Đừng mơ ảo ảnh chốn xa xôi,
Trong con sẵn có cơ phàm thánh,
Lặng lẽ lòng con rõ máy Trời.*

(...)

NGÂM

*Mừng con trong tiết trung thu,
Lời vàng Mẹ để con tua học hành.
Điện tiền từ giã con thơ,
Diêu Cung Mẹ ngự trông chờ các con.*

Thăng.

33. BÀI HỌC XÂY DỰNG

Thánh thất Tân Định
Tý thời, 15 rạng 16-8 Ất Tỵ (10-9-1965)

THI

*Các vị Tiên Nương hộ giá loan,
Vân Hương Thánh Mẫu kiểm đàn tràng,
Linh truyền nam nữ tâm yên tịnh,
Kim Mẫu Từ Tôn phước huệ ban.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên mạng. Chị chào các em nam nữ trung đàn. Các em thành tâm tiếp Từ Tôn Kim Mẫu và các Tiên Nương lâm đàn dạy đạo. Chị chào chung. Lui.

(...)

TIẾP ĐIỂN

Mẹ linh hồn các con nam nữ

Mẹ mừng các con đấng đấng.

THI

*Một tòa Vô Cực chiếu tâm linh,
Thể hiện Từ Tôn chốn Ngọc Đình.
Trước bệ Diêu Trì hoa lánh lánh,
Trong thềm Kim Mẫu ngọc rung rinh.
Hạc châu giá ngự dìu con trẻ,
Đèn huệ ban ân độ chúng sinh.
Này hỡi các con thu mấy độ,
Trông chờ nam nữ vẹn công trình.*

Mẹ giáng đàn hôm nay để chứng lòng thành kính các

con đã xây nên ngôi Diêu Trì Bửu Điện. Tuy chẳng phải là cung điện lầu son, nhưng với những tấm lòng thành tín ngưỡng, thật đáng khen.

Mẹ miễn lễ. Các con an tọa đặng đặng.

(...)

Các con ôi! Diêu Cung Mẹ đã ngự từ xưa. Với tấm lòng thành các con, Mẹ vẫn luôn luôn ngự, không một giờ phút xao lãng, chớ không phải vì điện ngọc lầu son, đèn vàng gác phượng, mà trong đó không có sự chân thành, thiếu lòng thương yêu, thiếu tình đoàn kết. Do đó Mẹ đã ban ân các con rất nhiều trong thời gian xây dựng đến ngày hôm nay. Đây là lời xác nhận để các con an lòng mà phấn khởi trên bước đường lập công bồi đức. Thật ra, có đa số con đã ngậm hiểu như vậy.

Con Đầu Họ Đạo hãy đem một đĩa trái cây trên chánh điện đến đây. Sau khi xả đàn, chính tay con hãy phân phối cho huynh đệ, tỷ muội các con đều cộng hưởng một phần thưởng khích lệ, vì nơi cảnh hư vô chi khí, Mẹ không của cải, cũng chẳng bạc tiền để làm phần thưởng cho các con. Con đừng nên bỏ sót một con nào, dầu nam nữ lớn nhỏ.

THI BÀI

- 1. Tam Giáo bởi căn nguyên Đại Đạo,
Kìa Thích, Nho, Gia, Lão lân bang,
Mấy ngàn năm đã mấy ngàn,
Tay phàm dẫn dắt con đàng siêu sinh.*
- 2. Nay Thượng Đế chính mình giáng thế,
Vì chúng sanh trong bể hạ nguơn,

Trong cơ sàng sẩy định phân,*

Hoằng khai chánh đạo, xá ân Tam Kỳ.

3. *Mấy mươi thu có chi hồi trẻ,
Mấy mùa thu lặng lẽ trôi qua,
Thấy con lặn hụp ái hà,
Đứa trong cửa đạo, đứa xa dặm trường.*
4. *Đến xin Mẹ tình thương tuyệt đối,
Giữa khi con mỏi gối oằn vai,
Đạo đời mặn lạt chua cay,
Mắt chưa ráo lệ, tóc phai sắc huyền.*
5. *Đứa giàu có bạc tiền sang cả,
Đứa uy quyền môn hạ nghinh ngang,
Con ôi! Hạnh phúc ai ban,
Phải chăng nhiều kiếp tu thân mới là?*
6. *Đứa thiếu thốn thiết tha than thở,
Đứa cơ bần sớm nợ chiều nần,
Khổ đâu con máng vào thân,
Phải chăng kiếp trước quả nhân tạo gây?*
7. *Sách có dạy: Dục tri tiên kiếp,
Thì hãy trông duyên nghiệp hiện thời,
Muốn xem hậu quả đối đời,
Hãy trông những việc tự nơi con làm.*
8. *Trên Tào Hóa cầm cân công luật,
Đều phát ban rất mực công minh,
Con ôi! Trời đất rộng thình,
Mấy lông chẳng lọt, công bình thưởng răn.*
9. *Con muốn yên, ngày hằng lo đạo,
Tu hiện thời mà tạo tương lai,
Tránh bao nhiêu nghiệp trần ai,*

Khỏi bao nhiêu cảnh họa tai khổ sầu.

10. *Tu tìm hiểu cơ mâu vô thượng,
Tu cho thân khỏi vướng luân hồi,
Nói đường chánh đạo con ôi,
Thực hành chơn lý mới rồi phận tu.*
11. *Chánh đạo chẳng âm u mờ tối,
Chơn lý không lừa dối nguy tà,
Đã sanh ra kiếp người ta,
Bao nhiêu lẽ thiệt trước tòa lương tri.*
12. *Khi hiểu được những gì chơn lý,
Thì không còn ích kỷ hại nhơn,
Đạo không tách khỏi lý chơn,
Đạo càng hiểu đạo, keo sơn tu trì.*
13. *Con đừng mơ những gì huyền ảo,
Cho mị tà lộn lạo rủ ren,
Cửa Trời sẵn để khóa then,
Thì con cũng đã có riêng tự mình.*
14. *Mùa thu này với tình mâu tử,
Đến thu sau tuần tự tiến lên,
Con ôi! Hoa nở trước thêm,
Ước mong con Mẹ đoàn viên một ngày.*

TẢN VẤN

Hỡi các con nam nữ! Các con đã xây dựng xong về mặt hình thức đối với sở hữu các con. Tuy rằng khó mà còn có thể làm được, còn xây dựng về mặt tinh thần đạo đức thì lại càng khó hơn.

Hôm nay, các con hãy tô đậm hai chữ **xây dựng** để làm bài học hằng ngày trên bước đường đạo. Về mặt hình thức

cũng kể tạm yên. Rồi đây các con còn phải mất nhiều thì giờ để xây dựng về mặt tinh thần đạo đức.

Sở dĩ ngày hôm nay có một ngôi hữu hình đồ sộ là do các con đã gia công ruồng bỏ, phá vỡ những gì xấu xa, mục nát, hư hoại. Vậy thì về mặt tinh thần, trước khi muốn xây dựng cũng phải ruồng bỏ những gì gọi là xấu xa, ích kỷ, chia rẽ, xuyên tạc, nhỏ nhen, cố chấp, mà phải xây dựng lại tinh thần tốt đẹp, vị tha, quảng đại, khoan dung, phá chấp. Xây dựng từ bản tâm, bản thân, cá tính, đến xây dựng gia đình, phu thê, tử tôn, lân hồi xây dựng đến tình đồng đạo, bạn hữu gần xa.

Nếu những con có quyền thế, quy luật trong tay, hãy dùng đạo đức mà xây dựng lại dân tâm quảng đại quần chúng, từ gia đình, quốc gia và xã hội. Một người là một đơn vị nhỏ, được xây dựng kiện toàn về mặt đạo đức. Mười người được xây dựng như vậy, trăm, ngàn, muôn, triệu, triệu người được xây dựng như vậy, thì lo chi nhà chẳng yên, đạo chẳng thành, nước chẳng quyền, nhân loại chẳng an cư lạc nghiệp.

Hiện trạng ngày nay, nhân loại điêu đứng khổ sở vì thiên tai, chiến họa cũng bởi tại xa Thượng Đế, thiếu tinh thần xây dựng về mặt đạo đức. Ai cũng tưởng tự lo riêng cho mình, cho gia đình mình. Tinh thần ích kỷ hại nhân là mầm bọ phát những cảnh lâm than khóc hại như hiện trạng.

Thượng Đế đã phát ban cho mỗi người có đủ điều kiện như Thượng Đế. Chỉ tại người xa lân lẽ thiệt, điểm linh căn bị vùi lấp dưới lớp tham, sân, si, ái, ó, mà lu mờ dần, khiến bản thân người như đi đêm không đèn. Nếu mỗi chúng sanh đều làm đúng lời đạo lý truyền dạy từ ngàn xưa, thì ngày nay nhân loại sẽ được hưởng cảnh thiên đàng cực lạc

ở thế gian.

Các con giờ đây mới thấy rõ rằng thiên đàng hoặc địa ngục ở trần gian không phải Thượng Đế đem đến cho, mà chính tự nơi con người xây dựng mà nên.

Bài học **xây dựng** Mẹ đã ban vừa rồi, đó cũng là một phần thưởng các con, món quà quý giá.

Mùa thu sang năm, các con hãy hành đạo cách nào để tăng trưởng về mặt tinh thần, xây dựng Đạo Trời, để làm món quà dâng lên cho Mẹ.

Các con đã thấm nhuần bài học hôm nay, thì cõi lòng mỗi con như ngọn đèn sáng tỏ, tự soi đường lối cho đi. (...) Mẹ ban ơn lành toàn tất các con hiện diện đàn tiền. Mẹ hồi Diêu Điện. Thăng.

34. TU CHÁNH TÍN

Trúc Lâm Thiên Điện
Ngọ thời, 20-8 Ất Tỵ (15-9-1965)

Thành Hoàng Bốn Cảnh

Tiểu Thần chào chư Thiên mạng. Tiểu Thần tuân lệnh báo đàn. Chư Thiên mạng thành tâm tiếp Hộ Pháp Già Lam. Tiểu Thần xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỀN

KÊ

*Hộ đàn chuyển lệnh tiếp Thiên Tôn,
Pháp Đạo minh khai luật vĩnh tồn,
Già niệm chơn kinh vô biệt lý,
Lam trì định thể đáo Thiên môn.*

Hộ Pháp Già Lam

Ta chào chư liệt vị đấng đấng. (...) Kiểm đàn nghiêm lệnh, tiếp điền Di Lạc Tôn Phật. Ta xin kiếu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

KÊ

*Đương nhiên đạo pháp dị nan cầu,
Lai vãng hồng trần độ ngũ châu.
Hạ giới mê nơn trầm khổ hải,
Sanh môn xuất tánh đoạt thành sâu.
Di Đà nứt cú tri phương thức,
Lạc cảnh Tam Tông hóa nhiệm màu.
Tôn thượng triều nguơn ban thánh đức,
Phật Tiên Thần Thánh cộng ca âu.*

Bản Tăng chào mừng chư Thiên mạng, chư môn đồ lưỡng ban. Bản Tăng giáng đàn giờ nay để chứng lòng thành kính chư môn đồ đã vì kính mến tôn trọng Bản Tăng mà xây đắp nên ngôi Trúc Lâm Thiên Điện, đã góp thành bao nhiêu những tấm lòng quý báu. Để trọn điền lúc ban ngày, Bản Tăng khuyên thiện tín đừng nguyện xin việc riêng mà xao điền đồng. Vậy Bản Tăng miễn lễ. Đàn trung an tọa đấng đấng.

(...)

Chư môn đồ! Hỡi chúng sanh! Đạo là hư vô chi khí, hóa sanh Thái Cực ba ngôi. Ba ngôi đã đem ra ứng dụng vào cơ sanh hóa, tiến hóa của càn khôn vũ trụ nhân loài trong ba kỳ: thượng, trung, hạ nguồn, đúng với luật định tuần hoàn, châu nhi phục thi. Chỉ có chơn lý hoặc chánh đạo mới đi đến con đường hiệp nút mà thôi. Vì thế, đã trải qua các thời kỳ, Thượng Đế đã mượn không biết bao nhiêu hình thức, bao nhiêu danh từ, tùy theo trình độ tiến hóa của mỗi giống dân mà ban truyền giáo pháp, đã mượn tay phàm điều dẫn con đường siêu thoát phổ độ quần sanh.

Những thời kỳ ấy đã qua, ngày nay dân tộc Việt nói chung, chư môn đồ nói riêng, đã hữu duyên, hữu căn, hữu kiếp, gặp thời kỳ ân xá, Đại Đạo hoằng khai, dụng những danh từ và kinh điển rất thích hợp với giống dân địa phương, chỉ đường quanh nẻo tắt, mỗi trình độ đều có thể hiểu được và hành được, khỏi phải tốn phí công lao lặn biển trèo non, lên núi xuống đèo, tìm sư học đạo. Giờ đây, chỉ còn một cách là ở nơi người có thiện chí bền tâm cùng chấng.

Tam Kỳ ân xá, Phật Tiên, Thánh Thần đều phụ tá Thượng Đế mở mang khắp chốn cùng nơi, quyết phổ độ

cùng cứu rỗi muôn loài sớm trở về ngôi trường tồn chánh giác. Tuy rằng Bàn Tăng có sứ mạng thiết lập tam Long Hoa hội, nhưng các Đấng trong Tam Giáo Tòa vẫn công đồng phân phối, lãnh mạng xuống thế trung hưng chánh pháp cứu rỗi vạn linh.

Chư môn đồ hãy luôn luôn sáng suốt, học hỏi, nghiên cứu giáo lý để đặt mình đúng chỗ, đi đúng đường, hành đúng lý, có như vậy mới khỏi làm bàng môn tả đạo, rồi oan uổng công trình tự bấy lâu dày công xây đắp.

Bàn Tăng rất cảm kích tâm đạo của chư môn đồ sở tại nên mới ân cần nhắc nhở điều này: Dùng pháp môn riêng để tự tu hoặc dẫn dắt tha nhân cùng tu luyện, còn có ngày trở lại đường chánh đạo, khi hiểu biết mình đã lạc lối sa chơn. Nhược bằng dùng dục tâm tôn phù một giáo chủ để làm cứu cánh cho đời đạo đức, thì không ngày nào quy hiệp được, bởi vì dục tâm bất trú.

THI

*Một mái chèo buông, một mái chèo,
Thuyền từ biển khổ vượt lân theo.
Trương buồm bác ái nương chiều gió,
Cầm lái vô tư lựa thế dèo.
Rước khách trăm luân cơn đấm đuối,
Đưa người trần tục thoát cheo leo.
Tàn linh ơi! Hãy nghe Ta gọi,
Thấy bóng Đài Cao phải ráng chèo.*

TRƯỜNG KỆ

*1. Ta vốn thiết chủ hơn Hoàng Cực,
Đời gọi ta Di Lạc Thiên Tôn,*

- Kim lai chuyển thế bảo tồn,
Hạ sanh cứu kiếp nguyên nhơn phục hồi.*
2. *Đạo trước có từ ngôi Vô Cực,
Khối hồng môn không dứt chuyển xoay,
Hóa ngôi Thái Cực là Thầy,
Huyền Khung Thượng Đế sắp bày thế gian.*
  3. *Đạo là cơ tạo đoan, cứu cánh,
Đạo là đường chơn chánh siêu nhiên,
Đạo là nhứt khí tiên thiên,
Tam Thanh ứng hóa Phật Tiên, Thánh Thần.*
  4. *Muốn học đạo, tu thân trước nhứt,
Tu thân sao cho được vẹn toàn,
Thân tu cương kỷ chấp đoan,
Gia đình, xã hội, mới toan đại đồng.*
  5. *Thân tu đặng, lòng không sanh nghiệp,
Thân tu rồi trực tiếp máy linh,
Của Trời ban sẵn cho mình,
Dem ra sử dụng với tình thiên nhiên.*
  6. *Đạo lý là huyền huyền diệu diệu,
Đạo lý là yếu yếu minh minh,
Thâu vào một khối chí linh,
Buông ra muôn trượng bảo sinh nhơn loài.*
  7. *Khuyên người đừng hiểu sai lý đạo,
Khuyên người đừng hoài bão dục tâm,
Dục tâm là bể luân trầm,
Là nơi địa ngục, là mầm dây oan.*
  8. *Người tu phải định an tâm tính,
Người tu cần điều chỉnh tác phong,*

Tính tâm như ngọn đèn hồng,
Tác phong là thể bao vòng chờ che.

9. Người tu phải e dè lục tặc,
Người tu cần thắt chặt tình thân,
Giặc không đánh, loạn tinh thần,
Tinh thần hòa ái, nghĩa nhân, đại đồng.

10. Tu chớ gọi tu vòng tu tắt,
Tu đừng rằng tu nhật tu thừa,
Tu trong cứu phẩm tam thừa,
Tu như kẻ sĩ đi giữa thủ khoa.

11. Tu chánh tín mới là tu kỹ,
Tu lý chơn đích thị tu thân,
Còn sanh giữa chốn hồng trần,
Bụi trần không nhiễm thì thân vẹn toàn.

12. Tu cũng là an bang tế thế,
Tu cũng là bốn bể đệ huynh,
Trước tiên lòng hãy dạy mình,
Đại đồng bác ái gây tình thương yêu.

13. Tình Tạo Hóa ban đều muôn vật,
Trời với người bản chất giống in,
Trời thì có nhật nguyệt tinh,
Người thì lại có đủ tinh khí thần.

14. Trời đất có ngũ hành năm sắc,
Người tâm can phé đặt thận tỳ,
Huyền vi, một máy huyền vi,
Luân luân chuyển chuyển chẳng khi nào ngừng.

15. Luyện cho đặng tinh ngưng thần kết,
Soi cho thông khí huyết Huyền Quan,

*Khảm Ly trở lại Khôn Càn,
Siêu phàm nhập thánh con đàng là đây.*

16. *Tu với luyện giải bày rồi đó,
Hồi môn đồ hiểu rõ pháp môn,
Nhớ lời Di Lạc Thiên Tôn,
Tam Kỳ Đại Đạo chiêu hồn tân dân.*

(...)

Bần Tăng ban ơn lành cho toàn chư môn đồ địa phương
sở tại được đạo tâm tinh tấn, trí huệ quang minh, nhứt tâm
hành chánh đạo.

(...)

*Ban ân toàn tất môn sinh,
Thế gian hành đạo, Phật đình xin thặng.*

35. KIỂM ĐIỂM LẠI QUÁ TRÌNH CƠ ĐẠO

Huần Cung Đàn
Tuất thời, 29-8 Ất Ty (24-9-1965)

THI

*Vâng lệnh Mẫu Nghi đến báo đàn,
Chào chư liệt vị khắp tam ban,
Pháp đàn trên có vô vi điển,
Của Đức Đông Phương ánh bủa tràn.*

Nhứt Nương Tiên Nữ

Chào chư Thiên mạng, chư đạo tâm nam nữ.

Vâng lệnh báo đàn, có Đức Vô Cực Từ Tôn giáng cơ.
Vây chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiên Nữ xuất ngoại
ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu Mẹ linh hồn các con

Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*Từ thử dạy khuyên đã quá nhiều,
Hỏi con còn nhớ được bao nhiêu?
Nỗi đời nỗi đạo hai vai chít,
Lỡ đệ lỡ thầy một bước xiêu.
Đứa dỏ bôn chôn ngay buổi sáng,
Người hay luộm thuộm đến ban chiều.
Non đoài ác lặn chuông linh giục,
Bỏ trẻ đường ngay kịp dắt dìu.*

Các con nam nữ! Mãi đến hôm nay, qua khỏi ngày lễ kỷ niệm Khai Đạo một tuần, Mẹ mới giáng đàn nơi đây để kiểm điểm lại quá trình cơ đạo làm một bài học chung để các con ghi nhớ ngày kỷ niệm đó.

Mẹ miễn lễ toàn tất. Các con an tọa.

Các con ôi! Đến nay cơ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã trải qua ngót bốn mươi thu. Sự phổ truyền chánh giáo, hướng dẫn quần linh buổi hạ nguơn trên bước đường tu học, các con đã đóng góp một phần công quả rất lớn trong sử Đạo.

Về phương diện thể Thiên hành hóa, các con đã được một điểm son, nhưng còn về phương diện hiệp nhứt quy nguyên một thể thống đạo tại nước nhà, các con còn vấp phải bao nhiêu trở ngại.

Nhưng dầu sớm dầu muộn, những trở ngại đó các con sẽ vượt qua. Có như vậy phương thức hành đạo, kinh điển, đạo luật mới có cơ hội soạn thảo duy nhứt. Từ đó mới có thể phổ truyền năm châu bốn biển. Còn như trước hiện trạng, các con chưa thể làm gì được hầu thực hiện sứ mạng cao cả đó.

Giả thử hiện giờ, nếu có một ngoại nhơn từ phương trời Âu, Mỹ, Úc đến hỏi sự tổ chức trong đạo Cao Đài, các con phải nói làm sao, giải thích làm sao, dựa vào tiêu chuẩn, đạo luật nào để giải thích cho ngoại nhơn đó khỏi thắc mắc lăm lăm một khi được hỏi đến một con thứ hai ở chi phái khác?

Hôm nay các con hãy bình tâm cùng Mẹ kiểm điểm, ôn lại trong quá trình với những sứ mạng thể Thiên hành hóa, gồm mây lãnh vực và mây xu hướng trong hàng huynh đệ các con.

Cũng thời một cõi lòng thiết tha thương Thầy mến Đạo, con nào cũng muốn sáng danh Thầy, rạng danh Đạo, nhưng chính trong mỗi con còn thiếu những điều kiện và hoàn cảnh, do đó là một trở ngại rất lớn.

Con có đứa khi đặt mình vào Đạo, hằng muốn đem chánh pháp, đạo luật, kinh điển phổ truyền khắp nơi để cho nhơn sanh tỉnh thức tu học, để tạo lập một cõi thiên đàng ở thế gian toàn là hiền nhân đạo đức.

Cũng có đứa nóng lòng vì việc đạo, bước xa hơn một bước, là tạo thế lực bên đời để dễ bề phổ truyền chánh đạo, nhưng không hay rằng mình đã vướng chon trong lưới rập thường tình của thế nhân.

Cũng có đứa nóng lòng vì việc quốc gia đại sự, muốn chen chân vào đó để làm phương tiện hoạt động phổ biến Đạo Trời.

Cũng có đứa vì tiền đồ Đại Đạo và danh nghĩa đạo giáo, giữa buổi thế sự phân tranh, muốn được tiếng nói Đạo Thầy làm trung gian để giải hòa mọi mặt.

Cũng có đứa muốn tại gia tu học, gìn giữ tân pháp.

Cũng có đứa thường xuyên đi đến chùa thất để học hỏi điều hay lẽ phải trong hàng huynh đệ tiền phong.

Cũng có đứa trong tâm chẳng muốn đi đâu, nhưng sợ e vắng mặt lâu ngày rồi huynh đệ cho mình là ngã đạo, nên ngày sóc vọng rúng rỗi bước đến chùa thất cho có lệ.

Cũng có đứa không quản của, công, đem đóng góp vào cơ quan Đạo để được hưởng phúc hồng Thầy Mẹ rưới chan.

Cũng có đứa vào Đạo để thọ Thiên phong vào hàng anh

lớn, đợi ngày lâm chung tuổi tên được vào sử Đạo.

Nhưng rồi các con ôi! Ai là bực xứng đáng thay mặt Chí Tôn để nói lên được tiếng nói duy nhất của đạo Cao Đài? Ai là người xứng đáng nói lên tiếng nói để cảnh tỉnh các lãnh tụ chi phái đạo để cùng vạch một đường hướng chung cho bước tiến của Đạo Trời?

Bởi trong hàng huynh đệ các con, có những điều kiện không đồng nhưt.

Con thì có thành tích công quả với sử Đạo, nhưng thiếu tài cán hoạch định đường lối tiến cho non sanh.

Cũng có con đức tài vẫn có, nhưng thiếu thông minh hoạt bát lỗi lạc để diễn tả hết những tối thượng siêu đẳng của Đạo Trời.

Cũng có con tài đã có, hoạt bát đã hay, nhưng thiếu thiện tâm, thiện chí hoằng dương Thiên Đạo.

Cũng có con tài có, thông minh có, thiện chí có, nhưng thiếu về thành tích tiền bối khai minh Đại Đạo.

Cũng có con thừa tài, dư đức, thiện chí có dư, thành tích sử Đạo có sẵn, nhưng vì hai chữ nghèo nàn về vật chất mà tiếng nói trung kiên chẳng được ai nghe, chẳng được lưu ý đến.

Cũng có con chẳng có những điều kiện trên, chỉ có một mảnh tâm trung thương Thầy mến Đạo, chất phác hồn nhiên, như như mộc mạc. Mà chính là những con đó đã đóng góp cả của lẫn công rất nhiều với cơ đạo, đã hy sinh đặt mình dưới sự sai khiến hướng dẫn của đàn anh hướng đạo. Nhưng ai là người xứng để lãnh nhiệm vụ hướng dẫn đó hỡi các con?

Các con tự hỏi mình đặt thân vào cửa Đạo để mà chi? Có phải để tự giác, tự tu, tự nhận làm những việc thiện, việc nhân nghĩa để trả lần bao nghiệp oan khiên tiền kiếp, nhẹ mình hầu sớm để hưởng đời thượng nguon thánh đức, an cư lạc nghiệp, đất Thuấn trời Nghiêu, sau ngày viên mãn phủ sạch nợ trần, điểm linh quang được trở về hiệp nhứt cùng Thầy Mẹ hay chăng?

Đó là điều mà Chí Tôn và các Đấng thiêng liêng đã dạy ngay từ buổi khai Đạo.

Đạo khai để cứu đời, chớ không phải làm nhặng cho đời. Mà cứu bằng cách nào vậy hỡi các con?

Chính các con phải tự cứu mình trước rồi mới có phương tiện và điều kiện cứu kẻ khác. Tự cứu mình như thế nào đó các con?

- Trước hết, phải thành thật với lòng mình, tự đóng khung mình trong kỷ luật Đạo, gột rửa hết những tánh ích kỷ xấu xa, ý nghĩ đen tối, tánh nết ganh hiên ghét ngỗ.

- Tập lần đức bác ái, vị tha, tinh thần phục thiện.

- Thực hiện được đường lối công bình, bác ái, từ bi.

Ba điểm đó là sơ khởi, người mới giữ Đạo phải tập làm cho được.

Từ bi là mình phải bắt nẫn, thương tâm trước những sự đau khổ nhục nhã của kẻ khác. Cốt làm sao giác ngộ và tạo mọi hoàn cảnh để giúp kẻ khổ sớm thoát ra vòng tội lỗi đen tối.

Bác ái là xót thương tất cả, chẳng những Nhơn loài, mà thương luôn đến loài thú cầm thảo mộc, bò bay máy cựa. Tha thứ những kẻ có lỗi với mình để cảm hóa họ lại gần

với mình, hầu hướng dẫn họ lần vào đường tu hành chánh đạo.

Từ bi, bác ái khi con làm được xong, cũng phải nhớ đến công bình.

Chính sự chạy lạt của các con đã gắn liền với hai chữ công bình, vì không thể ngon miệng với cao lương mỹ vị trên cái đau khổ chết chóc của loài khác. Mình muốn Trời Phật, Thánh Thần hộ độ, khoan dung, dìu dắt mình tai qua nạn khỏi, sớm ngộ Đạo, thì mình cũng phải hộ độ, dìu dắt những kẻ khác và khoan dung, công bình với kẻ khác. Dầu kẻ đó là người nghịch, cũng phải tạo cho được lòng thương đối với họ.

Chính trong chữ tự tu, tự cứu, các con phải làm được những điều sơ đẳng đó rồi mới nói những việc khác.

Người tu tại gia là một đơn vị tín đồ. Nếu chưa được làm bậc hướng đạo, cũng phải cho xứng đáng một người tín đồ. Khuyên người làm từ bi, bác ái, công bình mà chính mình không làm được thì sự khuyên đó không đem lại kết quả gì hết.

Các con đừng mong vọng Thiêng Liêng thổ lộ Thiên cơ cùng thời cuộc. Mong vọng đó là kẻ hở, là chỗ yếu để cho mị tà lợi dụng sở thích đó, hướng dẫn các con xa Thầy xa Đạo.

Hỡi các con! Muốn biết để làm chi? Giả thử Thiêng Liêng cho biết đời thượng nguơn thánh đức sẽ lập vào năm, tháng, ngày, giờ nào đó, rồi các con phải làm gì cho thích hợp nếu các con thiếu công quả, thiếu những đức tính của người tu?

Tại hại hơn nữa, khi các con biết được Thiên cơ thời sự,

bản tánh háo danh, hiếu kỳ sẵn có, tiết lậu đầu đảng xó chợ, đó là mầm tai họa nảy nở trong người các con.

Các con chỉ biết có một đường lối tu chơn tích đức, công quả phổ giáo Đạo Trời, cảnh tỉnh sanh linh. Hễ mỗi người thực hiện được tình thương thì không còn giết hại lẫn nhau, đòi thái bình thanh trị dầu không cầu mong cũng đến.

Ngày mới khai minh Đại Đạo, những tiên tri đã có, cơ tiền định đã được hé mở đôi phần, nhưng chúng sanh không lưu ý vì đương hưởng cảnh an cư, mấy ai nghĩ đến cơ cuộc sẽ diễn biến và diễn biến như ngày nay.

Nước đến trôn, tâm hồn rối loạn, chạy đến cầu xin Thượng Đế cứu rỗi cho mình. Thượng Đế thương tất cả chúng sanh, mở Đạo cho chúng sanh tu để tự cứu và cứu kẻ khác. Nhưng nếu chúng sanh không tu, không tự cứu, Thượng Đế cũng chẳng biết làm sao!

THI BÀI

- 1. Các con hãy lần tay đếm lại,
Đạo Thầy khai đã mấy mươi thu,
Con nào quyết chí lo tu,
Con nào nương ả bóng dù tạo cơ.*
- 2. Lời thánh dụ phú thơ còn đó,
Bao thi văn dạy dỗ khuyên răn,
Mong cho thế sự ăn năn,
Tự tu, tự tỉnh, lần phăng đường về.*
- 3. Cõi trần là sông mê bể khổ,
Tạm thời gian con ở nơi đây,
Biết bao những việc quấy rầy,
Lo ăn lo mặc, dở hay đủ điều.*

4. *Việc phải trái sớm chiều đây đó,
Việc nghĩa nhân khắp ngõ cùng làng,
Tình thương lẫn với thù hằn,
Khi hờn khi giận, cố dẫn cho qua.*
5. *Xuân hạ đến thu tàn đông chí,
Việc đời no cũng chỉ đây thôi,
Tai Trời ách nước than ôi!
Thương con trong cảnh quả nhồi thế gian.*
6. *Quanh năm cảnh cơ hàn túng thiếu,
Nghèo với giàu đồng chịu ngang nhau,
Nghiệp chung mấy kiếp biết sao,
Hẹn ngày để trả cho nhau tại trần.*
7. *Vì thương con bao lần mở Đạo,
Vì thương con Đạo giáo khai minh,
Miễn con giữ được chân tình,
Kỳ Ba ân xá siêu sinh dễ dàng.*
8. *Con hồi con! Mau toan lo liệu,
Con hồi con! Bận bịu chi đời,
Mảng lo phải trái cho rồi,
Thân tàn sức mỏng Đạo Trời chưa xong.*
9. *Tu đi con! Giữ lòng bác ái,
Tu đi con! Gây lại tình thương,
Kêu nhau chung bước một đường,
Đừng phân màu sắc khác thường trắng đen.*
10. *Con phải cố khêu đèn chơn lý,
Cho người đời để ý nhìn theo,
Nữ nam chẳng luận giàu nghèo,
Tình thương bủa rộng nhắm vào hành y.*

11. Đêm thanh vắng Mẹ ghi mấy đoạn,
Kêu con hiền phải ráng nghe qua,
Chinh chinh bóng nhụt xế tà,
Hẹn ngày hội ngộ canh gà gáy tan.

THI

Tang thương cuộc thế biết mà chi,
Xáo trộn tâm trung mệt ích gì,
Những việc nghĩa nhân tua gấn bó,
Đề tài chính xác ở khoa thi.
Khoa thi tuyển chọn bực nhân hiền,
Những kẻ căn tu hữu huệ duyên,
Thánh đức thượng nguơn Trời chuyển lập,
Thế trần chung hưởng cõi thần tiên.

NGÂM

Dạy con kẻ cũng khá nhiều,
Đem về dành để sớm chiều lần xem.
Siêng năng học hỏi chị em,
Những điều chưa biết, biết thêm để làm.
Thế trần giả tạm đừng ham,
Quả công khuya sớm siêng làm cho tinh.
Ban ân con trẻ tác tình,
Thế gian tu học, Thiên Đình Mẹ lui.

Thăng.

36. TU SAO CHO ĐẸP MÀU ÁO ĐẠO

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 14-9 Ất Tỵ (08-10-1965)

Thành Hoàng Bồn Cảnh

Bồn Thần chào chư Thiên mạng. Chào liệt vị nam nữ. Bồn Thần tuân lệnh báo đàn. Chư Thiên mạng và liệt vị thành tâm nghiêm nghị tiếp Đại Tiên giáng bút. Bồn Thần lui gót hộ đàn. (...) Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Tổng Lý Lê Văn Duyệt

Lão mừng chư Thiên mạng. Mừng chung hiền đệ, hiền muội trung đàn. Lão miễn lễ. An tọa.

(...)

Trước khi Lão muốn chỉ đường vẽ lối cho các phận sự Ngọc Minh Đài, Lão muốn nói với toàn cả chư đệ muội rằng thế sự ngày nay không thể phân biện được ngày mai, vì bao nhiêu cảnh trạng mờ tối đã và đang luôn luôn diễn ra trước mắt mọi người, nào lợi danh, nào quyền tước, nào tiền bạc, nào truy hoan, thì còn định làm sao được khi con thuyền ở giữa dòng khơi, chịu muôn ngàn sóng gió. Tất cả mọi người đều nắm một giây được một giây, cầm một phút hay một phút, yên một ngày tự đắc một ngày, không tìm một lối thoát để nhìn một tương lai vĩ nghiệp đang chờ đợi huy hoàng, mà tất cả nhân sinh trong hoàn cầu đều có đặc phần của mỗi giống.

Ví như ngày nay, chư hiền đệ, hiền muội đã hy thân hành đạo, tất nhiên hiểu đạo như thế nào, sẽ là con đường

toàn thiện, toàn mỹ, sẽ là chiếc thòan từ vũng vàng trên sóng gió, sẽ là bảo đảm đời hiện tại, nên mới không nài gió mưa sương nắng, để đeo đuổi theo mục đích cao cả trên đời. Thật là hạnh phúc cho Nam bang.

Lão tiếc vì bốn mươi năm khai Đạo, Thiên lý hoằng dương, khắp dư đồ chữ S đều có những ngôi thánh đường trở lên bao nhiêu hoa lành quả tốt, chỉ vì những con giun trong phân bón, những con sâu trong quả xấu, thành thử đất phì nhiêu mà cây trái chẳng sum sê.

Đến ngày hôm nay Lão rất mừng, đức háo sanh của Thượng Đê, lòng thương vô cực vô biên đối với chúng sanh trong kỳ mật kiếp, phải tìm phương pháp nhiệm màu, cơ quan tối yếu, để bỏ khuyết vào những điều khiếm khuyết, để chinh đốn những nơi tàn rữ, để vận dụng tất cả khả năng của những người thiện chí, thiện tâm vì Đạo, vì nhơn quân, vì tự thân, có dịp dốc hết khả năng mình cho xứng đáng một kiếp người sanh trong cõi thế, cho xứng đáng một chức vụ của Thiêng Liêng, cho đẹp màu áo đạo.

Cơ hội đã có, chỉ còn một điều là nhơn lực, nhơn tâm phải cố gắng làm sao cho nền Đạo được vững vàng, giáo lý được hoằng dương, từ các bậc thượng, trung, hạ, đều được thấm nhuần lý Đạo, để khoát màn vô minh mà nhìn tương lai rực rỡ..

(...)

Quyền phép Thiêng Liêng hộ trợ không còn bày bố ở tiên tri để cho ma quỷ thừa cơ dối gạt lòng tín ngưỡng của chúng sanh, nên mọi việc Thiêng Liêng sẽ hộ trợ. Khi chư hiền đệ, hiền muội hành sự đầy đủ đức tin, sẽ thấy Thiêng Liêng lúc nào cũng sẵn sàng kê bên lòng chí thành của chư hiền đệ, hiền muội.

Hỡi chừ hiền đê, hiền muội ôi!

THI

*Cố gắng làm nên kịp thế thời,
Mở mang giáo lý khắp cùng nơi,
Cho công quả đáng người ca tụng,
Cho sử xanh nêu tiếng để đời.*

BÀI

- 1. Đời càng loạn, đạo càng phải trị,
Cờ giao chinh thế bí song xa,
Lấy chi giữ vững đạo nhà,
Để cho trăm họ thái hòa bình an.*
- 2. Môi danh lợi ngổn ngang mặt nước,
Bóng kinh ngư vùng vượt bể Đông,
Giang sơn mấy khách thư hùng,
Can trường mấy kẻ vẫy vùng mây phương.*
- 3. Đạo mở ấy mở đường cứu cánh,
Cứu đời đang trong cánh diên nguy,
Trong đời có những chi chi,
Có gì dĩ vãng, có gì tương lai?*
- 4. Chuông cảnh tỉnh ngày nay thức tỉnh,
Trống gọi hồn cho định tâm hồn,
Bình minh đến lúc hoàng hôn,
Hỏi mình, mình dại, mình khôn thế nào?*
- 5. Tu là sửa, là trau mình trước,
Tu cho nên, cho được cái ta,
Tu cho vững thế hơn hòa,
Tu thân mới dựng nghiệp nhà vững an.*

6. *Tu để thoát những màn đen tối,
Tu hầu lên chín cõi Thiên Đường,
Tu không diệt mất tình thương,
Tình thương đem lại cột rường gầy nên.*
7. *Tu phải ráng chí bền chung thủy,
Tu cần lo thấu lý nhiệm màu,
Tu đừng có trước không sau,
Mình tu rồi để ngõ hầu độ nhơn.*
8. *Lão muốn đem nguồn cơn thế sự,
Để phô bày lành dữ mọi điều,
Nhưng e chư đệ sinh kiêu,
Mấy Trời đã lậu chịu nhiều nạn tai.*
9. *Thôi nhìn bóng Cao Đài vôi vọi,
Để lần dò cho khỏi gian nguy,
Có công đi đến khoa thi,
Để vào chiếm bảng trong kỳ hạ nguơn.*

(...)

Ban ơn lành cho tất cả hiền đệ, hiền muội. Thăng.

37. VÌ THẦY VÌ ĐẠO VỮNG CẦM NIỀM TIN

Chơn Lý Đản (Vạn Quốc Tự)
Tuất thời, 20-11 Ất Ty (12-12-1965)

THI

*Giáo huấn từ ngôn vạn lý truyền,
Tông môn cập hạ ngưỡng ân Thiên.
Đại giảng cô nhận hoành giang thượng,
Đạo thống quân ung viễn thống biên.
Lý tú thanh thanh năng kết quả,
Thái hòa mặc mặc tổng huòn nguyên.
Bạch vân sơn thượng tàn nhơn ảnh,
Giáng phúc huy hoàng tại hậu niên.*

Bản Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội. Bản Đạo miễn lễ.
Đồng an tọa.

(...) Hôm nay vì tình trạng bi thiết của Hội Thánh Tam Quan nên Bản Đạo truyền lệnh vờ các hiền đệ đến để tiếp chuyển lời của Bản Đạo về Hội Thánh, hầu đem lại nguồn an ủi thực sự. Theo mong muốn của toàn đạo nơi ấy, dù rằng phần vô vi, nhưng cũng đã nhiều hộ trợ. Vậy chư hiền đệ nghe đây:

Hỡi chư chức sắc, chức việc! Hỡi các tín đồ nam nữ đạo tâm! Chư hiền đệ, hiền muội! Nói đến Hội Thánh Tam Quan, Bản Đạo vô cùng cảm kích tấm lòng trung kiên vì Thầy vì Đạo trong bao nhiêu sức cố gắng giữa hồi thế sự điên nguy, thiên tai vạn ách của toàn đạo, thật rất đáng khen, đáng mến.

Ôi! Tự nghìn xưa, các bậc giáo chủ đến trần gian lập đạo, cũng phải đương đầu với bao nhiêu cuộc biến chuyển của thế nhân mới thành đạo, mà thành đạo do nơi thế nhân.

Các bậc giáo chủ xưa cũng chỉ là người như chúng sanh, biết đem thiên tính thực hành thiên mệnh, không vì một người mà không dám nghĩ đến một nước hay nhân loại, hầu làm sáng tỏ nền quốc đạo.

Đến ngày nay, dân tộc Việt Nam được ảnh hưởng tinh thần đạo đức của các Đấng giáo chủ chân thiện mỹ, đã thấm nhuần dân tộc tính, nên trải qua mấy nghìn năm, biết bao nhiêu cảnh thăng trầm, thành bại. Theo truyền thống cố hữu, dân tộc đã nhiễm vào triết lý thuần túy thâm uyên của đạo giáo, nên hùng trong hòa đồng, dũng trong an trị, chỉ đem thiên tính để thực hành thiên mệnh mà thôi.

Thời kỳ này là thời kỳ hạ nguồn mặt kiếp, tái tạo dinh hoàn, vì thế Thượng Đế và chư Tiên Phật phải chính mình đến thế gian lập Đạo, hầu đem thiên mệnh lại cho nhân loại, đem hòa bình cho đất nước, mà người Việt Nam cần phải thực hành trước nhất.

Hỡi chư hiền đệ, hiền muội! Ngày nay, trong thời thiên tai chiến họa, phải tự tin mình cũng như các Đấng giáo chủ tự tin trong thời hiện tại. Hãy xem mình là con tin của Thượng Đế, chỉ mình là xem nhẹ vật chất phù hoa, chỉ mình là gian lao bôn tẩu, chỉ mình dám hy sinh từng giọt máu, để đổi lấy thiên mệnh thanh bình cho đất nước, cho nhân loại.

Những điểm linh quang trong khối Đại Linh Quang là của chư hiền đệ, hiền muội, là của toàn đạo, dù lớn hay nhỏ vẫn phải phát tiết tỏ rạng từng lớp ánh sáng trên thế gian, là

thành đạo vậy.

(...)

THI

*Thiên tai chiến họa đã nhiều cơn,
Có tựa vào đâu cũng chẳng hơn,
Đạo vốn mình châu yên sóng gió,
Nhon hòa là thế chạm không sờn.*

BÀI

- 1. Không sờn một mảnh đơn tâm,
Vì Thầy vì Đạo vững cầm niềm tin.*
- 2. Gió đông thổi rung rinh cành quế,
Bóng tà dương chợt xế ven tường,
Miếng môi mấy chiếc cung trương,
Hộc hồng vỗ cánh muôn phương vẫy vùng.*
- 3. Đã phải lúc cùng chung kiếp nạn,
Cần lo lường cho rạn đạo cơ,
Chớ vì thế cuộc hằng hờ,
Để lòng xao lãng trông chờ nơi.*
- 4. Cuộc biến chuyển trong đời lắm lúc,
Điều dinh hư chen chúc sống còn,
Đạo là một chí sắt son,
Vững vàng tin tưởng vuông tròn tâm thân.*
- 5. Nhìn thấy cuộc phong vân bất trắc,
Nghĩ thương người thất đắc bại thành,
Trong trường hỗn loạn vây quanh,
Biết ai là đỡ nâng mình gần xa.*
- 6. Nhìn những cảnh thiên ma bách chiết,*

- Nghĩ thương người thống thiết bốn phi,
Kiếp nhơn sanh có ra gì,
Ai đem thân đạo bù chì nước non.*
7. *Thế nhơn hòa sống còn đoàn kết,
Để lòng người cho hết phân vân,
Dưới tay Thượng Đế đỡ nâng,
Dầu bao nạn khổ vượt lần cũng qua.*
8. *Tu để trọn đạo nhà nhơn nghĩa,
Tu để cần gieo tía đức ân,
Dầu cho gặp lúc phong trần,
Nguyện trên Thượng Đế đỡ đàn tai nguy.*
9. *Trong cảnh trạng ai bi đồng loại,
Giữa cuộc đời bĩ thái tang thương,
Khuyên nên giữ vững lập trường,
Đạo tâm cố gắng vẹn đường tu thân.*
10. *Chí cương quyết tảo tần vì Đạo,
Gương hy sinh tiết tháo muôn đời,
Anh linh thánh tử còn roi,
Kẻ sau kịp bước thỏa người hy sinh.*
11. *Sống giữa cõi phù bình thế sự,
Kiếp nhơn sanh xem thử là bao,
Sanh sanh tử tử ra vào,
Còn chẳng chỉ một chí hào sử xanh.*
12. *Khuyên tất cả trọn lành tu niệm,
Cho qua hồi biến chuyển gian nguy,
Thiên Lương ban bố hộ trì,
Tam Quan Hội Thánh gặp kỳ an ninh.*
13. *Lòng dặn lòng khắc minh tuấn đức,*

*Lòng dẫn lòng tận lực tri Thiên,
Lần qua mấy đoạn nghiệp duyên,
Nhân kia quả nọ thoát miền trầm luân.*

*14. Hỡi chư đệ tinh thần sáng suốt,
Hỡi Thiên phong khêu đuốc rọi đường,
Cho toàn đạo hạnh diu nương,
Vững con tai biến phi thường thoát nguy.*

*15. Trên Thượng Đế từ bi dẫn độ,
Dưới găng công giám hộ đỡ nâng,
Từ trong Hội Thánh xa gần,
Một lòng vững bước đến chân Cao Đài.*

THI

*Cao Đài giáo đạo chốn Nam bang,
Vững dạ lo tu kịp thí tràng,
Muôn dặm điển thiên lời gởi gắm,
Cho toàn tâm đạo chốn Tam Quan.*

(...)

Hôm nay, nhân Bần Đạo đến châu nơi Diêu Trì Cung, nên không chỉ dạy nhiều đặng. Sẽ có Từ Tôn lâm đàn, truyền linh tất cả thành tâm nghinh tiếp. Bần Đạo ban ơn chung tất cả trung đàn. Tiếp điền. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Thế Liên Tiên Nữ

Chị chào các em. Có Từ Tôn giá lâm. Các em hãy nghiêm đàn tiếp giá. Chị lui gót ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con.

THI

*Nhớ đến con thơ chón côi trần,
Nặng lòng Từ Mẫu vội dòi chân,
Thăm con lớn nhỏ trong đàn nội,
Căn dặn con gìn vẹn đức ân.*

Giờ này Mẹ đến trần gian để cùng các con dạy qua những điều cần thiết.

Các con ôi! Đã từ lâu tu niệm, các con mong một ngày đắc quả thành công.

Mẹ miễn lễ. Các con an tọa.

Nhưng Mẹ rất thương các con sống trong vòng trần lụy, biết bao nhiêu sự cám dỗ của trò đời, đến khi vào cửa đạo lại phải chịu nhiều thử thách cam go, nhiều điều quấy nhiễu của tà thần chước quỷ, nên lắm lúc các con tự thấy mình chán đạo và chán sự tu hành.

Con ôi! Cũng bởi con không chịu mình định bản tâm để lắng dịu các điều dục vọng hầu trông thấy ánh sáng của khiêu linh quang, hầu suy tưởng điều tà lẽ chánh, cứ mãi vui say bày bạn, tách phái phân phe, để rồi chị gạt em, em lăm chị.

Trong cảnh cốt nhục tương tàn mà các con lại chẳng buồn than, vẫn vui cười cho đến khi gặp cảnh đương đầu thọ nạn. Chừng ấy, con mới nhìn lại, thì bạn bè xa vắng, mà đường lối lại có nẻo vào, chẳng có nẻo ra, phải lẩn quẩn trong kiếp nạn chúng sanh, rồi rớt cuộc luân hồi nghiệp quả.

Mẹ rất thương xót các con. Mẹ giải thích một điều này,

các con ghi nhớ.

Đạo rất huyền bí cao siêu, nhưng Đạo cũng rất trống không dễ thấy. Sở dĩ truyền đạo mà phải khẩu khẩu tương truyền như lúc trước, là vì e con chưa dứt lòng phàm, công phu trật lỏi, sai lạc bồn căn, rồi phải rước họa vào thân. Do đó mới có việc tương truyền đạo pháp.

Sự thật ra, Kỳ Ba ân xá thì tất cả con nào đặng trai kỳ thập nhứt, đều được thọ bửu pháp tu thân. Dầu rằng cấp bậc vẫn phân làm trung, thượng, hạ nhưng các con cũng được dự phần.

Hiện phải đề cho một vài con luyện tu đạo pháp được tinh thông, sẽ diu dắt các con trong thời kỳ này để các con đồng đều thọ bửu pháp, hầu gìn giữ thân tâm giữa lúc sai lang óng dậy, hổ báo chực rình. Chỉ có một điều là nếu con nào dục vọng, mong dùng bửu pháp để làm lợi khí cho mình, thì sẽ bị trừng phạt vô hình, Mẹ không cứu vãn được.

Kìa con hiểu rằng lẽ Đạo sâu kín nhưng đối với lòng con thành ý chánh tâm tu kỹ, thì vẫn sáng tỏ như thường. Ví như lời nói: *Nhật nguyệt tuy minh, nan chiếu phúc bồn chi hạ.*⁹

Nhưng đó là ánh sáng, chớ sự thật cái lý đương nhiên của chậu úp thì vẫn tỏ rõ như thường. Con có hiểu vì sao chẳng? Vì sao chậu úp lại được sáng tỏ? Các con đồng đưa một vài biện pháp cho Mẹ nghe. Các con hiểu thế nào thì bạch thế ấy...

Cười... Các con đã từng cảm một vật gì úp xuống hay

---

⁹ 日月雖明, 難照覆盆之下。Ánh sáng nhật nguyệt tuy tỏ, khó soi chậu úp.

chăng? Nếu có thì khi các con muốn hiểu lý sáng tỏ của cái châu úp ấy, tất nhiên các con phải hiểu người chủ sử trong khi úp châu lại. Đó là lý sáng tỏ của châu úp mà ánh mặt trời, mặt trăng bao quát cả thế gian cũng không bì được. Đạo nơi chỗ ấy, các con hiểu chăng?

Nếu các con hiểu lời Mẹ thì trên đời này không còn vật chi là tuyệt đối cả, mà chỉ có cái lý đương nhiên của vũ trụ càn khôn với lòng các con khi chủ động một việc gì phát tiết ra là tồn tại, là nhân quả, là nghiệp duyên đó thôi.

Hôm nay Mẹ dẫn giải để các con tìm học. Đừng thắc mắc, đừng chán nản và còn phải học rất nhiều trên đường hành đạo để đạt đến mục đích chơn lý của Đại Đạo mới tìm về đến Mẹ.

Con ôi!

THI

*Chơn lý là đèn rọi lối đi,
Là thang bắc đến cảnh Diêu Trì,
Là nguồn vĩnh viễn nơi Tiên cảnh,
Lời dặn Mẹ Già trẻ gắng ghi.*

(...)

Đây, Mẹ dạy chung nữ phái: Tất cả các con đều có phận sự. Khi các con muốn tìm phận sự cho mình, nếu các con thiếu một chí thành, thì trách nhiệm ấy phải trao cho kẻ khác. Các con nữ phái cần ghi nhớ.

THI

*Đời lắm phong ba, lắm nạn tai,
Con ôi! Nhớ kỹ rắng đưa tài,
Đừng rằng tu ấy không công quả,*

Nền móng xây nên lập các đài.

BÀI

1. *Đài các chớ tạo trên bãi cát,
Công phu đừng sai lạc quả công,
Dầu cho thân phận má hồng,
Thời kỳ biến chuyển cũng đồng nữ nam.*
2. *Khuyên con ráng lo làm âm chất,
Khuyên con cần thành thật tu chơn,
Gian lao nguy khổ chớ sòn,
Tìm đường chánh đạo gọi thân tu trì.*
3. *Bởi nữ phái lắm khi mềm yếu,
Bởi con còn thốn thiếu bản căn,
Nên hay lạc bước sai đàng,
Vui đâu chúc đó, lỡ làng phận tu.*
4. *Mẹ khuyên ráng ôn nhu trua sớm,
Giữ phận mình giá phẩm nêu cao,
Đâu đâu thì cũng đồng bào,
Cũng trong đồng đạo khác nào con ơi!*
5. *Địa phương nào lo rồi phận sự,
Trách nhiệm nào cứ giữ vương tròn,
Đừng rằng đó đại đây khôn,
Lại qua lui tới không còn nghĩa nhân.*
6. *Phận nữ lưu đường trần lắm lúc,
Giữa dòng khơi họa phúc bất thường,
Nhìn theo buồm đạo đang trương,
Tìm sang bến giác lập đường tu thân.*

7. Cùng em chị xa gần kêu gọi,
Hiệp với nhau sớm tối đỡ nung,

*Đừng vì ghét, đừng vì thương,
Chia năm rẽ bảy nhiều phương lạc lằm.*

8. *Chước ma quỷ vẫn tầm khảo thí,
Lời mi quyền vẫn chỉ ngọt ngon,
Lòng con nếu chẳng vẹn tròn,
Sa chơn lạc bước cung sơn khó về.*
9. *Nay đàn nội con nghe Mẹ dạy,
Giữ phận mình phải trái biện phân,
Lo tu trau luyện tinh thân,
Lo tu giữ chí hợp quần chị em.*
10. *Gió đông tạt bức rèm tuyết giá,
Ánh hào quang xuân đã chói ngời,
Nghĩ ra nên sợ con ôi!
Tuổi chồng chắt mãi mà đòi chi nên.*
11. *Các con ráng giữ bền tâm đạo,
Giữ lòng trong hoài bão với nhau,
Dầu cho nam bắc phương nào,
Cái tình đoàn kết trước sau vẹn gìn.*

THI

*Vẹn gìn cho được Nữ Chung Hòa,
Để khỏi lạc lằm kẻ quỷ ma,
Gọi đó kêu đây rồi lữ bước,
Đau lòng Mẹ nhớ chốn chương tòa.*

(...)

Vừa qua, Giáo Tông đến châu, thỉnh lệnh Mẹ để chuyển nữ phái về giúp việc cho cơ đạo sớm huy hoàng. Nhưng Mẹ thấy căn lớn thì nhiều, mà nghiệp trần lại nặng, nên để chúng nó trả vay đủ số, hướng thiện hồi đầu trong cơ tuyến

lựa thì mới đắc thành chánh quả.

Nếu Mẹ vì thương mà kêu gọi, vì mến mà đỡ nâng, e nó đem tội lỗi đến gieo trong trường đạo, rồi các con phải bị tội lây, nên Mẹ đành phải gạt lệ mà không chấp nhận lời thỉnh nguyện ấy.

Nhưng sau đây cũng sẽ có nhiều nguyên nhân đến để cùng hợp tác với các con trong mọi việc. Các con yên trí tiến hành, chi chi đều có thần linh hộ trợ, miễn sao con:

THI

*Gìn lòng giữ dạ chớ phai mờ,
Trung đạo chặt gìn mỗi đạo cơ,
Đem hết tình thương cho mọi kẻ,
Diêu Cung Từ Mẫu mãi mong chờ.*

Mẹ dạy đã nhiều. (...) Mẹ ban ơn lành các con nam nữ.
(...)

*Ban ân các trẻ hồng trần,
Cung sơn trở gót trên phần tiêu dao.
Các con ráng nhớ đi nào,
Nhớ nơi chánh đạo ra vào đường tu.
Thế gian vệt ngút sương mù,
Đắc thành chánh quả công phu vẹn tròn.
Ơn lành chan rưới cho con,
Trần gian trẻ ở, cung sơn Mẹ hỏi.*

Thăng.

38. LỄ CÔNG BÌNH

Huần Cung Đàn
Tý thời, 02 rạng 03-12 Ất Tỵ (24-12-1965)

THI

Phê-rô giáng bút trước đàn tiên,
Nam nữ đồng tâm lãnh lĩnh truyền,
Lẳng lẳng nghiêm trang hầu Giáo Chủ,
Giáng trần chứng lễ rưới ân Thiên.

Thành tâm tiếp Chúa giáng. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

Thích, Nho, Gia, Lão một đường về,
Chánh tín *Tô* bồi thoát mọi mê,
Độ thế *Giáo* dân tùy mỗi xứ,
Một trời *Chủ* tế khắp tư bề.

Giê-su Ki-ri-xi-tô (Jesus Christo)

Ta chào các hướng đạo Việt Nam, tín đồ của Thượng Đế. Ta lấy làm vui mừng đến chứng lễ Giáng Sinh của Ta ở lòng tốt đẹp của các người và cũng vui mừng nhìn thấy một dân tộc nhỏ đã đứng lên nói được sự thương yêu, tình non loại trong hòa đồng đạo giáo trên thế giới ngày nay và cũng sẽ nói những đám cỏ non xanh rờn rợn, những dòng suối mát trong lành đang lằng lằng chảy.

Thiên sứ sẽ mang các cỗ xe chở đàn chiên từ đông sang tây, từ nam sang bắc, đề kêu lên những tiếng vui mừng ngoan ngoãn, dưới sự phát ban công bình của Chúa

Trời tức Thượng Đế, mà không còn ai giựt giành, cắn xé nhau nữa.

Thượng Đế cứu thế sẽ đến với các người. Bàn tay lành đổ phép màu cho các người được sáng suốt trong luật công bình của Thượng Đế.

Ta muốn nói các Đấng cứu thế ngày xưa đã hy sinh với lẽ công bình, thì ngày nay không có khác. Ta hy sinh trong sự công bình của Đức Chúa Trời cũng như các hướng đạo Việt Nam đã và sẽ hy sinh trong luật công bình của Trời tức Đấng Cao Đài cứu thế ngày nay vậy. Hy sinh để làm sáng tỏ lẽ công bình cho thế gian, cho nhân loại.

BÀI

- 1. Nay hướng đạo xuống trần cứu thế,
Nghe Ta phân mọi lẽ công bình,
Chúa Trời phép rộng oai linh,
Không riêng mỗi cõi mà tình Cha chung.*
- 2. Rải ra khắp đại đồng thế giới,
Tình thương yêu gom lại một bầu,
Mỹ, Phi, Úc, Á như Âu,
Cũng nhân, cũng vật, cũng màu nước non.*
- 3. Lúc yên lặng là còn linh tánh,
Khi buông lung khôn tránh tội tình,
Phạm điều cấm, mất phép linh,
Mới gây ham muốn bất bình rẽ chia.*
- 4. Loài người lại hướng về vật chất,
Tình thương yêu chân thật đổi dời,
Háo sanh là đức của Trời,
Công bình là luật trị người thế gian.*

5. Lòng ham muốn lán đàng chơn lý,
Ham muốn thành biển quý Sa Tăng,
Chúa Trời thương xót khôn ngần,
Khi con phạm luật công bằng của Cha.
6. Phép mẫu mới đem ra xử thế,
Hy sinh hầu bảo vệ loài người,
Bao nhiêu thế kỷ đổi dời,
Gương hy sinh để có người hy sinh.
7. Chính Ta đã hiến mình thọ khổ,
Cho loài người biết chỗ công bình,
Dù rằng Giáo Chủ toàn linh,
Cũng do cái luật công bình mà thôi.

Ta đem thí dụ với các tín đồ hướng đạo Việt Nam:

8. Nước Locride có người hoàng đế,
Luật công bình xử chế nghiêm minh,
Ban ra chỉ dụ triều đình,
Phạm phép móc mắt, luật hình không sai.
9. Tội phạm trước không ai đâu lạ,
Là con vua sang cả hoàng thân,
Zaleucus khó định phân,
Nỗi lòng bất nhẫn trước cân công bình.
10. Đành lặng lẽ tự mình móc mắt,
Mắt của mình và mắt của con,
Đôi trông đủ trước bệ son,
Cho nghiêm phép nước cho còn tình thương.¹⁰

---

¹⁰ Nước Locride (tiếng Pháp) hay Locri (tiếng Anh) thành lập khoảng năm 680 trước Công Nguyên, nay là một thành phố trên bờ biển phía nam nước Ý. Vua nước Locride là Zaleucus làm luật rất nghiêm. Theo

11. *Ta là một trong trường nhơn loại,
Cùng thế gian Ta phải gánh gồng,
Thà cam chịu đổ máu hồng,
Guơng hy sinh để nhắc lòng hy sinh.*
12. *Hỡi ai đã hiến mình vào Đạo,
Giữa cơ Trời tái tạo dinh hoàn,
Bao nhiêu tội lỗi thế gian,
Một phen thưởng phạt sảy sàng một phen.*
13. *Khấp vũ trụ một đèn chơn lý,
Khấp loài người một thủy nguyên thôi,
Sống trong phép nhiệm của Trời,
Những điều tội phước do nơi mình làm.*

Hỡi các tín đồ hướng đạo Việt Nam! Các Đấng giáo chủ ngày nay sẽ ban phép lành cho dân tộc và cứu rỗi linh hồn của các người hầu bảo vệ ân oai của Thượng Đế. Hãy nhớ mấy lời Ta dạy. Ban ơn lành chung tất cả. Thăng.

---

luật, kẻ phạm tội ngoại tình phải bị móc hai con mắt. Điều éo le xảy ra đó là người phạm tội trước tiên lại chính là hoàng tử con vua. Để đảm bảo luật pháp được tôn trọng mà cũng để giữ vẹn tình yêu thương của người cha đối với con mình, vua Zaleucus ra lệnh chỉ móc con mắt phải của hoàng tử, và móc con mắt trái của mình “bù” vào cho đủ cặp. Nhà vua đã chấp nhận hy sinh một con mắt của mình để duy trì lẽ công bình trong xã hội.

39. CUỘC ĐỜI LÀ CHIẾC CẦU VÒNG TỪ BẾN THƯỜNG SANG BẾN PHẬT

Vĩnh Nguyên Tử
Ngọ thời, 03-12 Ất Tỵ (25-12-1965)

Kim Vân Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị
lưỡng ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị thành
tâm nghinh tiếp Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. Tiểu
Thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão chào mừng chư Thiên mạng. Chào chư hiền đệ,
hiền muội.

Đương giữa thời đao binh chiến loạn, chư hiền đệ, hiền
muội không nệ sự khó khăn, dành thì giờ quý báu quá bước
đến vùng cô thôn cổ tự, trước tưởng nhớ đến tình một đồng
đạo năm xưa, sau đem lại nguồn an ủi và sưởi ấm lòng đạo
nơi này. Lão rất cảm kích thay với tấm lòng cao cả vì đạo
nghĩa. Xin miễn lễ. Mời đồng chung an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội! Trước sứ mạng chính đạo cứu
đời, trước sự nhận thức trách nhiệm thể Thiên hành hóa,
chư hiền đệ, hiền muội hôm nay có dịp cùng Lão để bàn
giải qua về lý đạo giữa kẻ tiên người tục.

Chư hiền đệ, hiền muội! Thượng Đế đã ban cho chư hiền
đệ, hiền muội mang một thân xác con người, ngoài sinh
hồn, giác hồn, lại còn thêm phần linh hồn, nhờ đó mà tánh
linh hơn vạn vật, nhờ đó mà phán xét tất cả nẻo chánh

đường tà, và cũng nhờ đó mà thông công, gần gũi với Thượng Đế cùng các Đấng thiêng liêng, và cũng nhờ đó mà tác Tiên tạo Phật một cách rất dễ dàng, miễn là mình trọn chí tâm, chí thành, chí kính mà hành được chí đức.

Người có thể làm được những việc phật tiên, thánh thần đã làm. Cũng chính bàn tay người có thể tạo lập một cảnh thái bình an cư lạc nghiệp, có thể nói là thiết lập một cảnh thiên đàng tại thế gian cho muôn dân đều cộng hưởng.

Nhưng than ôi! Việc đời không phải thế. Trời có âm dương, thời tiết có khi mưa nắng, nước sông có lớn ròng, bàn tay có ngón dài ngón ngắn, việc làm đều có phải có trái. May mà tâm trí biết biện phân chỗ phải trái, chọn lọc lẽ thiệt hư, lần lần loại bỏ những tư tưởng xấu, làm việc tốt. Đó là mầm mống cho tình thương yêu và đó là nguồn gốc hạnh phúc cả muôn người. Trái lại, thì thế gian này sẽ là chốn a tỳ địa ngục khổ đau, triền miên trong cảnh tang tóc, đói rách thê lương, nhà tan nước mất, giết chóc liên miên.

Những hiện trạng và cảnh vật đang diễn ra trước mắt không phải tự ý Thượng Đế đem đến cho người mà chính tại người xa hẳn tình thương của Thượng Đế. Mà hễ trong lòng mọi người đã thiếu tình thương của Thượng Đế thì hậu quả tai hại khôn lường.

Thượng Đế luôn luôn với lòng háo sanh muôn vật. Mùa xuân đem lại ấm áp cho tiết đông tàn. Mùa thu rưới chan tình mát mẽ cho cơn nắng hạ đốt thiêu. Xuân, hạ, thu, đông, bốn mùa tám tiết luôn luôn vận hành với tình Tạo Hóa vô tư, chung quy nhờ những mâu thuẫn đó để giúp cơ sanh hóa cùng luật thừa trừ, âm thâm tuần tự nhi tiến.

Nếu tất cả mọi người sớm hiểu như vậy, sớm tiếp tay với

Thượng Đế tô điểm non sông gấm vóc cõi trần hoàn, ôi, biết bao là vinh quang đẹp đẽ! Chỉ tại người quên hẳn tánh thuần phác thiện lương mà Thượng Đế đã phát ban trong buổi sơ sinh.

Chư hiền đệ, hiền muội! Cuộc đời là cả một cái cầu vòng bắc từ bến thường sang bến phạt. Đời con người trải qua ba giai đoạn đời. Ai ai đều cũng phải trải qua cái cầu ấy.

Như hồi buổi sơ sinh, một hài nhi vừa chào đời, Thượng Đế đã phát ban cho hài nhi ấy mang đến thế gian bao nhiêu thuần lương hạnh phúc, thọ bẩm bởi khí tiên thiên hòa hợp cùng hậu thiên phụ mẫu nước non.

Đến tuổi trưởng thành, như hiện trạng của các hiền đệ, hiền muội, sinh lực dồi dào, thân thể cường tráng, bầu nhiệt huyết đầy tràn nhựa sống, tha hồ mà tung bay bốn phương trời góc biển, dọc ngang với sự bại thành. Nhưng vì định luật của Tạo Hóa, không cho phép con người đứng một chỗ, khi lên tới giữa đoạn cầu là chỗ cao nhất, đó là lúc tuổi phỉ chí bình sanh. Rồi từ đó sẽ xuống lần phía bên kia dốc cầu.

Khi xuống tận dốc cầu, chợt ngoái nhìn trở lại đầu cầu phía bên kia thì một hài nhi, một lão thành cũng như nhau, chỉ khác nhau là bởi ở chỗ kẻ mang hạnh phúc đi cuối dốc cầu để ban rải hạnh phúc cho mọi người và tự hưởng hạnh phúc suốt một cuộc đời mình.

Còn một kẻ khác, trái lại, khi đi mang theo hạnh phúc để qua bên kia đòi lấy sự luân hồi đau khổ đời đời kiếp kiếp, chẳng những cho riêng mình, mà cho tất cả mọi người chung quanh đồng liên lụy. Than ôi! Cuộc đời chỉ có thể sao?!

Chư hiền đệ, hiền muội!

THI

*Ba vạn sáu ngàn có mấy lâu,
Vị đời vừa thắm tuyết pha đầu,
Trăm năm âu cũng bao nhiêu đó,
Kết quả hồi người muốn ở đâu?*

BÀI

- 1. Đâu đâu cũng trong bầu trời đất,
Người người đều bắm chặt in nhau,
Nhưng khi lên giữa nhịp cầu,
Là nơi lựa chọn nơi đâu bại thành.*
- 2. Khi nhiệt huyết tung hoành thế sự,
Khi tâm can hùng cứ tranh đua,
Mất còn, vinh nhục, được thua,
Nổi chìm thân thế bán mua chợ đời.*
- 3. Hễ đắc thế đắc thời, tự đắc,
Bằng suy vong, suy rất khó suy,
Nổi hoan lạc, nổi sầu bi,
Song song trói buộc chẳng khi nào rời.*
- 4. Sang chung đỉnh trong đời rồi cũng,
Hèn lẫn thân khắp chốn vẫn còn,
Bả chung đỉnh, miếng ngọt ngon,
Khoe khoang trêu gọi thềm thường thế nhân.*
- 5. Hỏi gì đó? Là ăn, là mặc,
Hỏi gì đây? Là đất, là nhà,
Suốt đời chỉ một cái ta,
Đổi thay đen trắng, trộn pha dũ lành.*

6. Có ai nhớ phận mình chẳng tá?
Có ai còn lòng dạ nghĩ suy?
Mấy mươi năm có những gì?
Đắp xây non nước bù chì nghĩa ân.
7. Từng rỗ gót đông lân tây xá,
Từng nặng lòng nắng hạ mưa thu,
Đã làm nên bực danh nhu,
Hay phong trần đã mờ lu tánh lành?
8. Chim còn chọn cây xanh mà đỗ,
Người há không nhớ tổ quay về?
Cõi đời là chốn giấc mê,
Là nơi kết quả ngày về bổn nguyên.
9. Ai ai cũng có duyên phẩm vị,
Ai cũng còn nước trí non nhân,
Cũng tiên phật, cũng thánh thần,
Trong lò un đúc cõi trần mà nên.
10. Đôi dòng để đáp đền tâm đạo,
Mấy lời khuyên dặn bảo chư hiền,
Giữa cơn thế sự đảo huyền,
Vững vàng lèo lái khi thuyền sang sông.
11. Sẽ đến lúc đại đồng phán đoán,
Cũng là khi công rạng danh thành,
Thiên Đình bảng ngọc đề danh,
Ngàn năm một thưở lập thành thế tôn.

(...)

Một lần nữa, riêng phần Lão gửi lời cảm ơn chư Thiên mạng cùng quý hiền đệ, hiền muội xa gần chung hợp về đây. Lão cầu xin Thượng Phụ chan rưới ân lành cho quý

hiền đê muội hòi gia an dưõng đê hành sự nhữg kỳ sắp
tới. Xin chào chung. Thắg.

40. KIỂM ĐIỂM HÀNH ĐẠO CUỐI NĂM

Chơn Lý Đàn (Vạn Quốc Tự)
Tuất thời, 23-12 Ất Ty (14-01-1966)

Thiện Tài Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư liệt vị trung đàn. Tiểu Thánh vâng lệnh báo đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp Bồ Tát giá lâm. Tiểu Thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Gội rửa oan khiên để nhẹ mình,
Về miền thượng giới rộng thính thinh,
Hồng trần nhìn lại bao đau khổ,
Đốc độ thành công khắp vạn linh.*

Bản Đạo chào chư hiền sĩ, hiền muội đàn trung.

Nhân tiết đông mãn xuân lai, Bản Đạo giáng đàn đề cùng chư hiền sĩ, hiền muội kiểm điểm lại quá trình hành đạo, lập công chính bản thân mình. Miễn lễ. Đàn trung an tọa.

Chư hiền sĩ, chư hiền muội! Khi đặt đời mình trên con đường đạo là dốc lòng sửa tánh tu tâm, luyện mình trở nên thuần lương nhân hậu, noi gương Thánh Hiền, Tiên Phật. Trước tự tu cho bản thân, kê đó sẽ diu dẫn gia đình quyến thuộc cùng những người lân cận cũng đồng bước theo đường lối đó. Trước để tỏ ra xứng đáng bậc hiền nhân, quân tử; sau nếu có khả năng, có phương tiện sẽ hợp tác cùng bạn lành, làm một sứ mạng cao cả phổ độ quảng đại

chúng sanh đi theo đường chánh đạo. Có chánh đạo, mọi người biết cương vị của mình, tương thân hòa ái, giúp đỡ, thương yêu, cốt lập một xã hội thiện lương, thanh bình, hạnh phúc.

Hễ cõi đời này, kiếp sống còn là hạnh phúc, thì cõi cực lạc vẫn kề bên. Sau khi rũ sạch nợ trần, chơn hồn thoát xác về nơi cõi trường tồn chánh giác, hiệp nhứt cùng khối Đại Linh Quang, rồi cũng lãnh sứ mạng trở lại thế gian với hình thức khác, độ rỗi những linh hồn còn trong vòng tiến hóa chậm chạp, mau vượt lên khỏi vòng u đồ đọa lạc, để rồi cùng đến cõi trường tồn chánh giác.

Năm cũ hầu tàn, năm mới sắp sang. Chư hiền đệ, hiền muội thử làm bảng thống kê trong một năm qua để so sánh với năm rồi, hầu đặt mình cho năm tới. Nếu trong năm qua chưa được hoàn toàn mỹ mãn, rút những ưu khuyết hầu làm chương trình cho năm tới. Nếu không được kết quả nhiều cũng được ít, dầu một điểm hay ba bốn điểm phần ngàn, cũng gọi là thành công phần nào đó. Nếu không được điểm nào, đương nhiên bị thôi lui, trễ mất ba trăm sáu mươi lăm bóng thiêu quang trôi mất.

Vạn vật ở cõi trần này đều có tiến, có thoái. Hễ tiến thì thăng, bằng thoái thì đọa. Nhưng hiền sĩ, hiền muội ôi! Kiểm điểm bằng cách nào, dựa trên phương thức nào để căn cứ vào đó tìm con số lập bảng thống kê?

Bản Đạo cùng chư hiền sĩ, hiền muội thử phác họa phương thức như sau đây, xem có thể gọi là tạm được cùng chăng?

1. Bản thân mình, mình có được tự làm chủ như ông, thẳng thất tình lục dục, có đặt trọn niềm tin đi đến mức

cuối cùng của một vấn đề nhân nghĩa đạo lý khi mình đã quyết định buổi đầu tiên, hay còn bị chi phối về điểm vui đâu chúc đó?

2. Đối với gia đình, mình có được vẹn tròn nhân luân đạo nghĩa, chung thủy phu thê, phụ tử tử hiếu, huynh hữu đệ cung?

3. Đối với tình nước non dân tộc, mình có được một công dân tốt chăng?

4. Đối với quan niệm tôn giáo và đạo lý, kiểm điểm lại sự chạy lạt cùng những thường thức trong khuôn khổ đạo đức mà luật lệ kinh sách đã đặt cho mình.

5. Và cũng là điểm chốt: Nếu là sứ mạng lèo lái con thuyền đạo, thử xem mình có làm được những gì ích lợi cho cơ quy nguyên đạo trước tình thế hiện thời?

Năm điểm vừa phác họa sơ qua, chư hiền sĩ, hiền muội thấy cần bổ túc thêm chăng, để cùng thảo luận và đặt một phương hướng mới?

(...)

Chư hiền sĩ, hiền muội có ai hiểu được mình là ai chăng? Kiếp trước và muôn ngàn kiếp trước, từ đâu đến, tên họ là chi? Đến kiếp này đã được mấy kiếp rồi? Có bồn phận làm gì và tên họ hiện giờ có phải tên thiệt của mình chăng? Và rồi sẽ đi về đâu? Vị lai ra thế nào? Và sẽ mang những tên họ gì khác nữa?

Ôi! Trường đời, trường đạo là cả một trường học mệnh môn cao sâu vô tận. Người thế gian nếu căn cứ vào nhãn, nhĩ, thân, ý làm căn bản để phán xét thì còn vấp phải muôn trùng sự sai lầm. Trường đời, kể đi người đến, kể tiếp có kẻ chực chờ đến sau, nhưng việc quan trọng là kẻ đi để lại

những gì đẹp đẽ trong lịch sử đời hoặc đạo mai hậu.

Bản Đạo cảm thấy có bao la tình cảm với chư hiền sĩ, hiền muội, nên hôm nay nêu một đề tài kiểm điểm cuối niên hành đạo, để lòng dặn lòng nhắc nhở cho nhau trên bước đường thể Thiên hành hóa, và còn những dịp khác, Bản Đạo sẽ có những đề tài mới.

(...)

Bản Đạo ban ơn chư hiền sĩ, hiền muội đàn trung.

NGÂM

*Cuối năm để lại vài trang,
Cho chư sĩ muội luận bàn thâm canh.
Tạo điều kiện để tu hành,
Cơ Quan sắp được trưởng thành nay mai.
Nếu kém đức hoặc non tài,
Trên đường sứ mạng trở gay vô cùng.
Giã từ sĩ muội đàn trung,
Phiêu phiêu mây gió non Bồng lui chơn.*

Thăng.

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU	5
Đạo trưởng Đạt Trí, <i>Hiệp Lý Minh Đạo CQPTGL</i>	
1. TÂM TÂM THƯỜNG TỌ QUÁ KIỀU THỜI	7
Đức Thượng Trung Nhật. Đức Đông Phương Chương Quán. Đức Chí Tôn. <i>Thiên Lý Đàn, 30-12 Giáp Thìn (01-02-1965)</i>	
2. TÌNH TẠO HÓA BAN ĐỀU VŨ TRỤ	12
Đức Chí Tôn. Đức Giáo Tông Đại Đạo. <i>Thánh thất Nam Thành, 01-01 Ất Tỵ (02-02-1965)</i>	
3. KHUYÊN NGƯỜI TU TRÌ CHÁNH ĐẠO	23
Đức Lý Thái Bạch. <i>Thánh thất Bàu Sen, 02-01 Ất Tỵ (03-02-1965)</i>	
4. LÀM CHO RẠNG TIẾNG CAO ĐÀI	29
Đức Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Vạn Quốc Tự, 02-01 Ất Tỵ (03-02-1965)</i>	
5. TU ĐI KÈO MUỘN BÓNG HOÀNG HÔN	33
Đức Quan Âm Bồ Tát. <i>Liên Hoa Cửu Cung, 03-01 Ất Tỵ (04-02-1965)</i>	
6. ĐỨC HY SINH	39
Đức Cái Thiên Cô Phật. <i>Thánh thất Tân Định, 03-01 Ất Tỵ (04-02-1965)</i>	
7. ĐEM ĐẠO RA MÀ CỨU NƯỚC NON	46
Đức Vô Cực Từ Tôn. <i>Huỳnh Quang Sắc, 04-01 Ất Tỵ (05-02-1965)</i>	

- 8. HỌC – TU, TU – HỌC PHẢI ĐI ĐÔI** 53
Đức Giáo Tông Đại Đạo.
Thánh tịnh Ngọc Chiêu Đàn, 05-01 Ất Tỵ (06-02-1965)
- 9. ĐẠO TRỜI MỘT GÁNH OÀN VAI** 58
Đức Lê Đại Tiên. Đức Diêu Trì Kim Mẫu.
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 05-01 Ất Tỵ (06-02-1965)
- 10. HỌC ĐẠO CHO CÒN NGHĨA NƯỚC NON** 62
Đức Lê Đại Tiên. Chư Bồ Tát.
Đức Tây Phương Giáo Chủ. Đức Vô Cực Từ Tôn.
Trúc Lâm Thiên Điện, 06-01 Ất Tỵ (07-02-1965)
- 11. TƯƠNG THÂN HÀNH ĐẠO** 75
Đức Ngọc Lịch Nguyệt.
Vĩnh Nguyên Tự, 07-01 Ất Tỵ (08-02-1965)
- 12. GẶP GỠ NHAU TRÊN DÒNG GIÁO LÝ** 81
Đức Chí Tôn.
Thiên Lý Đàn, 14-01 Ất Tỵ (15-02-1965)
- 13. TU ĐI HÃY GẤP TU ĐI** 88
Đức Quan Âm Như Lai.
Văn Phòng Phổ Thông Giáo Lý, 19-02 Ất Tỵ (21-3-1965)
- 14. HÃY ĐOÀN KẾT SẮP TUỒNG ĐẠO ĐỨC** 92
Đức Giáo Tông Đại Đạo.
Đức Đông Phương Chưởng Quản.
Thiên Lý Đàn, 30-02 Ất Tỵ (01-4-1965)
- 15. ĐẠO ĐẠO HOÀNG DƯƠNG CỨU KHỔ NÀN** 98
Đức Lê Đại Tiên.
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 03-3 Ất Tỵ (05-4-1965)
- 16. HỢP SỨC CHỐNG CHÈO THUYỀN ĐẠI ĐẠO** 105
Đức Vô Cực Từ Tôn.
Thiên Lý Đàn, 01-4 Ất Tỵ (01-5-1965)

17. TAM KỲ ÂN XÁ NÊN MAU BƯỚC	111
Đức Quan Âm Như Lai. Đức Tây Phương Giáo Chủ. <i>Huần Cung Đàn, 07 rạng 08-4 Ất Tỵ (07-5-1965)</i>	
18. ĐỨC ĐỘ CỦA NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO	117
Đức Tổng Lý Hưng Đạo. Đức Giáo Tông Đại Đạo. Đức Đông Phương Chương Quân. <i>Thiên Lý Đàn, 10-4 Ất Tỵ (10-5-1965)</i>	
19. NGƯỜI HƯỚNG ĐẠO PHẢI ĐỦ CAN TRƯỜNG TRONG MỌI CẢNH	123
Đức Vô Cực Từ Tôn. <i>Huần Cung Đàn, 14 rạng 15-4 Ất Tỵ (14-5-1965)</i>	
20. ĐƯỜNG CÔNG QUẢ KHÁ TUA HỐI HẢ	127
Đức Vô Cực Từ Tôn. <i>Thiên Lý Đàn, 15-4 Ất Tỵ (15-5-1965)</i>	
21. BÁT BỬU	130
Đức Giác Thế Đạo Nhơn. <i>Huần Cung Đàn, 30 rạng 01-5 Ất Tỵ (30-5-1965)</i>	
22. ĐỪNG NÊN CÂU NỆ CHI PHÁI	134
Đức Lê Đại Tiên. Đức Hiền Thế Đạo Nhơn. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 10-5 Ất Tỵ (09-6-1965)</i>	
23. CHỮ TÂM, CHỮ MUỐN	144
Đức Quan Âm Bồ Tát. <i>Huần Cung Đàn, 14 rạng 15-5 Ất Tỵ (13 rạng 14-6-1965)</i>	
24. HỀ VÀO CỬA ĐẠO CHÍ THÀNH MÀ TU	154
Đức Giáo Tông Đại Đạo. Đức Điều Trì Kim Mẫu. <i>Thiên Lý Đàn, 20-5 Ất Tỵ (19-6-1965)</i>	
25. TU THÂN	160
Đức Quan Âm Như Lai. <i>Huần Cung Đàn, 29-5 rạng 01-6 Ất Tỵ (27-6-1965)</i>	

26. LÀM CHỦ BẢN TÂM	167
Đức Hiệp Thiên Đại Đế. <i>Huần Cung Đàn, 14-6 Ất Tỵ (12-7-1965)</i>	
27. CỨU ĐỜI CẬY ĐẠO GẦY NHÂN TRÍ	171
Đức Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Chơn Lý Đàn, 15-6 Ất Tỵ (13-7-1965)</i>	
28. ĐẠO ĐẠO GỒM VÀO MỘT NỀ THÔI	175
Đức Quan Thánh Đế Quân. <i>Ngọc Điện Huỳnh Hà, 24-6 Ất Tỵ (22-7-1965)</i>	
29. MUỐN KHỎI MÊ ĐỒ NÊN GIÁC NGỘ	179
Đức Thiên Linh Chơn Tiên. <i>Huần Cung Đàn, 29-6 Ất Tỵ (27-7-1965)</i>	
30. AN BÀI NHƠN LOẠI DO HÒA HIỆP	183
Đức Chí Tôn. <i>Minh Đức Đàn, 10-7 Ất Tỵ (06-8-1965)</i>	
31. CHÍ CƯƠNG QUYẾT TRÌ THỦ TRÊN ĐƯỜNG SỬ MẠNG	188
Đức Đông Phương Chương Quân. <i>Thiên Lý Đàn, 01-8 Ất Tỵ (27-8-1965)</i>	
32. THÀNH ĐẠO DO CON TRỌN CHÍ THÀNH	191
Đức Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Chơn Lý Đàn, 15-8 Ất Tỵ (10-9-1965)</i>	
33. BÀI HỌC XÂY DỰNG	197
Đức Vô Cực Từ Tôn. <i>Thánh thất Tân Định, 15 rạng 16-8 Ất Tỵ (10-9-1965)</i>	
34. TU CHÁNH TÍN	203
Đức Di Lạc Tôn Phật. <i>Trúc Lâm Thiên Điện, 20-8 Ất Tỵ (15-9-1965)</i>	

- 35. KIỂM ĐIỂM LẠI QUÁ TRÌNH CƠ ĐẠO** 209
Đức Vô Cực Từ Tôn.
Huờn Cung Đàn, 29-8 Ất Tỵ (24-9-1965)
- 36. TU SAO CHO ĐẸP MÀU ÁO ĐẠO** 218
Đức Tổng Lý Lê Văn Duyệt.
Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 14-9 Ất Tỵ (08-10-1965)
- 37. VÌ THẦY VÌ ĐẠO VỮNG CẦM NIỀM TIN** 222
Đức Giáo Tông Đại Đạo. Đức Vô Cực Từ Tôn.
Chơn Lý Đàn, 20-11 Ất Tỵ (12-12-1965)
- 38. LỄ CÔNG BÌNH** 233
Đức Chúa Giê-su Ki-ri-xi-tô.
Huờn Cung Đàn, 02 rạng 03-12 Ất Tỵ (24-12-1965)
- 39. CUỘC ĐỜI LÀ CHIẾC CẦU VỒNG
TỪ BẾN THƯỜNG SANG BẾN PHẬT** 237
Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn.
Vĩnh Nguyên Tự, 03-12 Ất Tỵ (25-12-1965)
- 40. KIỂM ĐIỂM HÀNH ĐẠO CUỐI NĂM** 243
Đức Quan Âm Bồ Tát.
Chơn Lý Đàn, 23-12 Ất Tỵ (14-01-1966)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
NĂM ẤT TỶ (1965)

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
☎ (024) 37 822 845 – Fax: (024) 37 822 841

Chịu trách nhiệm xuất bản
Giám đốc – Tổng biên tập
TS. NGUYỄN CÔNG OÁNH

Biên tập: LÊ HỒNG SƠN
Nhập liệu: HÀNH CHÁNH VỤ CQPTGL
Trình bày & Kỹ thuật: THANH MAI
Sửa bản in: DIỆU NGUYỄN
Vẽ bìa: LÊ ANH HUY

Đơn vị liên kết: Ông Nguyễn Văn Trạch
Địa chỉ: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo,
171B Cống Quỳnh, phường Nguyễn Cư Trinh,
quận 1, Tp. HCM

Số lượng in 3.000 bản, khổ 14,5 x 20,5cm, tại XN In FAHASA
774 Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, Tp.HCM.

☎ (028) 38 153 971 – Fax: (028) 38 153 297

Số ĐKXB: 1146 – 2018/CXBIPH/20 – 65/TG

Mã ISBN: 978-604-61-5542-3

QĐXB: 194/QĐ-NXBTG ngày 11 tháng 5 năm 2018

In xong và nộp lưu chiểu quý II năm 2018.